6. Brev till Astrid Bergman
från systern
Gertrud, gift Lundström

Del 4 av 2 År 1900–1921

Upsala 9/4-1900.

Kära Hanne!

Kommer nyss från Nation, där jag följt far. Tänk, att far verkligen var från oss innan påsk, troligen kommer han om onsdag att resa till David; far kämnar för sin egen del både efter ombytet, som du vet han brukar göra, och så tycker han David kan behöfva träffa någon hemifrån, någon annan än sina kamrater. Jag unnar jag David att få far till sig, men att blir troligt emi här hemma, jag har också så svårt för se där Händerna rena. Så sprucken vi bli innan påsk, gott doch, att vi äro två och två som få hålla samman.

Elsa Gr. bad mig hälsa Eder båda innans träffar jag på inte så många människor. Inomen Ebba talar Eder så mycket.

Skriver till Astrid till Påsk.

Varm hälsning hjärteligen hemsänd från Eder tillgifna syster

Gertrud.

Nu har jag
två ordentliga,
är jag dock hos
vecka två hemma hos
ansar, gång efter annan
två dar första timmen var kommen,
och sådemi var så mycket. Nu är han
någon dar bara, log i söndags endst
så mycket mjölk, så nog är jag nu
bis om, att han får ligga hela denna
Jon Maria går nog kraftig
hemma, men inte kan det på första
dessa omständigheterna. Det
är ej lätt för modershjärtat att se sin
lilla gosses lidande den ena dagen efter
den andra, och i själfva luften hemma
ligger att naturligtvis en sådan tyngd.
Pastorn frågar ännu mera att sändemi
intresse för dig. Det är så kärt att ha
dem båda hemma nu, talar så myc-
ket af dem.

I går var morbror Ludvig hos oss
han försökte sig ganska lik, ja, du
har ju sjelf sett honom. Nu, det
märkliga hur ofantligt ömtåligt han är.
Var i kyrkan i går, och det tänkas dem
en stor högtid.

I söndags var vi egentligen att bo hos
na till Strömbecks, jag svarade nu
turligen nej, att jag inte går borta på
gonstorns, orkar att vara inte efter ost-
nätterna. I kväll ha vi herrarne
tycker att, att är inte så lite kusligt
utan både dej och Astrid och så bort-
kommen jag nu känner mig blank
människor, men jag skall försöka va-
ra så snäll som möjligt.

Svär, måtte jag att ~~efter~~ här om dagen
kan återgälda ditt hjärtliga omtagande
för dig å bad mig hälsa dig

Upsala 13/4 1900.

Min kära syster!

Medan jag sitter och väntar på mor som nu på afton kl. 8, tedan mottar Swaxig gick till Samaritertummen dit jag följde honom, gick in till Ester, som jag språka mua dig en stund (Tag se da på den muningen, om du kan)

Undran hur ni, kära syster, haft det i dag? Ja, hvad jag tycker det är långtsedan jag nu träffade Er. Längtar du hem ibland? Hur i det hela taget det nu, som skulle ni trifvas riktigt godt. Det är dock mycket underligt, att en högtid vara så skiljda åt, som vi är det år. Jag känner det nu så mycket mer, eftersom jag nu känner mig riktigt flyttad hem. Hur tigger icke

Lundelin och Tyrén att säga påskhälsning mua dig; Tycker du inte det var ett fint påhitt.

Från Sar ha vi ämne intet hörd. Det här är ju det tyngligaste trip jag skrifvit till dig, märker du att jag blifvit lite mer allmänmänsklig af mig.

Mor helsar Ester innerligen. Från mig skall du helsa Hanne så mycket, mycket.

Aggen skickar mor åt Johannes barn.

Din egen syster

Gertrud.

dörnai länge, utan är han
bäst, åter så nyckt a. c. i
nyör, chokolad m. m. Doktorn tror
dock att förbättringen endast är för
någon tid, och vinö måste vi hoppas
att så är, ty vid per han inbyter af
att vara en liten idiot; du kan ej
tro, hvad dö många gång känns
värt. Hälsning ha varit önskligen ge-
da, så att antagligen kommer jag
sådan efter endast att dicka emellan
någon natt efter klof; och om dagarna
är jag inte heller där nyckt. I går
kv var jag där endast 1½ tim. och i
dag ensam qvarstannar, så att Hans
fick komma i kyrkan.

Nu är näst brev, hvar var vänt i
kyrkan å gången i dag. Morgon Eva
vig gick i Adolfsängen å Carlsson hos
hem å har åter kvält mer av, Hans

Sedan vi kommit hem fr. kyrkan kom
Tant Cleson och satt vår länge, att var
så kärt. — I måndags skulle vi ha
kvarna, du vet, två chickade åter-
bud, men inte vet jag, hur att hänga
i hop med de andra, ty endast Lund.
Gunnstrom å Fredrik kommo, vi
hade emellertid en mycket angenäm
afton tillsammans. Onsdag efter-
middag var Maria Ekluna hos
mig, varit främmande av, sedan
kom Tant C. Carlén och Hannade lite
kvällen. I morgon får jag vittnet
vårt främmande, då kommer Tant å
hela familjen Ekluna hit på kaf-
fe på förmiddagen, varskilde gläder
jag mig åt att få Tant hem, vi ha
ju så länge kunnat tillsammans, utan
att hon att mitt hem. Ach i morgon
afton ha vi sjudiät Hela familjen

Mamma nu dör.
Om det vore hänsyn här i staden
förstår ni själva att vi vore
tillringen, så att bräutare jag inte om.
Ju dröjs att vår inte så länge innan
du kommer hem, att blir så roligt.
Ja, att bara vi på hur att kommer
att gå med Hannes resa till Norge.
Ju farväl min kära syster!
En hjärtlig helsning till Hanne
från oss till systrar
Gerhard.

Upsala 20/4-1905

Älskade syster!

Skall passa på att på samma gång
som jag kan skicka dig några rader.
Egentligen borde jag ha mycket att skriva
om, att förfasar mig så förfärligt länge
sedan jag har tillsammans med någon
af mina syskon. – Ja, nu är påsken
förr, och vi hade en god påsk, fastän
egendomlig, att var så tomt efter er alla.
Men jag är ju så "vand" så dagarne gå
så fort. Någon högmässa var jag inte med
om under påsk – var alla förmiddagar
hos Ekmans, men påskdags-morgon var
jag i studången och det var jag så glad
åt förr, att var Örtenblad, och höjer
sedan hörmas sakrad, vid att stå att stå
emma ens. Påskdagen efter var vi

hos Clasons, där var så kärt. Carl och Sigrid upp- förde sig oklanderligt; Norbror L. hade den dagen re- dan hos oss till middagen. Annandagen voro moster Ebba till Ekholm på eftermid- dagen, jag var både förmiddagen å eftermiddagen hos Eklunds. Tänk du att Jon får ligga ännu, den ena dagen på- står att andra, han är dum då mycket mer tyckt är han. Det är inte lätt för dem att hålla sängarna, det blir ju som en förlamning över kroppen, och hämma mycket Marias lilla- handman. Jag är där hvarannan natt. I eftast blir det inte mycket timm av nätterna, men det går då tio för mig. Det känt så underligt att han skall få ligga så länge.

Tisdagen var vi som att hälsa hos Ebbas men då var så rysligt kärt, spräkade med mig Elin H. Onsdagen var jag med

andra systrarna
en förstugan på Skydas kammare och så- dan var jag hos Eklunds på afton och där var jag i går afton med efter- som Nor voro till Ekholm för att träffa far. Och, hvad det är ro- ligt att ha far hemma i sängen igen; i kväll kommer han hit. Nor- som just nu hem och hon och moster Ebba följas åt till Norra Ingatan. I afton när jag kommas att inte är så myc- ket folk, tänker jag täta in och gratu- lerna. Vore länge Norton i Norrbro komma och hemma här vet jag ej. Norbror trifs så godt här i Upsala, så han gör sig nog ingen bråda- dur.

Så mönt vi ha som så få följa varan dag för dag. Afton här i Trädgården mörk- nar här varen kommer, och det är så ro- ligt att där gå och titta på den fram- spirande grönskan. Syrenerna och Ekorr

Upsala 9/4 1900

Min kära syster!

Mycken tack för ditt brev! Nu drojer det inte länge innan vi få hem dig igen, det skall bli mycket kärt att åter få träffas.

I går var Stens begrafning. Vi voro omkr. 15 personer som samlades kl. 12 hos Ekmans och kl. 1 var begrafningen; allt gick så fint och lugnt och sommar ett gott minne efter sig. Du borde kanske att förbrr. Svanii skulle jorafästa; han höll ett så fint och älskligt griftetal, det kändes så gott. Riktigt många hade samlats upp i grafkapellet, så de blefvo vida de mycket deltagande. Dessa dagar

har jag varit. Jag mycket uppskagen
hos Ekmans, och behöfde min
hjälp både med det ena och andra.
Men nu är den tiden slut; i går
eftermiddag var jag där och sade
farvål; det känns nog lite tomt att
komma dessa mina så kära vän-
ner, som jag umgås så länge lika
dagligen varit tillsammans med,
men det är också bestämt, ty det
har nog i blanda känts lite tröttande
och jag är glad att, att nu få åter-
knyta med andra vänner.
I afton kommer mors lilla kräs.
Luur just nu och vänjar på att
att ska komma. - Nu komma de
farvål så länge.
Har ännes gossen bort det bref i
dag på morgonen, därför så hastigt
slut för att du ändå skall få nogot

De hjärtligaste helsningar från oss
alla till dig o Hanna.

Din tillgifna syster
Gertrud.

Upsala 7/6 1900

Min kära syster!

Ursan jag knyper till kojs i afton när jag tända dig några rader. Är mycket trött, i middags afgick packet. Vi ha haft så mycket dessa dagar att att kan ej tro; Torbak, början af separation af förmaket, omflyttning af alla möbler då naturligtvis, packning m. m. m. m. Men allt har gått så bra och mor förefaller ännu ganska duglig. Far kommer inåt till Aaaboda för än om lördag, hur om tisdag.

Vi hade en så god pingstbelg, kände mig riktigt uppfriskad af den. Det var en så synnerligen värdefull predikan af Ehlmd Annandagen, godt att ha den

med dig för sommaren. Sedan på
e. m. bjöd Tant Anna Wikström Ce-
lander på en åktur o jag fick också
följa med, den var så skön o uppfrisk-
ande, då vi voro ute 3 timmar åka
an två. Mamma är bättre om än sin och
ej orkar så mycket, [månadsbrev/]~~brevet~~ kaffet vara
de bäst ifrån.

Långtar så tång hvarför jag redan nu
säger dig godnatt. Helga David myc-
ket från Mor o mig. Från Hemmet
riktigt goda underrättelser.

Din tillgifna syster

Gertrud.

Upsala 9/5 - 1900.

Min älskade syster!

Hjärtligt tack för ditt bref i går! Här vi ha fått dina bref göra vi alltid tillsammans den reflexionen, att vi inte få vara nöjsamma, om hur det egentligen är. Det första vi gör att då vi få bref (genom) att läsa det, det som vi fick mest förtjusning i, hur det är, var genom Davids bref till far, och det voro vi så tacksamma och öfver. Det är så godt att veta, att Davida har dig, hon dig om, och vi hoppas innerligen att allt skall gå Eder väl.

En hel vecka har vi nu gått, sedan jag sist språkade med dig, och jag vet väl nu icke mycket dig att att säga om, hvad som under den veckan vi nu på Tisdagen voro vi där hos Eklunds, att

var en riktigt kär och god samvaro, vi gick
tack mycket om församlingsstaken, sedan
kom också prof. Stark, å han var så vän-
ligt snäll, tyckte jag. Onsdagen hade vi
så rustigt vädret, så vete Inor icke Tuna
och Ingrid och jag vad hemma och förbeträdde
och tyckte då var kul, mindre därför då
la lät med kaffekep, å hittade då på att
ve Inga Clason hit, då var så trevligt.
Torsdagen hade vi tvätning å dragning af
kläder och hade fullt upp att göra, men
följde ändå med Ingrid på den stora fina
promotionen, men den var så lång, så lång
att det kan du inte göra dig någon före-
ställning om, och Ann gjorde det så
tråkigt som möjligt. Det känns riktigt
godt att få komma hem och läsa sitt hjär
ta med att få tala om, hurn längt det vart.
Fredagen var Ingrid och Ingrun, vad du
det gör mig så ömt om Ingrid, förstår nu
bättre, hur verkligen Tungt hon har det.
I längden blir det inte så lätt tråkigt att
vara med Ingrun, som dock så trefflig
omtänksam är gärna mer sina tankar.
Ibsentorn hade vi på fredagen "fjär"
mangling å tryckning på sammna
dag, men på kvällen var jag med om
någonting riktigt. Eklunds å jag följdes
då åt på finnarnes konsert, och det var
en riktigt härlig afton. De blåste militär
ton med vild entusiasm, det var en
riktig ära af applåder blomsterna med
bravarop, det var som att riktigt jubel
stram i den fullpackade salen. Så bis-
tradus också att ena stycket efter det an-
dra och många extranummer gåfvos,
till slut tre efter hvarandra. Det är ett
riktigt godt minne att ha vunnit med om
den aftonen. På tisdagen kom Ingrun hem
från Tuna, och sitt besök där skriften

Upsala 23/5 1900.

Min egen kära Lyster!

Jo undra allt mycket öfver att ännu inte från hörn något från dig, emedlertid dock att din resa gått lyckligt.

Jag är nu ensammen hemma, emedan resten, som du kanske hörn i söndags mot din åstad hos brorn så väl att. Det har varit mycket ansträngande med Selma, nu är att något bättre så att man riktigt kan koppla av och gå ut ett par gånger. Har varit i söndags till Tuna, så honom har jag ej varit ledsen du varit. På söndagen var jag hos Clasens till middagen, att vara känt att träffa dem igen, men ännu mer tyckte jag om den tid jag kunde af

Maja i dag på förmiddagen,
har Erunas var jag på kaffe.
I går hade jag mina gummor för sista
gången, att var en riktigt högtidlig
stund för dem, tror jag; jag bjöd dem
kaffe här uppe i salen och sedan kom
Pastor E. å hölt afskedsmingen; Maria
var också med och åkom sänd Clara E.
Sotem har jag endast träffat dem ovan
bortifrån. Axel M. med familj
reste i går förmiddag, men de ovr
ute på Haga hela söndagen, hvarför
jag då var ledig, jag var nog fast ej
så tillfällen af hemsk fästmö, att var
så kärt vänen hos henne, men Axel
försöker sig riktigt mallt. Tekla var up
pe en stund lördag middag, hon hade
att de minsta hon hade här skulle
bli de roligaste på hela festen, men,
ach jag drog ifrån så mycket, att de
kan ej tro hvad det stod till här.
Söndag middag var Eva E./uppe att
tag tom att hörde, hon ville tydli-
gen gerna komma till Adaelvda mö-
tet i sommar, vet ej huru göra där-
med, inte tror jag just att de är lätt å
ingalunda skiljsamt, att ha en så
ordig fjäl vid sin sida.
Jag blef så ledsen, när jag fann att
det lilla paket far skulle ha med sig
åt dig låg kvar här kvarna, men blef
belyckligt lugnad när att upptäckte
att Mostor Ebbas nya handskar också
hade blifvit inpackade där, så nu
fick hon ändå behålla dem.
Mor en annan gång. Stalu i eftermid-
dag på mor till Emotron E. Elvira
hjärtligt David. Mätte vi få brf svar,
I morgon kommer Mor hem, att blir
så roligt så roligt!
Din tillgifna syster
Gertrud.

Upsala 28/5 1900.

Min älskade syster!

Hjärtligt tack för ditt brev, som jag fick i går. Du kan ej tro, hvad får längtat däreftet, han började tro, att du har ditt så svårt, att du ej kunde skrifva. Att det var obestrifligt väl, att du nu kom att, att förstå vi väl på dina brev, men nog vore det roligt att få något ord, om det känns mycket tungt för dig, och hur det går att hålla dig med uppe. Här har hon kohar mat, och så då, är du väl hälsig för dig själf, eller hjälper du henne med annars. I afton kommer moster Ebba hit igen, och om fredag reser de båda hem till Falun. Inger har att börjat längta till hem nu. Tänk du, han har beställt dig för att i Juli resa till Boksenholm, där kommer

prof. Lemander att vara i sommar, att
var försåg att som betänade Norbon därför.
Jag tycker, att skall bli så riktigt trefligt
för mostor.

Kr. Himmelfärdsd. på afton var jag
bjuden till prof. Lundström på afskeds-
bjudning för kandidaten, di voro en-
dast några få där, och var mycket nöjd
med aftonen där. Hanna. L. tycks ha
satt sitt hjärta på att ha fått vara i
väg hem, han sade, att han skulle han
skall af, att att var ett hem dog honom
så kedsam första aftonen. På pingsdagen var
han uppe på afskedsvisit.

I fredags hade Harry sin studentmiddag, som
han blef kuggad. Han åt kräft hos oss,
sedan var han, och jag ett par en lång-
promenad åt landet, vi kommo tyvärr
mycket, det gjorde honom nog gott att en gång
öppet få tala, ah vet du, jag är honom
mycket olika efter att samtalet, och är säker
på att det skall bli en bra grund med ka-
raktär af Harry.

Om onsdag reser Mor till Tina, det gläder
mig riktigt att tyskorten ändtligen på
ett sätt, som har ju inte varit där på hela
vintern, I dag ha vi fått. Tant A. Ca-
rin kommer till middagen. I morgon
kommer tyskrätten tillsammans hos
Ekmans. I går predikade pastor C. i
Östorpskyrkan. I går var jag inne för första
gången sedan du reste hos Lotten. Har
ett par gånger mått henne ille.
Herr Strömberg har fått ett saknad brev
ang. annu bredje dagen är han inte
ärig mer än timmetals, det är mycket
ömt Anna, som nu är så ensamman.
Skickar dig här beskrifningarne du bad
om. Hjärtliga hälsningar från Mor
o Tant Clara. Hälsa mycket till David,
hur tycker du att är med honom? Vore det
mått vara för en tvila för honom att ha dig
där. Din egen tycker Gertrud

Addeboda 16/6 1900.

Min egen kära syster!

Nuj tyncs dū vara mycket länge sedan jag sist meddelade mig någōt mera aij, men det kān vāl dock ej vara mer än nā-gōt mer än en vecka. Dē är just tā länge jag nu varit här på Addeboda, dē är tā skönt att vara här igen, vi ha veterligt haft flera vackra dagar, men i dag är dē en sādan förfärlig nordan. Du kan ej tro hvilken gäflig känsla för ensam, dē är, att just ej ha några gäster att dela denna sommar. Vet du, när jag nu kom hit igen, och dē ena efter dē andra påminde mig om förra sommaren, hur jag riktigt märkte hvilket tungt minne den lemnat efter sig; den kan verkligen ingen komma med sig, visst bröder att mycket på kära

Tomi Claras sjukdom, men så kunde vi ju också så många gåtor här.

Jag har nu varit i Ahlin vaan s Tors-dags, vi vänta komma åter i dag. Hos dem var det nu bry, men är just i dag lite bra-lig, hoppas dock att man skall gå över.

Barnen är mycket lifliga, men de är ju också väl snälla. Men trötta måste man dock bli emellan, när barnens upp-fostran ej är bygga på kristlig grund!

Vi ej ämna hura länge de komma att stanna. Tror att Celina hoppas på att kunna flytta till Midsommar.

Var du hört att Heimers komma att resa upp till Boksen-holm? Jag är att vän egendomligt. Undrar hur Hanna, som nu är så ömtålig för kallskap, kommer att komma att.

Vill nu på Lamm hämta inte så mycket så jag inte mycket att medela dig.

Mycket efterlängtad är dagens post, hoppas då för hörs något från ena bortavarande syskonen; det är så tomt efter Emil.

Doch kunna vi väl knappt i dag hinna få svar på förs sista bref.

Vet du, när är Lotens födelsedag? Skiffe-de kunna så lätt, sedan du vet, ett litet kärleks bref någon gång så tillfredsställande.

Hoppas kon skall få godt af en lätta tom-mar, borta från människor.

Från Maria Eklund skall jag helsa dig. Inte annars ej om att vara någon som bad mig helsa dig, jo Gerda Nilson. Hon kommer visst att vara i stan i sommar.

Mor helsar dig och David så hjärtligt.

Och helsa honom så mycket från mig också.

Din egen syster

Gertrud.

Addeboda 22/6 1900.

Min egen kära bror!

Astrid blir då alldeles bortskämd med att jämt få brev, så fastän jag nu har 2 brev att tacka henne för, blir hon ändå denna gång.

Jag ser att mitt brev kommer just på din namnsdag, för därför för ovanligtvis skull gratulera dig. Undrar om Astrid kunnat göra någon af de fina beskrifningarne, jag skickat henne, i sådant fall, ber jag, att få gratulera med de tårtorna.

Viu du be Astrid lägga märke till, att jag inte glömde beskrifningarne, men att jag inte kan skicka dem, innan hon bragt mig dikten, men något extra bud med dem bryder jag

mig naturligtvis inte om.

Nog är det underligt att vara på Adelsborg, utan att få emot några gäster, men du kan ej tro, hur skönt och välgörande det känns. Barnen ha vi doch ännu kvar, men komma de kanske att genast om måndag. Hur kan jag riktigt säga, att deras bråkstumma och kanske också, som jag tycker, flyktiga väsen harmonierar mot Adelsborg. Det gör mig så ondt om de barnen, vet du, så att det är riktigt värt. O, hvad uppfostran är riktigt, o hvad de skall få lida af att icke fått någon fostran som barn. Månne nog också att de rätta får, så att jag tycker det är riktigt tråkigt ibland. Får han ännu riktigt mycket här nu, endast 2-3 dagar i veckan har han varit i Stockholm. Många varma dagar ha vi ännu inte haft, men det tycks komma riktigt ha börjat, men du ska veta att ännu då äppelträden ö tyrenen i full blom, och en o annan hvitsippa hittar man ännu.

Hoppas du nu bestämt dig för din nya plats, vi tycka här komma den latter så välmärkt, och för min del känns det riktigt ljuftigt att tänka, du äminstone får komma Berlin. Snart är tiden inne, då Astrice måste lemna dig, åhja, ännu är det 3 veckor kvar. Det får så roligt att veta, att du har henne, hon har säkert inte lite lättat för dig, och det lätt ju, som hi hade det riktigt hemtrefligt och lantligt t. o. m. tiedammans.

I afton kommer Far, o hon tänker resa och hemta honom vid Finsta, det, tycker jag, är så behändigt.

Nu farväl, käre David. Måtte allt gå Eder väl!

Hur hälsar Eder!

Din egen syster Gertrud.

Addebodan 23/6 1900.

Min kära syster!

Det var längesedan jag nu syntes mig, kära syster. Nu ha vi inte heller hört något från Eder sedan i Lördags, kanske ha vi brev i dag, länker inte nu på aftonen och kunna posten. Vi ha saknat, att vi inte ha fått höra något ord om din personliga uppfattning om förhållandena därute, eller hur du tänkt dig, att det skall ordnas? Jag tycker du skall komma att så förskräckligt vårt att nu åter lemna David ensamman, eller hur är det? Och när tänker du komma hem? Det skall bli så roligt att få hem dig igen, det är så tomt efter alla kära syskon. Vi äro förfarande ensamma, det är så skönt, tycker jag åtminstone. Barnen

är doch ännu kvar, komma att stanna
till om tisdag, då åpen där resor in.
Det har varit så mycket lättare att ha
den denna sista veckan; tycker det är märk-
bärligt att det inte alls längtades hem,
att tycker jag var naturligare.
Midsommardagen var vi i Ljusby kyrka,
det var då Klara och Lisbarnens nattvards-
gång, sedan voro vi, d. v. s. barnen och
jag uppe i prästgården en timma. Så mån-
dagen bjöd vi Strömbergs å så många
af Ljusbypens, som kunde sitt. Anna kom-
lades vi så behändigt på morgonen emot
skjutsen, som redo mot Dar till Linsla
hon fick så vara här hela dagen, hon, som
tyckte att var riktigt roligt. Dagen för-
flöt så trefligt. Herr Strömberg är belya-
ligt trogare efter sitt våra ansats. Han
är annars hon ett barn, tycker jag nu, att
att var något mänt hos honom också
annars ha vi inte ett några här under hela
tiden. På Aaaronais ha vi varit på visite
en liten timma. Fru Bergström har den-
na tid varit bortrest, hvarför jag inte kun-
nat uppsöka henne.
Det är nu meningen, att jag en vecka i
dag skall resa med Tyska på en vec-
ka. Från början hade vi tänkt, att Mor kom-
tidigt skulle göra hit resa till Gotland, men
der det ej nu att komma på så, mer Mor
vill doch ej, jag skall ändra min resa, helt
än jag tycker, att är lite trångligt emma den
ensamma. . . I nästa vecka tha Mor
i jag göra en lustresa till Norrtelje och
så också hälsa på Fanny Linde, annars vet
jag ingen resa som föreslår oss.
Hör du, att var väl mycket roligt att vara
på den svenska ölmannakarnevalen?
Mor och Dar hälsa Edert bästa så hjärtligt
och Davida skall au så mycket hälsa från mig.
Tack för dina bref! Din tillgifna syster
Mari Erlund, som jag härom dagen
hade bref från bad mig hjärtligt Gertrud.
hälsa dig.

Näs 10/7 1900.

Min egen kära syster!

Du må tro att kännes riktig konstigt att resa bort och lemna Far och Mor ensamma. Nog därför att jag tror, att de redan nu råtta bra med sina 3 tjänarinnor, men att skicka bort alla sina barn på en gång, det är ju ändå lite annat. Det blef så tillfälle därute sedan småsyssnorna rest, och dock voro de sista tiden så mycket bättre att ha, de kunde ju då t. o. m. små stunder sitta riktigt stilla och snäll hos oss. Det gör mig så ondt om dem, vet du, man märker så väl, att det man skulle velja ha annorlunda (beror på uppfostran eller rättare sagdt beror på frånvaro af uppfostran). Men det har varit en så skön tid på Ackeboda, blifvit nästan bröderskarna med att få så om ~~dem~~ tiden så mycket själf, har också

under dessa veckor lärt mera, än under hela föregående vinter, och det känns behöfligt att få göra det ibland. Utom Strömsberg hade vi under hela tiden inga främmande jo, Adamsmässarne voro hos oss på en kort förmiddagsvisit. Riktigt roligt var det att få komma till Norrtyg och träffa Fanny Lind en liten stund. Von kommer nog efter slutad badkur till oss på ett par dagar, och det gläder jag mig rikligt åt.

Ja, nu har jag flyktat hemifrån, som du vet, det var roligt att ha dig hos mig, när jag kom till Stockholm; hjärtligt tack därför! Käns det inte som en god hjälp för dig, när du har husliga bestyr, och det tycks du ha att emellan åt? Du är ju nästan som husmor där. Nu dröjer det ännu längre, tills dess du kommer, men något annat var ju omöjligt. Det är ju så godt, ja nödvändigt för David att ha dig. När tror du nu egentligen att det blir?

Det är naturligtvis kärt för mig att vara här hos mina vänner igen. De äro också så uppmärksamt vänliga mot mig alldeles för vänliga, ty jag kan vara så lite för dem. Både i går och förrgår hade vi så ruskigt vädret, att det var riktigt kulet, och ändå följde vi i söndags med Barbro till Krankebo, fingo då åka 3 mil i vagn. Vi höllo ett lag utanför Ballsnäs så att vi fingo hälsa på Thyra. Det är en stor förändring på Thyra (jag gör bara) som hållar inte så lite och är ju därigenom så mycket ordligare, hon som förut hade sin glädje i att gå ute i skog och mark. Därtill har hon fått något att örona också, så att hon hör dåligt. Någon dag i veckan tänka vi oss dit.

Tror att jag kommer att stanna här tills om tisdag. Det skall att bli mycket roligt att få komma hem igen, fastän jag då antagligen har båda Far och Mor på Götaland. Noni hälsar dig så mycket, mycket.

Och varm nu båda så hjärtligen hälsade från Eder tillgifna flyttar

Gerda.

Stockholm 13/7 1900.

Älskade syster!

Skall passa på att skrifva till dig nu innan jag lemnar Stockholm. Det var så behändigt, vi ha ju kun vi mötas här, utan att ha tänkt möte. När jag i måndags afton kom till från Nykvi fann jag både Far och Mor här i Stockholm, och jag reste då bara därför, att jag tyckte mig ej kunna vänta längre (som jag egentligen ämnade var), och i tisdags morgon kom Hanna till från Holmen-kollen. Vi fick sålunda vara tillsammans här i går. Kl. 6 i går e. m. reste Mor till Visby, vi ha ännu ej hört hur öf-verfärden varit, men kopplas på att snart få telegram. 4 e. m. följs Hanna och jag åt till Adelsoda och i morgon afton reser Far till Visby. Det är deras mening att resa därifrån tisdag afton

Kristina kärleksfulla Far!

Här i dag kom ert kära kort. Det glad-de mig ju stort, det skall I veta. Det kan ju hända, att vi ses i dag, men jag vill ändå ej underlåta att tacka för Edra rader. Hanna har ju berättat att Ingalill varit sjuk. Hoppas att hon nu är alldeles frisk igen.

Hälsningar från

Hanna

men då skulle hon resa upp till Uppsala
också ett slag, så att hon kommer ej ut
till Addeboda förr än tisdag afton.
Du kan inte tro hvad det är roligt att
nu ha fått hem Hanna, men inte är det
ännu mycket med hans krafter. Morbror
Henrik var här i går och språkade med hon-
nom de kommo då överens om, att han skall
inte tänka på att kunna arbeta något
före jul — och sedan få vi se. Det blir säkert
skönt för honom att komma ut till Addeboda,
men han har trifves godt i Norge, har haft
mycken trefnad af Thekla.
Får reste nyss till Uppsala på några timmar
ditt bref kom strax förut; det låt ju
ganska godt — kanske dröjer det inte så
länge, innan vi få hem dig, att skall
bli så roligt. Esther och Hertha följa ej
med till Visby, Esther är för klen därför,
men vi ha i alla kommit överens om,
att hon skall försöka stanna lite längre
på Addeboda, det blir väl i första half-
ten af Augusti; hon skulle då ha båda
barnen med sig förstås.
Jag skall helsa dig så mycket från Thupa.
Det var så roligt att träffa henne igen.
En afton var de på Ballnäs och en afton
var vi hos dem d. v. s. Tant och jag. Hon
är klen, så hon tål inte att göra några
utflykter. Och så hade vi sessällskap
till Stockholm, så vi träffades riktigt
mycket, som du hör.
Selma är ännu ganska klen — hon reser
i afton med till Falsterbo för att vara
någon tid hos Calla där.
I går mötte jag Gerda Nilson ute på gatan,
det var helt angenämt att träffa en bekant,
hon kommer kanske upp till mig en
stund i dag på förmiddagen.
Det skall bli så skönt att sedan få resa
ut till Addeboda igen — att längtar man
alltid åter. — Hanna helsar dig och David
och åfven från mig är Ni så hjärtligt
helsade. Din tillgifna syster
Gertrud.

Addeboda 7/8 1900.

Älskade syster!

Jag endast några ord i förstå hast emellan pröfbucket går. Jean varit så tyst länge sista tiden, att jag vet knappt hvad som varit åt mig.

Vi ha nu systonen och deras barn hos oss, att är så kärt. Barnen äro mycket rara och ha utvecklats så mycket. Abu reser fredag morgon och Edit o barnen om lördag — så blir att tomt igen till dess au kommer, men att dröjer ju då ej så länge. Kära Anna, hoad att skall vi roligt och hoad du måste glädja dig åt. Du är så hjärtliga välkommen!

Manne har varit så märkvärdigt kry de sista dagarne, har så mycket varit

mea oss och Abel; spelat krocket, fiskat
lagt ut kräftburar m. m. I morse
fick vi inte mindre än 45 kräftor
i tju burar; var det ej en vacker
fångst! I dag fick de riktigt mycket
fisk på långref.
Far har varit i Stockholm redan i
måndags, men kommer hem i afton,
Mor reser ner och hemtar honom.
Mor var ganska medtagen efter sin
Götalandsresa, men de sista dagarne
tycker jag hon har blifvit så mycket
bryarn igen.
Del blir tomt för David när an kom-
mer honom, men han skall ju få mera
själf bygla upp då; vi glädja oss alla så
mycket åt att han skall få göra an-
na resa, måtte den bli honom lika
verkligt gagnö nyttig! Du skall helsa
honom så hjärtligt från oss alla och tag
själf emot de varmaste helsningar från
mor och systrarna
genom din tillgifna syster
Gertrud

Addeboda 6/8 1900

Min älskade syster!

Kära, kära Astrid, det var ej något roligt telegram, som vi i dag mottagit — du kommer inte hem till din födelsedag, vi hade så gärna önskat det, och du hade helst tänkt också själv det. Men eftersom du inte kommer till oss, så vi i stället, hoppas och ni för sig, fastän på ett något olikartat sätt komma till att dig på din födelsedag. Ja, var så innerligt hälsad! Gud välsigne dig, älskade syster, Han vare dig när och Han styrke dig!

— Det är så tomt, så tomt att inte få göra i ordning åt dig på födelsedagsmorgonen, men nu få vi glädja oss åt att David får ha dig kvar och åt att du får din hjälp. Vi längta nu bloss efter dej med närmare undervattenen. Vi följa Eder mycket med tankarna, det förstår du

nog, fastän åtminstone jag så litet lätteas därom. — Jag har också en liten gåpa åt dig i beredskap, men nu får du först födelsedag en gång till när du kommer hem. En sak, som gör mig lycklig, är, att jag redan kunnat vara både om ena och den andra, att du är hemma öfver din födelsedag. Så att du kan läsa inte få så många brev hemifrån också, och att är nog tokig, men jag kan inte hjälpa det.

Jag har inte mycket att meddela dig här hemifrån. Systrarna reste i lördags, Abel hade dock redan lämnat oss på söndagen. Det var hårt att få göra närmare bekantskap med småttingarna, de äro så rara och tyvärr väluppfostrade, så väluppfostrade, att jag inte skulle våga ha hand om dem, det där kan låta elakt, men det är det inte, men jag känner mig så klumpig bredvid dem — mer än annars. Anders var mycket präktig gosse, man tyckte nästan att han var riktig manlig redan och en liten humorist; han förklarade att han på samma gång var både den lilla och mindre humoristen.

I dag har Fanny Lindh kommit till oss, hon stannar några dagar — jag är riktigt glad åt att ha henne här. Det är godt att vara med dem, som man känner att det är någon inombords. — Ivar reste i går e. m. Tänkte komma igen med dig på onsdagen — nu får han komma ensammen — men han hälsar dig det en annan gång i stället.

Tänk du, jag har endast varit ute två gånger på velociped i sommar, i morgon skall jag dock resa med lilla Frieda med dina brev. Det är inte så gott att komma dig för, när man är ensam. Fanny bad mig helsa dig så mycket, här bifogat med anledning af din födelsedag. En innerlig helsning till David. Gud välsigne Eder och hjälpe Eder!

Din egen syster

Gertrud.

Upsala 19/11 1900.

Min kära Lyster!

Du får inte vänta dig något långt brev bara en liten hälsning. Tack för bref! Det gläder oss så innerligt att höra, att du befinner dig godt af ombytet. Och nu vill Manne och jag så storartadt be dig komma så länge som möjligt, bara så att du är hemma, när Mor kommer; det vore ju så roligt, så roligt, om du vore verkligt klarkar, när vi då åter få samlas hemma, och jag är så rädd för att du mellandagarne här hemma skall hinna göra anmärkn, som åter kränker mor dina krafter. Kät mig så gummolet om måndag! Jag kommer ju i tvifvet fall som helst hem på lördagen. Gör så, så att du ej förkyler dig så förf du kommer hem.

Vi voro inte många hos prof. Lundquists,
det var kärt att få träffa Elin en gång till.
I går hade vi Harry här till middagen
och Maja till kvällen. I dag komma
barna Ekund hit på förmiddagen
sedan skall jag till Lövestad.
Ja mera får du vänta ej vänta i dag.
Var så förstående som möjligt! Och
kom i håg att det också är för vår
skull som du sköter dig nu.
Helsa så hjärtligt till Fridhlgrens, och
Hanne helsar.

Din tillgifna syster
Gerhard.

Stockholm 21/11 1900.

Min kära syster!

Tack för ditt välkomna brev i går och för Mors brev! Det var så roligt att få dit, ty jag har inte fått något sedan i lördags. Och hvilka goda underrättelser, Vad vi nu måste vara tacksamma!

Nu är jag på väg till Tuna, jag är så glad, jag reser nu, ty Abel reser i dag till Visby, och då är det ju som mest välkommet för Edor.

Ja, Eins bröllop var i går. Vilt var det kärt att vara med - men vemodigt. Hur kommer hon att själf?!?!

I går afton var Gertrud hos mig det var rikligt trefligt.

Tack för Du kommer! Du gjorde mig så glad. Du kan ej tro, hur glad jag är att få höra, att du kommer dig båtar. Jag tror vara 6/mars jag kan möt dina gummor.

Hvar det skönt är så är min mopp. Vi
hade 9 gr. kallt i morse i Uppsala och
när jag kom till Stockholm regnandshade
det.

Nu skall du hälsa så mycket till
Gustafva och Jonathan.

Och själf är du så hjärtligen hälsad
från din tillgifna syster

Gerhard.

Du är så rar som gjorde, som vi
bad dig om.

mig som vänlade på Emil. Om jag då tillägger att Emil däremellan kan hafa fullt upp med expeditionsarbete, förstår jag ju riktigt bli förvånade öfver, hur hans krafter kan slå bi. Emil kämmer han dig allt emellanåt mycket väg, men det går dock en dag i sender. Och detta år är ju bara utlänningar af hans arbete, men härtill kommer ju de många olika människosjälar han får möta bitska och de många, många förhållandena han får blicka in i. - Ja, det är mycket tillsammans som drar, men i hemmet ha vi så tillla, så tillla och fridfullt. Och mycken kärlek få vi möta tillsammans - de hälla allt mycket af sin pastor. Många hjärtligt "välkommen" ha vi fått ta ga emot med önskan om att vi måtte

Stommen, Grinstad 7/8 1901

Min älskade syster!

Innerligt tack för ditt älskliga bref, och tack för visst, och tack för all din systerliga kärlek!

Jag har dröjt länge med att skrifva till dig, men än kommer det ena och än det andra - du kan ej tro hur upptagna dagarne bli här på landet. Så kommer ju det, att jag gansha mycket gärna får lägga hand vid huskållet, men det är då bara roligt. Med Eva är jag bara nöjd, och det kommer nog att bli så bra, när hon blir mera van och får lära sig att och annat. Här skall du få höra hur vi ha det: Kl. 9 äta vi frukost, och sedan ha vi

morgonbönd, kl. 12 dricka vi té (om Emmi är kommen och redig då, hvilket ej ofta händer) kl. 3 middag kl. 5 kaffe och kl. 8 kvällsth. — Nu är Emmi i full gång nu du tro — man blir alldeles förvånad hur mycket det är. I måndags var han borta på sockenbud från på förmiddagen, när han så kom hem till middagen var här en man för att hämta honom till sin döende dotter (3/4 mil härifrån). Samma dag var Mor Kristina här, hon var hos oss både till middag och kaffe. På tisdagen var Emmi hela förmiddagen hos prästen — då höll jag på med lite småbrödsbak. Så hade vi poré att göra i ordning till onsdag morgon — öfver 90 tackkort afsändes. — Det var tänkt att ha det gjort. På onsdagen hade Emmi besökande hela förmiddagen i ett, och inom mitt departement hopade sig och göromålen, ty vi hade bak, så fick vi våra kakelugnar sotade den dagen, och Pastor Lundquist skulle komma till middagen, ty han hade uppbördsförrättning i skolhuset här. Kl. 4 e. m. hade Emmi anteckningsbarn — kom inte hem därifrån för än närmare kl 6 e. m. På lördagen var Emmi åter borta i sockenbud fr. kl. 10 — kl. 1/2 3. — på eftermiddagen gick vi en stund till Mor Kristine i Löbyn, som vi hade löfrån. I dag var expeditionsdag och alldeles förfärligt med folk med både vägsel och kyphöftlagningar, jag hade en dessutom liden en småskollärarinna hos mig. Han var också här till middagen.

Upsala 6/5 1901.

Min kära syster!

Mycken tack för alla sina meddelanden! Godt att veta eder vara framme nu, och nu hoppas vi bliva så innerligt, att det måtte bli en god tid för eder. Du kan aldrig ana, hur far längtar efter brev, så honom måste ni skrifva ofta till. Denna skiljsmessa nu när han har så mycket som tungt hvilar på honom är inte lätt för far.

Hanna och jag blefvo inte lite förvånade när far söndags morgon vaknade, när Hanna och jag äfven funkom säg in — men nu är det så behändigt att vi ha ett snälltåg som kommer hit 8.50 f. m och ett som går till Stkhm kl. 8.10 e. m. Det var så

roligt att ha far här och inte i Tyhlen
i går. Vi följdes åt i kyrkan första på
för- och efter-middagen. Då aftonen var
och anordnade vesper-gudstjänst i den
kyrkan och den var så tillalande.
På aftonen var Tant i flickorna Claes
uppe en liten stund annars tror jag ej
någon var här. I dag har jag sysslat
med lite af hvarje på förmiddagen
och på eftermiddagen tham jag till i
Torsunda där att är modersmöte för
sista gången. I morgon förmiddag
tänker jag vara hos Maria E-d. Hon
är så bry och rask, att det är en rik-
lig glädje att se ned.
Vårt skona vårväder är redan till hos-
mu är det kallt och tråkt och jag har bry-
pit in i vinterkläder igen. Var inte dagen
lika lång i går som David var borta?
Helga älskade mor så innerligt å David
med. Manne helsar! Dina saxar ligga i det skrin. Din tillgifna syster
Glöm ej att skriva vårt datum i

Upsala 25/5 1901.

Min älskade syster!

Det är nästan obegripligt, hvad allt nu är långesedan, jag skref till dig och har visst om flera bref att tacka dig för. Nu tycker jag dock att det är vårligt långesedan, jag fick bref från dig. Ja, i dag är det pingstdag och det är så ljuvligt. Far kom hem i går kl. 7 e.m. då gick vi ut och gick att hemalt tillsammans, det var en riktig högtid att få gå tillsammans, och det kärligare väder ha vi. I dag ha vi njutit på trädgården; på förmiddagen var far och jag tillsammans i Östertplan och hörde en god och rik predikan af Ehlund. Far reser i eftermiddag kl. 1/2 6 för att i morgon resa ut till Luna – det känns

Ehlanders fars och mina gemensamma angelägenheter att få detta bref i samma konvolut som mors så gick det nätt, Nu ma lägga till en liten hälsning.

Det var ett synnerligen högtidligt och tilltalande dop hos Ehlunds. Maria bar den lille och Johan döpte honom – det kändes så godt. Han döptes till Olof Harald ehuru kallas för Harald, och han var så lycklig och mannen lyckliga att det var så vänligt att få vara med många hela tiden. Sedan gick Hanna och jag och tala oss i Klotsbacken en timma och så tillbaka vi upp till Clasons att äta. Vi äro glada åt att Fredrik kan komma till middagen – men troligen få vi inte Ehlunds och det var inte roligt. – I eftermiddag skulle de komma och dricka kaffe i trädgården och då bad jag Maja Clason med. Vi ska sedan till Clasons till kvällen. Ännatligen om onsdag är det nybrölle hos Lottan. Nu farvål kära syster!

Tala om för mor att nu är Anna Elgströms tafla kommen, och att den är rätt mäte. Skulle hon skrifva ett mycket vänligt bref och tacka henne i mors namn. Mor får ju skrifva sedan någon gång när mor vill den

att åka tåg tomt, att inte få beställa par hem
ma i morgon också. Tror att det har ö-
xt en riktig höjd för par att ha på
vara här detta dygn.

Hanne och jag skola i aftons ½ 6 på
dop till Eklunds; glädjer mig åt att den
lilla nu skall döpas; jag är bedd att stå
fadder åt honom. Så tycker jag, det är så
roligt, att jag får Hanne med mig.

Det ej om jag talat om för eder, att Han
nes examen blir om Torsdag kl. 11–3.
Vi ha då tänkt till middagen bl. Fre
drik och Maja Clason samt Eklunds.
Det känns nog lite tomt för Hanne
att så många af hans gamla kamrater
lämnat staden, inte ens Sven H. får
han med, ty han reser härom dagen
till Paris med sin far.

Om det går som vi nu tänkt, kommer
Hanne här i Upsala till måndagen d.
3 Juni, och jag skulle då samma dag resa
ut till Addaboda. på ett par dagar möj-
ligen kommer då också far till Upsala för att möta
(så först till nytt)
dagen därpå bryta upp härifrån, sam-
ma dag som då också flickorna resa till
Lidra. Ofvi resa tisdags morgon.

Hur mående ni ha haft det innan pingst
och hur hämmar ni egentligen vittnena
därute? Det har jag saknadt alla brif
inte från dem för mig. Känner du dig
glad eller är det mera tungt? Det
vore mycket roligt att veta, hur det är.

Nej denna gång får du ej längre bref
ty vi vara hos far den tionde som är ever
De innerligaste hälsningar till mor
och Davidd.

Din tillgifna syster

Gerbrud.

Addeboda 24/6 1901.

Älskade syster!

Hjärtligt tack för ditt kära bref, som låg mig till mötes, när jag ånnu en gång efter dags afton återvände till Addeboda.

Det var tyvärr att få återkomma till Addeboda, och först att se tillbaks på att jag fått motiga, sedan jag lämnade det. Det har sedan gått öfver en vecka sedan Ernst reste - hoppas att ej skall dröja mer än tyra veckor, till dess han åter kan få några ledigheter - det förtär nog den tiden är mycket efterlängtad - vi ha ju ännu vant så obeskrifligt lite tillsammans. Och så längtar jag så mycket efter, att vi eyeken skall få träffa

honom. – Från David har jag ännu inte
fått något bref, stor du ej, han doch
länker skrifva till mig?
Mor och Far komma hit lördags af-
ton, de återvända till Stehlm i morgon
igen. Dessa dagar har nog gjort dem bå-
da mycket gott – det är riktigt svårt att
tänka, att de redan skola återvända till
Stehlm för att stanna där hela veckan.
Far måste på, och han behöfver så väl
ha mor hos sig. Nu i sommarvärmen
är Stehlm än mindre inbjudande. Vi
ha dessa dagar haft det allra härligaste
midsommarväder – och njutit så af den
sköna svala skogen. Ingen af dagarne ha
vi varit i kyrkan – vi ha firat gudstjänst
i vår skog i stället. Nu på eftermid-
dagen ha vi suttit vårt länge vid Ad-
darudden; det var så skönt.

Och nu kära systrar står din kommun
för handen, och jag är säker på, att du mycket
kommer att glädja dig därmed. Det har gladt oss
att höra, du hänt vistelsen uppe vid Gothisch välgörande för dig – men inte är det
utan ov, vi tänka på din sällvaro med
Eder. Måtte den ej blifva dig för ansträng-
ande.' Du skall så hjärtligt helsa Eder från
mig och tacka henne för hennes bref, som
jag ännu ej besvarat. Säg henne att jag tänk-
te på henne på hennes födelsedag.
Så skall du hälsa Hjelms så mycket från
mig – jag har för dem omtalat min
förlofning. Måtte att hälsa sig väl för
Eder där! Jag skrifver naturligtvis till
dig medan du är där.
Hälsa David så varmt från mig.'
Mor och Far hälsa!

Din tillgifna syster
Gertrud.

Tuna 4/7 1901.

Min kära syster!

Eastän dē ej blir längē, eftersom jag nu får hoppas på atē vi snart få träf-fas, vill jag dock skicka dig en liten hälsning. Tack för dina båda sista kära bref.

Är så glad öfver atē dē låter så godē från Nykil. Tycker riktigt man kan hoppas, atē dē är dē vänta kommēr för Oller. Sinnē får du tala om vår förlösning för henne. Jag är bara tacksam för atē du gör dēt, ty jag har varit så rädd för, atē dē skulle kunna ~~vara~~ blifva någoť upprifvande för henne på någoť sätt.

Dē är så kärt atē vara här på Tuna. Är så glad öfver atē systonen nu kunde

ta emot mig – Ty sedan får jag så ondt om tid. Min förlofningstid synes nämligen bli kortare, än hvad jag förut tänkt mig det – mer därom när vi träffas.

Ack, hvad det skall bli roligt att få samlas på Addeboda igen! Det är mycket som nu ligger emellan, särskildt för mig. Ännu vet jag inte när Emil kan bli ledig, men jag vill riktigt hoppas, att det skall kunna bli snart.

Om lördag hoppas jag att mor också kommer hit ut, och vi följas åt att till Stockholm på måndagen. Hanne kommer då också åter från Falun. – I dag ha vi haft goda underrättelser från far och mor. Sofie är nu hos dem i Sthlm – Hedda har fått resa hem. Godt att ha äminstone en ifrigfun kunna.– De andra komma ju också i nästa vecka. Mycket trefligt.

Du skall hälsa så vanligt ~~med tack för~~ till Tant och Hanni med tack för deras kärleksfulla bref! Från Tant bref i går också. Jag dum att jag skrifver, när vår examinationsdag blifvit bestämd. Har haft så mycken bokstafning genom att alla syston varit borta; därför ha de fått vänta.

Och till Ester skall du hälsa så mycket, mycket.

Och var nu på det varmaste hälsad välkommnen hem

af din tillgifna syster

Gerda.

Bellevue, Filipstad 19/9 1901.

Älskade syster!

Innerligt tack för dina kära, kära brev, som sent omsider i går kom mig tillhanda! I dag kommer jag på brev sedan Mor kommit hem, det längtar jag allt mycket efter.

I dag hade vi så goda underrättelser från mina Emmi. Det går idag för dag framåt med tillfrisknandet. Den förstår nog, hur det känns. Nu börja vi komma alle kan om fredag i nästa vecka skall kunna föras hem. Det blir en stor glädje. Så se om det skåller gå.

Här föra vi ett stilla kenslig tillvaro

– Nu ha vi åt ytterligare fått så goda underrättelser från Emmi. Det känns så stort. – Jag adresserar till Uppsala koppas det är rätt så.

Skriver snart mera.

Din syster

Från Tante Hjelm har jag haft brev. Det låter så godt med Edit, men var kom i anledning af ett brev från Tantes andlig får kunnes dibrera – om hår det ode dröja.

D. S.

man – trifves så godt med Farbror och
Elisabet. Hvarje dag gå vi alltid ut
och gå en timma, nästan hvarje dag
ha vi och rest in till staden, nu ha
vi ock resa om en liten stund. Em-
mans försöker jag att vara flitig, som
jag ju så väl behöfver vara.
Jag är så glad öfver, att Mor kunde
komma hem så snart; hoppas hon
ej får illa på resan. Nu ha vi för-
lås så mycket om Er – och jag gör
ingenting — men det är ju så det
kommer att bli hädanefter. — Em-
mans mycket har det har gått med
din väf — om den alldeles tagit mig
den ur dig. Men nu är den väl snart.
Här är några saker jag måste be
dig skicka på samma gång som de
andra. Näsdukar mina märken,
du kan gärna skicka alla J. L.;
de ligga i min märkbok. Har den
ej blifvit tagen från Addeboda
så bed Johansson skicka den ifrån
den ligger i nedre skåpet af Fars
bokhylla. Fars och systrarnes porträtt
Hälsa så vanligt till Far (Backa ho-
som för hans bref) Mor och systrarna.
Så och till kära vänner i Upsala.
Måtte nu slutas.

Din vanligt tillgifna syster
Gerhard.

Nu har jag fått Mors kärkomna bref.
Det gör ont i mig att icke kunna hjäl-
pa Er. Nu senast jag fått så goda under-
rättelser från Emmi tänker jag att rätt
ofta på Er också. Gud giffve Fader en
god hvilolid och Han hjälpe i alla
vårigheter!

Bellevue 16/9 1901

Älskade syster!

Tack för ditt kära bref, som följde med tidningen!

Hvad Du måtte undrat på mig, som aldrig skrifvit, men jag trodde ni flyttade om i fredags in till Uppsala hvarför jag adresserat bref dit. Inte för än genom ditt nyckt kärt bref från Hanne i går fick jag höra att Ni varit på Accebo da ända tills i dag.

Nu skrifver jag blott för att

be dig åm ytterligare skicka
mig antingen min vinterunder-
kjol, eller åtminstone mina
yllebyxor. Och vore jag tacksam
att få detta så fort som möjligt,
ty det börjar bli kallt nu.
Från Emil har jag intet nytt
att meddela — i aftons få vi
bref. Hur efterlängtadt!
Kärkare Fader! Det låt alvar-
samt nog, vad Mamma skrif.
Hur är det väl nu? Kära att
snart få höra något från Er.
Hälsa hjärtligt Far, hur o Fader
samt kära vänner.

Din tillgifna dotter
Gerhua.

Bellevue 21/9 1901.
Kl. ½ 9 f. m.

Mina egen, kära syster!

Ja, nu är Emmi här – det är så dori att det har kommit så långt. Han var mycket mod tagen af resan, och sista delen däraf var svår, mycket svår – så väl fingo vi se hur svaga hans krafter ännu äro. Men jag hoppas att han mera skall repa sig; i natt har han sofvit ganska godt, men hur det är för dina två så kärkomna bref i onsdags. Men ser du dagar ne ha varit här så overhöljt länge att jag ej kan förstå, att det är så nyligen, jag fick dem Kl. ½ 3. Vi äro så glada: Emmi synes ej ha haft några men af resan, han har varit riktigt kry hela förmiddagen, men han får ändå ligga stilla i dag. Man är bra lycklig öfver att nu åter få vara tillsammans.

Emmi hälsar Eder alla så innerligt från mig också, förstår du. Hälsa och Lena och flickorna.

Din tillgifna syster
Gertrud.

med honom i dag, kan jag
nu icke säga, ty jag har ännu
inte sett honom. Men, hvad
det är tjusfligt och tungt att hafva
dem här! Det kan jag ej så-
ga. Och det gör en godt in i
hjärtat att se huru obeskrifligt
lyckliga både Jani och Emmö
äro däröfver. — —
I går kom min brev. Tack för
allt du skickade mig och för att
besvär dig hafs! Ni längtar
man ej längre efter vinterväder,
ty vi ha nu så mildt väder.
Så vara välsignade du nu åter
igen sände mig! Vi måtte
ha fått en bra vacker skörd i
år. — Förgäfves lärde jag efter
något bref; kanske får jag nå-
got i dag i stället. — Här en
skrifver härnäst Lala om något
för mig från sjukhuset på Ju-
na och från David. Det är så
tomt att inte ha hört något på
så länge.
Hur är det med dig själf och
dina bröstet? Tick du lyckligt
ditt på väfven? Och hur är det
med Far och Mor? — Du hör
jag längtar efter att få höra
något från Er alla. — Men jag
har ju ännu ej tackat dig

Ermtaa 25/2 1902.

Älskade syster!

Ej minder än tre kära brev har jag nu att tacka dig för. Innerligt tack för dem alla! Du förstår nog hur tacksam man är för alla underrättelser man kan få hemifrån. Det går nu framåt med Ernst till fiskmanda dag för dag, men kraftern a är mycket nedsatta. I går och i dag har han åtit middag här nere och det må du tro var roligt — förut ha vi förstås åtit tillsammans där uppe. Vi ha en sådan trefnig och trivsam matkammare. Det säger man särskildt vårar på en sådan här sjukavdelning.

Hittintills har jag just ej haft några mak-
lekymmer – dågg och mör kan jag få ute
vänighet, och det har gått ba att åfrom
få det kött, jag behöfver. Hvad jag jäst
hemifrån har varit till så god hjälp.
Riporna "smorde" vi oss med i söndags
men ämne ha vi ovan kvar. Det må
bo, sådant är rart att få här på landet.
Och du som sutit och tyckt till mine
födelsedag. Det var rakt för mycket.
Men så mycken tack för de båda
välkomna små dukarne.
Och när du får dessa rader så jämt
till att fira Maria-dagen efter gam-
mal stil. Ville nu ock få sända
en liten hälsning till de båda kära
"Marionna" – den är så anspråkslös
som möjligt. Asken var egentligen
för stor för innehållet men jag tänk-
te du gärna ville återfå den.

Till kära vänner som komma upp
i dag skall du hälsa så hjärtligt.
Du måste tala om för Mother Ma-
ria att vi tycka så mycket om
hennes lampa, och den lyser så att
församlingsborna äro storligen för-
undrade.
Måste tala om för dig att alla di-
na tre små dukar äro i bruk, och
att de ärd så trefliga.
Längtar att få höra hur det är
med Mor. Har alltt hänt mig li-
te ordlig efter ditt sista bref. Kan
hon få hemma den hvila hon behöf-
ver. Bäst vore nog för henne att
resa till Grinstad kommunalhem,
där skulle hon åtminstone få ro
och hvila. — — —
Nu icke mer för i dag. Hälsa inner-
ligen till Far och systrarna!
Emmie hälsar så hjärtligt.
Din innerligt tillgifna syster
Gerhard.

Grinstad 18.4 1902.

Min egen kära Lyster!

Lycken att det är så längesedan jag nu meddelade mig med någon af mina kära där hemma, så det skall bli så roligt att nu få vid- ta ned och språka med dig om allt och annat. Först ett hjärtligt tack för två så kära välkomna bref! Men nog är det ibland så, att man längtar ef- tr att få del af mycket som inne står i brefven — riktigt hur Ni ha det, och hvad som närmast ligger på Eder — mun så helt går det nog alldeles att få följa hvarandra medelst bref. — — —

Här har det varit ganska mycket den sista veckan: i måndags hade vi vår första öfning för Perém (3 per:)

sta blåsippor, som funnit. — Alla som komma hit bruka utbrjeta sin stora förundran öfver, hur trefligt vi få det i vårt hem — och det är roligt att kän- ja, skulle det ej kunna vara möjligt för dig att nu före sommaren, då du ju blir så bunden, komma ned o- själf lära känna vårt hem? Det vore så förfärligt roligt! Då skulle du kom- ma nu så fort som möjligt. Kan du komma? Resan är visserligen lång och tråkig, men två — och retur va- rar dock 14 dagar, och denna gång kan vi ej kunna få tåga i fråga att få behålla dig längre?

Hur är det med älskade Thor nu? Du må tro, man längtar att i bland till- efter sin mamma, och man märker att man blifvit lite bekänd af att så länge alltid haft henne att

Pastor Lundequists – men endast fem kom, Pastorn var förkyld – och Pastor Engström. Man kände sig nog ganska ledig förut att det ej skulle gå bra och bli bra. Jag tror dock att det gick ganska bra – men nog kände sig Ernst och jag tacksamma när aftonen var över – ingången ett och annat år nog inte så lätt. Men därom är det lättare att prata än att skrifva. I går hade vi fr. Svenson här på middag, hon ville ej för än kl. ½ 8. Hon har många målla sidor, dock är en samtals känslan störst, när jag är med henne. Men nu är jag så glad, att vi ha fått dessa alla hos oss. Då känns det allt rikare och mera gifvande att vara tillsammans med folket och med dem komma vi allt ganska nära i bröding. Så var häromaftonen ett gammalt par här, som gjorde en rikligt godt att se. "Far" var väl inte så egentligt att säga, ty det var hon och syster, men de voro så lyckliga åt hvarandra och hade det så godt tillsammans. (hon var 80 år, gammal)
Gumman sade att sedan jag kom till min stor har jag inte hört ett enda ondt ord – jag är bara rädd för att jag har det alldeles för godt." Synnerligen förtjusta syntes de och vara att så komma in i våra hem och famna – och gärna för oss att så ta emot dem, ty det följde så mycket med dem. – Att ensamma så vi ochså ta emot något välsignelsebevis som gör en så godt. Så kom häromdagen en kurs hit in med två stora buketter grönska plockat i skogen, och på afton kom en af småskollärarinnorna hit och hade med sig en liten bukett af de för-

få råd och hjälp hos.
Du har nog hört de dåliga under-
rättelserna från Svårfar – det kännes
mycket för Emil. Svårt och att vara
på så långt afstånd. Han har dock
blifvit afrådda från att resa upp, så
han kommer ej att göra det.
Från Eder hade jag häromdagen ett så
kärt bref. Ha de ännu ej köpt lyseuni-
presenter, ville du kanske i telefon säga,
att vi ej tänkt gå till mer än 8-10 kr.
Kommer du ej själf ner, måste jag
be dig skicka mig min lilla hvita com-
marhatt (Elins hvita får gärna vara
till dess någon af Eder reser ner.)
Skulle du nå på samma gång också
vilja köpa åt oss ½ k. Canton-té, så
vore jag dig så tacksam.
– Nu märker man väl på fåglarne
och att våren är i annalkande – just
nu fick jag le åt första små vårsån-

loma – det är så roligt.
Nu är Cruus expedition snart och
vi skola dricka vårt chokolad tillsam-
man, hvarför jag nu säger dig far-
vål. Far och Mor skall du hälsa
med en varm omfamning.
Hälsa till kära vänner så och till
Lena och jungfrurna.
Emil hälsar Eder alla så hjärtligt
Är det dig möjligt att komma
så är du så välkommen, så väl-
kommen.

Din vanvördige tillgifna syster
Gerhua.

– Så ömt om Tilly och barnen! Hade han inte haft någon känsel af sin så nära förestående bortgång.
– Bra glädjande med Tekla förlofning. Roligt vore att få höra mer därom.

D. 9.

Är polarisen skickad? Bi ha
inlett kört därom!

D.S.

Käraste Astrid!

Ehuru jag blott skrivner några
rader vill jag dock passa
på tillfället och sända dig mitt
innerliga och djupt skända tack
för det kära brefvet, som låg mig
till mötes vid vår återkomst hit,
samt för det däri uttryckta
deltagandet! Tack och för resten.
Det var så skönt se Eder alla
om än anledningen var sorglig.
Välkommen hit!

Helsa varmt Föräldrarna!

Din hjärtligt tillgifne
broder Rutt

Grinstad 9.5 1902.

Älskade syster!

Tu varmt tack för dina så
kära brev, som låg av till mötes
oss vår hemkomst!
Nu längtar jag verkligt att få
underrättelser hemifrån – koppas
de komma i morgon. Hälsa
och tacka Mor så hjärtligt för
hennes brefkort. Det var så roligt
att få.
Tack för allt, kära syster! Tack
för all din systerliga kärlek!
Det känns som en ovärderlig
skatt att ega så mycket kär-
lek där hemma.
Hur står det till med dig och

hur väcker kraftorna till för din mycken uppoffrande kärleksverksamhet? Önskar att att jag åter vill dig lite kryare. Försök att tänka lite på dig själf också! Du gjorde oss nyttan stor glädje därmed. – Nu är Ernst åter i full arbete och att sedan Herman varit här det varit förfärligt mycket. I går predikade han för första gången efter sin sjukdom i Eskilstad. Jag fick följa honom – en stor nybygd kyrka – mycket folk han var tydligen efterlängtad. På hemvägen fick han socken bud till en gammal gick gumma långt bort i skogen (Det var härligt att få göra en riktig skogspromenad) Det känder som en skön högtidsdag firades i den lilla stugan. För min del är det synnerligen dyrbart, när jag någon gång får följa Ernst.

Vi ha denna vecka haft trädgårdsmästare och 3 karlar som arbetat i vår trädgård (dock ha vi endast trädgårdsmästaren i mat) Nu börjar det redan se så mycket mysigare ut omkring oss att det är en riktig nyttning. Hur skall det då ej bli, när det blir grönt och lite planteradt!

Genom brev från Hjem hörde jag att Eder broligen ej kommer till Adelsboda för än till midsommar, vilket mycket gladde mig. Nu har också Ernst emottat till mycken skrifveri, hvarför jag nu säger dig godnatt.

Hälsa innerligen älskade Far och Mor! Och hälsa Tant Fanny och Fader också. Gud välsigne Eder alla!

Din egen syster

Gertrud vänd!

Grinstad 1.6 1902.

Älskade systrar!

Hjärtligt tack för Edra rara kära korta brev! Hvad det måtte ha varit skönt för dig att få komma ut till Oddarboda! Måtte blott vädret varit lite vänligare än vi haft här. Vi längta mkt ef- ter värme och sud på blåsten. Hvad det blir härligt, när våren riktigt kommer!

Har nu mkt att ordna med, det är så mycket som blifvit försenadt genom den ihållande kylan. I denna vecka skall vi först skola in vår tyk, som jag är tacksam att ha tör ännu åtminstone.

Jonn med nickel-ställning lite. Jag tänkte mig blott en helt liten för 8 kr. el. gärna mindre, om så är. Medsänder här visitkort. Hvad har du gifvit honne? Så tänkte jag be dig vara så snäll att sända mig beskrifning på apelsin-marmelad, när du skrif- ver härnäst.

Hur kärt skall det ej bli att i morgon få bref hemifrån, som jag hoppas åtminstone. Har så mkt, mkt tänkt på Edra dun- na tid.

De innerligaste hälsningar lite Mor och Far fr. Emil och mig. Hälsa och lita jungfrurna å Lena. Emil hälsar dig hjärtligt!

Din varmt tillgifna syster

Gertrud.

Det har varit mycket arbete för Emil. I fredags var blindtarmen så orolig att han måste hålla sig i sängen - troligen beroende på överansträngning. Men han fick därigenom, vad han så väl behöfde en hvilodag, ty det är förunderligt, hur mycket han redan orkat med. I går hade p. Engebröns skriftermål och nattvardsgång här. Emil hade bedt honom taga det på lördagen i stället för på söndagen, för att han skulle kunna få vara med, och han blef verkligen så bra, att han vågade det - det kändes så godt för oss båda. Det blef en verklig lång fjäsk fr. kl. ½11 f. m. till ½2 e. m., och ändå var Emil behjälplig vid utdelandet. Men vet du, det känns inte blott angenämt att se dessa stora nattvardsgångar utan verkligt allvarligt. Man ser så mängden, hvars ansiktsuttryck vittnar om fullkomligt obrutet inne, att de ingen hjälp söka i sin nattvardsgång. Det känns inte lätt. - I dag har Emil haft skrift- och nattvardsgång småpredikan i Bollstad och för skriftermål barndop. Bi reste hem i går för kl. 9 f. m. och kommo inte hem för än kl. ½3 e. m. Och allt har gått väl igenom för Emil. Det känns verkligt stort.

För närvarande ha vi en fästig gumma hos oss, "Hava." Hon kom till oss i fredags för att få vara med om söndagens och söndagens tjänster i kyrkan. Hon kommer kanske att få stanna några dagar - det är mycket önskt om henne.

Hör du, i dag lyser det ju för Eerdes 2. för 2dra gången. Skulle du för vår räkning vilja skaffa en liten porslins-

Bellevue 6 Aug. 1902.

Min älskade syster!

Först vill jag få sända dig en innerlig hälsning till din födelse-dag. Måtte Guds rika välsignelse hvila öfver ditt nya lefnadsår!

— Hur kärt hade det ej varit att få vara med om att fira den — nu gick inte det, men hoppas jag, att du har Far och Mor, Hanna och kanske t. o. m. David hos dig, och så får du helt säkert mängden kärleksfulla påhälsning af slägt och vänner.

Det var en obeskrifligt skön tid, som vi nu fått tillbringa på vårt kära Addeboda. Och nu vilja vi

så hjärtligt säga dig ett varmt tack för all kärlek, all omsorg och vänlig omtanke, som vi under den tiden fick mottaga af dig. Tack, kära Astrid! — Af Far och Mor har du nu fått höra, hur vi hade det i Tehlin å Dalarö. Här hade vi en sommartigen trefflig vecka, njöto af angenämt sällskap och vackra trakter. Vid station blefvo vi så vänligt välkomnade af Svärmor och Elisabet. Här är så utmärkt vackert — du kan ej tro, hvad Bellevue har för ett härligt läge, och det känns så godt att vara här. Svärmor och Elisabet äro så kärleksfulla, men de tycka att besöket är mycket kort. Men vi hoppas dock litet på att få tala vänlig stund med dem hemma. Redan i afton kl. 7 bär det af hemåt. Vi ligga då i Åmål öfver natten. Får nu ej upptaga tiden längre med bref-skrifning. Kära skall det bli att få höra något från Eder. Hoppas det ej dröjer för länge och något från Eder Alm också.

Nu skall du hälsa så innerligt till Far och Mor, David och Hanne. Skriften till Mor så förr jag kommer hem. — Elisabet hälsar dig hjärtligt.

Din varmt tillgifna syster
Gertrud.

Till kära Astrid sändes en hjärtlig välönskan om mycken Guds nåd och ledning under det kommande året samt ett varmt tack för de-nalle goda samvaron på Addeboda och all under densamma ock be-visad vänlighet och kärleksfulla omtanka från varmt tillgifne
Svåger Emil

Grimslad 17 Sept. 1902.

Min älskade syster!

Två så kära brev och ett vänligt brefkort har jag nu att tacka dig för. Ja tack, älskade Astrid därför, och tack för den tid vi fingo ha dig här! Det är en stor glädje för Ernst och mig att veta, att du kände att godt hos oss i våra hem - du skref blott alldeles för rare dåsom. Det var så innerligen kärt att ha dig här - ja, det vet du redan förut, ty en sådan känsla måste alltid vara ömsesidig. Men jag måste nu också be dig om ursäkt för att jag skrifver med blyerts, men ser du jag ligger - såsom en följd af din brefskrifvande

Tack för ditt gnutna bref! Det var ju klart ha dig här. Helga Mor, Du vore lustig

vore det ett nåtta, att jag då stannade hemma - beköfver ock så väl lid och krafter för kommande dagar. Men jag glädes mig så mycket åt att Ernst skall få resa upp, och att jag sedan skall få ta emot honom här hemma - det kommer att bli alldeles förfärligt roligt.

Så gode det måste ha känts för dig att åter vara hemma och bli mötagen så där rart af vår egen lilla mamma - det är förfärligt rart att ha en mamma. Så roligt att höra att hon förefölls bry.

I morgon kväll Ernst till andra föredrag i kyrkan här. Ere det ej roligt att få vara med?

Men nu måste jag sluta med så många hjärtliga hälsningar från Ernst och mig till dig själf. Far och Mor igen. Din tillgifna Gertrud

nämligen Ivars kälsning där. Min
mage har inte varit så lugn i
dag, och jag vill ju så gärna vara
försiktig, så att allt kan få gå lyck-
ligt. Men vet du det är inte lätt att
låta sig, när man är så van vid
att inte vilja känna så noga efter
Och så kommer därtill, att jag jämt
denna dagar har så mycket att göra
i dag ha vi skorpbak, så måste
jag baka småbröd till fredagen
då vi ha bjudit folkskollärarorna
o lärarinnorna till oss. (7 personer)
Vi ha ju länge tänkt det, och nu
fick vi en så bra elgstek av Ivar
mor, varför det var välkommet lägg
ligt att nu passa på. Jag ligger
därför och knåpar så gott jag kan
med både det ena och andra här
i sängen.

Det är mig hardt när lönnöj ligt
att förstå att det förr i dag
är en vecka sedan du reste,
ty för oss ligger redan så mycket
emellan sedan dess. Allt
har inte varit så lätt, men när
det kännes trångt, då driver man
mera till bön, och när vi så
sedan riktigt får känna, hur de goda
andarne få tjäna oss och
stackare förfärde i vårt hem
då driver vi till tack och lof
åfven för de trånga vägarne.
Svärmor och Elisabet reste i går
afton, så nu ha vi, så vidt vi
veta, inkt besök att vänta oss
för än Mor kommer i Jan.
Det du, jag har alldeles lem-
nat tanken på att resa upp
i Okt. Det kännes för mig som

vi voro hos de snälla systrorna,
hon kom alldeles överlycklig till
Ernst häromdagen öfver att hen
nes bro blifvit alldeles bra. Så
jag är nästan rädd för att de
börja få mera förtroende till
pastorn än till doktorn här i
Grinstad. Doktorn hållit på att
stöta hennes ben, men nämen framgång
ser du.

Skrifver nu ej längre, ty jag
ämnar skrifva till Mor också.
Men jag skulle vilja be dig
tala om för oss, hur vi bäst
skola täcka våra rotor till
vintern.

Och tag nu emot en hjärtlig
varm hälsning från dina
tillgifna systrar

Ernst och Gerhard.

Hälsa Lena, Tant Cl. Ernén, Clarens!

Grinstad 26 Sept. 1902.

Älskade syster!

Det hjärtligaste tack för
ditt kära innehållsrika bref
i onsdags! Tyckte det var rö-
rande att du tog dig tid att
skrifva så långt till mig,
när du hade så mycket, men
det var mycket roligt att få det.

Så nu äro vi inflyttade till
Uppsala. Hur hännes det att
vara där igen? Men du skall
ju vara i Sthlm och så mye-
ket i vinter. Ja, hvar du än
är – må Gud välsigna dig
och din verksamhet!

Du kan inte tro, hvad det va-
rit skönt, att ha hafft skidsnö och
so denna vecka, ty jag tyckte att
jag hafft främmande en så lång
tid. Det hade vi åfven i måne-
dags, då vi blefvo ej lite öfverra-
skade af att Prosten kom hit
promenerandes, skall du tro. Han
kom på förmiddagen och stan-
nade ända till 7-tiden på afton.
Äfven Pastor Engström kom till
middagen. Du märker att Pro-
sten vill riktigt vara tillsam-
man med oss - detta är så roligt.
Så ha vi gjort vår fuktskörd.
Du må tro Ernst har inte haft
lite knog därför. Han har klättrat
som en liten katt uppe i trädet
i bland har han allt satt mina
nerver duktigt på spänn. Men
hvad vi hade trefligt när
vi höllo på därmed! Det var
en sådan härlig höstdag - Ernst
plockade ned fuktten och jag
satt nedanför på gräsmattan
med mitt arbete. Det var så ro-
ligt att få skörda lite från sin
trädgård, och jag tror nära på att vi
fingo omkr. 3 fjärdingar fukt.
Fastän det ju egentligen var sto-
ra knaufarhär, äro de dock mkt
användbara. De sura karlen du
jag smaka så godt tillsa och af-
ven som fuktegröt, men bara
mot var lite bäskt.
Jag måste tala om för dig att gum-
man med det onda benet, som
du kanske minns Ernst såg på, när

I

Grinstad 25/10 1902.

Lägg märke till ovanvändningen! Jag har vänat så galet på papperen.

Min egen kära tyster!

Hjärtligt tack för dina två kärkomna brev! Du är så rar, som skriver så ofta, äfven när jag är lite mer tyst-låten af mig – men ler du då är ej alltid så lätt att få lite litet breftskrifning. Den nu gångna veckan har varit särskildt mycket upptagen, för att vi ha skolat in vår byk. Och du skall tro den var inte liten – vi ha ju ej haft någon sedan maj månad. För att Ni skall få lite respekt för den, måste jag tala om, att

6

så något fasligt komplicerad skrifvet! Men så gott med Tuna! Jag kan ej säga, hvilken glädje det är för mig, när jag får tänka mig att det kännas lite mera tugnd för Eder – när jag själf kan det så tugnd, gott och tillvara, att det är förunderligt.

Och nu skall du lite att knoga och arbeta för mina skull igen! Och kära vänner, Ni ha tagit på Eder puffen också; det är så för mycket sken ser du, jag vet af erfarenhet, att det är ett duktigt ansträngande arbete med mycket obekväma (tropps-) räkenskaper (o.s.v.), så att jag vågade ej själf göra det. Dock har jag särskildt denna sista veckan känt mig så kry, har också både slå i mangeln och slå och

bryka flera timmar om dagen
— men nog börjar jag förlåta att
kännа mig lite ovig ändå.
Måste tala om för dig, att jag
i dag gjort min första blom-
kålsskörd, och fick jag 7 st, rik-
tigt vackra blomkålshufvuden
och dessutom flera mindre också.
Jag har verkligen haft så myc-
ken nytta af blomkålen.
Glömde visst att tacka för de väl
komna brickorna att sätta smör
på. Att du kunde komma i
håg att tänka så på mig! Emil
är synnerligen förtjust i
sin konfekt-bunk, särskildt myc-
ket tycker han om att få ha
den så helt till sin privata egendom
* som jag dock tyvärr ingalunda får (E).
Tack för åt du nämnde det, som jag

blir det för långt i bref. Emil
yttrade lite om konfirmun och
visade honom upprop till dagen
na; det imponerade honom mycket
"hvem det nu är som har skrifvit
är det väl i hopsatt". Han undra-
de hur det var med min hemma
som han lärt på missionsauktion,
tyckte att Mor såg så ung och fin
och liflig ut — men förvånade
sig öfver att Mor bara hade varit
hos oss i 14 dagar. Jo-jo Mor!
Kära Astrid, hur skall det väl
bli nu, när Fadren och Eleen kom-
mit? Har det ej varit en oberätt-
ligt skön hvilotid? Måtte det ej
blifva för dig för tryckande nu!
Hälsa dem mycket fr. mig.
Nu har väl Davids rest till Eng-
land igen? Huru godt om han kan

Ten visserligen gj aid hörd hon-
nom, men aid kändla person-
liga intryck från honom. --
-- I går hade vi ett så vänligt
vårdagsmid besök här af en me-
delålders gift man från Gotland
Ocken. Han var hos oss närlem
hela förmiddagen och språkade
mycked lifligt, men det var så
tårorikt att höra på honom, hörd
om Guds vägar med honom och
hans barmhärtighet till Honom.
Han fick en kraftig väckelse för
en del år sedan, står nu alldeles
ensammen i sin familj. Själf tror
han att hans omvändelse är en
frukt af sin nu för länge sedan
afsomnade moders förbönner. Ja, det
kunde vara mycket som vore so-
ligt att berätta om honom, men

i håg, hvarför ansken du skickade
egentligen hörde. Men är det
verkligen så att du gi saknar den
i ditt rum? Det önskar jag att
Mor ger mig svar på.
Och vi som få vänta skamme
hit om Tisdag el. Fredag! Vi
glädja oss mycket därpå.
Hör du, skulle du vilja tala
om hur Ni kokar hafregryns-
grölen, som Ernst fick i Stock-
holm, och som han prisar så myck
Hälsa och tacka ålskade Mor
för hennes kära bref. Skrifver
nog snart själf till henne. Och
en innerlig hälsning till Far!
Hvar är det med Lena? Hälsa hen-
ne samt pingfurrna i Kristina.
Ernst hälsar Eder alla så hjärtligt.
Din tillgifna syster
Gertrud.

Vi hade bl. annat 42 lakan
14 dussin handdukar o. s. v.

Allt har dock gått så väl och utan bråk, och nu känns det så skönt, att ha allt rent och fint på sina respektive platser.

– Hoilken stor orsak till tacksamhet, att det blef en sådan god konferens. Mätte och alla de som blifvit utvalde få förblifva och bära frukt! Jag har allt inte fått vara med så lite jag heller. – Emil har så noga gjort reda för allt och refererat så mycket för mig. Så att den verkningar har allt nått hit ned också som en fisk flakt. – Emil var allt mycket kryare vid sin återkomst, men ser du, han var ju så vår-skitall kln när han reste, hade

ju så godt som just stigit upp från sjukbädden då.

En dag i veckan reste vi till Prosten för att Emil skulle göra reda för sina iakttagelser, vi stannade då där öfver till middagen. Det var såsköldt roligt för mig, ty jag har aldrig förr hört Prosten så mycket uttala sig i andliga frågor. Han är riktigt en Gharman af gamla stammen och vinn kär der det trängt och ängsligt en-lidigt ibland oss och mycket godtiget. – Han förundrade sig alls storligen öfver Emil som ej framför alls hörd Ewigström i Stkhlm. Men nog tycker jag att det hade varit lite galet, han har ju dock här skandiga tillfäl-

ha vi 700 kr.) Han gjorde ju
ganska godt inbryck. Måtte
denna tak gå väl!
Fråga hur om hon annars är
jag behöfver tänka en liten pike-
jonna – i sådant fall skulle
det endast vara för sömnar-
nes skull, ty annars känns
de så mjuka och vara.
Du skall tacka hur för hen-
nes goda förslag, att jag skulle
göra hackkorf och palt - har
gjort det denna vecka, och det
har blifvit så bra.
Nu skriver jag mitt hjärtliga
bref med många kärleksfulla
hälsningar till Far, hur o David
om han är hemkommen. Han glad-
de mig så häromdagen med en hälsning
Din tillgifna flicka Gertrud.

Grinstad 14.11 1902.

Älskade syster!

Ett hjärtligt tack för två
så kärkomna bref! De voro
väl värda ett lite ordentligare
och trefligare svar, än hvad
jag i dag kan åstadkomma,
ty brefskrifvare förmågan är
fullkomligt borta i dag.
Det har varit en ganska bewär-
lig vecka, inte därför att jag
gjort så mycket, ty jag har haft
så god hjälp genom att Anna
vår nya jungfru varit hos oss,
men det har varit mycket att

ordna med och det är inte alltid det lättaste – ibland går det ju och så särskilt denna. Så har Emil varit så mycket borta – 3 dagar i denna vecka, och när han varit hemma har han varit överlupen af göromål. Han har dock hängt med förunderligt, om han och ibland talas vänt alldeles öfverbröd, så att jag knappt vågat andas för att ej störa honom – men ibland efter han har varit så viktigt pigg. Så mycket bär jag ej så orolig, när jag ser honom så där öfverbröd. – Ett mycket tråkigt ärende har han nu och att han och ma att handlägga i skolfrågan. Jag berättade

hanske, att han var hos Folkskoleinspektören i måndags och tisdags. Är så glad att han fick tala med honom i denna fråga, fastän han beredde honom på långvarigt tramel. – I går hade Emil husförhör i Österbyns skolhus, så stannade dop och sjukbesök längre bort i veken. Han måste taxe efter sjukbesöken och kom ej hem förr än kl. ½ 8 e.m. – I dag har här varit folk fr. kl. 10 – ½6 i ett kör med en ½ timmes middagsuppehåll. Pl. andra Ivor Kristinas äldste son Johannes, som är ganska villig att taga det lilla arrende, fastän han annars ej kunna ge mer än 550 kr (em

Grinstad 23 Nov. 1902.

Min egen älskade Mor!

Innerligt tack för Mors nästa kära, kära brev. Med gårdagens post fick jag ock 2 brev från Astrid, för hvilka Mor skall så varmt tacka henne. Hvad I haven haft det lifligt omkring Eder nu en tid, och hvad I gjälfva fån vara vänliga. Hur helst det oliha är det inte mot oss här eller värre sagdt mot mig, ty Emil får allt vesa ganska mycket ån hit och ån dit. Det är mig

het arbete för sina krafter. Ei ha de sista dagarne t. o. m. ventilerat frågan, om han skall göra något försök att få predikohjälp under julen — ty han bäfvar allt för den täta tjänstgöringen då. — Dock inte få vi undra på att det kännes tungt för oss ibland, det är säkert endast en kärleksbevisning af vår himmelske Fader — vi som i så rikt mått få känna frid och harmoni i det egna hem, med vi skulle ju annars bli alldeles bortskämda). Och vi, som här mycket få blicka in i andras förhållanden, få ju jämt se exempel på att

ej så lite tomt, att nu ej mer kunna få följa honom — då kän's det nog lite ensamt ibland. Men hur tacksam måste jag ej vara, öfver att jag få vara så bry. tomt redan just härondagen, att Mor säkert skulle vara förvånad, om Mor sade säge mig.

Ja, Mor, man kan nog önska i blanda att man hade lina kära på lite närmre håll, så att man kunde få träffas ibland och få språka om ett och annat. Det är inte så roligt att vara så ensam på erfarenhetens väg kunna samla in "förstånd" — man vill så gärna kunna få gå till sin Mor ibland och få ett gott råd. Det är inte roligt att känna sig mycket ödslig, när man har en husmors ansvarsfulla plats. Och inom kort skall mitt ansvar än mer öka. Huru skall jag väl kunna fylla det?!

— — — O, hvad jag dock är tacksam för att det nu ej skall dröja att för länge, innan vi få la emot min egen älskade mamma!

Tungt känns det och att se, hur klen Emmi är — än gör han vad han vill tilkänna på ett sätt och än på ett annat. Det är verkligt ynkligt att se honom ibland, men hur det är ligger han i hela dagarne, har på länge inte haft någon dags hvila). Men — han har allaneer för myc-

Gud låter inga barn ha det trångt här i livet. — —
Men nu är jag rädd för att Mor börjar tro, att vi gå och låtsas oss vilsigt dystra — men så är det visst inte. Ofta när vi få kämna det trångt, ha vi det så gott. — —
I dag ha vi varit till Gestads kyrka — det var ett jämmerligt dåligt väder, men var dock skönt att komma ut lite. Men åker så kvistarna o gatt i vår vagn.
Det är så roligt så länge jag kan få följa Gud — men det tar nog snart slut.
Och Mor som nu kan skicka af mäkladerna! Tack Mor! Det kommer allt att kännas vart att få dem! Ifrom remor

na tiu ångotten har jag nu
och skulle det lilla jag skulle sy.
I denna el. nästa vecka komma
vi att resa in till Venersborg, men
sedan blir det snart för med re-
sorna för mig.
Det gör mig riktigt gott att hon
att David nu är vid gladare
mod. Gud hjälpe väl igenom för
en hvar af mina kära! — Från
Hanna hade jag i går ett långt
bref, det lät ganska godt.
Eva skor har nu sista tiden
blifvit bättre. Om måndag kom-
mer Anna — det blir allt ganska
godt.
Ni hon det var riktigt tråkigt
att höra att hvivie skall till Torsås.
Hon är ingalunda lämplig. Syc-
ker just att det kan gå väl
ligt gatet.
Hälsa så varmt till alla mina
kära därhemma! Tankarne
gå ofta till Eder.
Ernst hälsar Eder alla hjärt-
ligen.

Mors egen dotter
Gerhud.

Grinstad 5 Dec 1902.

Älskade systrar!

Nu är det så länge sedan jag skref till dig direkt. Tack, tack för alla dina kära bref! Det är allt så roligt när brefven komma hemifrån.

Du får nu inte något långt bref. Ty äfven här ute på den fridfulla landsbygden* lär jag julbrådskan fram, doch är jag helt lite emot den. Har blott en känsla af, att jag vill få allt gjort så lediga som möjligt för hon menar troligen "letar"?!

* lär

följa Emil till Eriksberg. Det var gnistrande vinter, marken var belagd af ett tunnt lager snö o vinterväg - riktig Adventsberättelse-vädret, det var så härligt och uppfriskande. - I går hade vi en god stund här hemma. Pastor Engström var också med oss. Det var så mycket folk, mellan 60 o 70.

Hör du, när länker mamma egentligen på att komma? Det gör mig nog lite ondt, att jag skall ta bort henne från Eder, men du kan inte ana, hvilken glädje det är för mig att få vänta henne hit - och få så om henne riktigt. - Det var roligt att höra att Anna Carls-

Du tycker väl det är konstigt när
tidigt, om jag talar om, att
vi redan i dag ha den stora
julbrasgöringen i sal och förmår
men för att talen behöfver att-
tid genomgå en grundlig thur-
ning, sedan vi haft samlingen
här, och i dag är Gumö borta,
har examen i Östersund, och
då tyckte jag att var bäst att
passa tillfället. Men du skall
inte tro, att jag har mycket
besvär därav - jag har så be-
kvämt nu, när jag har två
jungfrur. De äro så snälla,
att jag bara blir bortskämda.
Men så är det nog också så
att jag duger inte mycket
till sådant där smågöngs-
arbete nu. Du kan hälsa och
tala om för Ivar, att jag den
sista tiden varit gumska be-
svärad af åderbråck, som sitta
mycket högt uppe på rygmus-
keln obefintligt illamående. När jag
lite mera på mig, skiljer de så
uppvretade, att det är verkligt
otrefligt. När så är fallet, kan
jag ej förstå annat än, att jag
bör hålla mig tillbaka.
Vi ha nu flera dagar haft det
riktigt bilmulet kallt (Det har
blåst duktigt och då tåget ky-
lan på stationen) så det har varit
svårt att hålla värme i rum-
men .. Men i söndags var det det
härligaste vintervädret. Då fick
jag väl för sista gången på tåg

som kommer att bo hemma.
Undrar bloch i hvilket rum?
Hör du kära syster, du sitter
väl inte uppe nu om nätter
na för julens skull. Det får du
icke inte göra.
Hvar finns Eva Ling nu?
Ibland går mitt tankarne, så gär
na till kära vänner i Upsala.
Hur är det med Tant Ch. Ewrén?
Hälsa henne så hjärtligt.
Hälsa Thor så innerligt med
Tack för hennes sista kära bref!
Och hälsa så varmt till älska
de Far och David.
Din varmt tillgifna syster
Gertrud.

En hjärtlig helsning från Astrid
jämte Ernsty vänd!

Helsa Far och tacka honom varmt
för hans vänliga brev till mig och
omsorgen om arrendet samt goda
råd! Skriver måhända strax direkt
om saken! Ds.

P.S. Ett par tjänster tänkte jag
få be dig om. Emmi har en liten hund
kudde med så jämmerligt fuld
tyg och skulle jag så gärna vilja
klä om den lilla jub - men glömde det
när jag var i Venersborg. Skulle du vilja
skaffa det åt mig. Tänkte mig ngt blom
migt bomullssatin. Färg med färgen
Pendammeblått går bäst som huvudfärg
möjligen Terracotta, men ej för mycket af den
färgen. Kuddens ytterlek är långa 46 cm.
bredd 30 cm. Den skall klås på båda sidorna o
så en liten rynkremsa af dubbelt tyg om-
kring - nu vet du hur mkt som går åt.
Sälj du och skicka oss ett sådant där litet
lyshors, vi ville ge bort det lilla jub. Du är väl
så snäll/skriftar upp allt på en liten nota åt oss y

Grimstad Juldagen 1902.

Älskade systrar!

Ja, nu är det juldag, och julafton kommer afton framför alla andra aftnar på året så redan förbi. Vi hade det så godt i går, ja, det är en verkligt minnesrik afton för oss. Du må tro det jag verkligt festligt ut i våra rum. Vi ha fått så många vackra saker, och då när Gunn och granen var tänd log fick det en sådan stämning af högtid. Aton Ali packa upp sina "klappar" log en duktig tick för oss — inte minst när vi skulle komma till botten i puppen. Hvad den innehöll mycket! Och just så mycket som kändes så varmt och rätt

Det du, det gör mig ondt när jag tänker på David och inte ens i båda fall vågar hoppas, att han och Emilie kunna stanna hemma ja, knappast hälften af den djupa lycka vi två få erfara.

— Annandagen. Det blef inte mer i går. Det har varit ganska egendomliga juldagar, ty vi ha båda varit klena och för det mesta fått hålla os i säng. Emmi duktigt förkyld började julaftonen med mycket svår hosta, men som det i går mera var lite möjligare för honom att tala, ville han till sin tjänst i Eriksdal, där han verkligen lyckades hålla ottesången, men inställde högmässan, var dock betydligt sämre, när han kom igen, så att efter middagen kröpo vi båda i säng. — Så ock i dag, men nu är Emmi bättre så att jag hoppas att det skall gå lyckligt öfver. Han har dock pålyft emellertid

Tack för allt, allt som du i systerlig
kärlek tänkt ut åt oss! Vad den lilla
flickan var förtjänstfull, och en sådan
vacker duk du skänkte oss till den! Men
har du verkligen suttit och arbetat den själv?
Det gör mig nästan ondt att tänka det.
Tack, älskade syster för den! Och tack för
alla gamla saker som jag kände igen, och
som rörde mig att du nu i julbrådskan
haft omtanke om. Och tack för det besvär
du haft med min sidenklädning. Du,
vilken gåfva Emil gaf mig! Du må tro
jag kände mig förlägen därvid, hade ingen
aning om något sådant. Jo, nu du är
jag riktigt rustad till Davids bröllop. —
Davids bröllop! — Skall man våga då kunna
känna mer glädje än vid hans förlovning?
Älskade syster, du har inte några lätta
dagar nu. Det du, det har inte varit några lätt dan jag lämnade hemmet, som jag så känt
längtan att också kunna stå vid din
sida och dela med dig. Gud give dig
kraft och nåd för hvarje dag! Det for-
dras nog ej så lite självförsvinnelse att
ta emot (en så både i sitt och inre
afseende för oss främmande flicka) som
Ester, jag minar självförsvinnelse på
det sättet att det är så svårt att komma
ifrån känslan af vemod, funkten och tun-
dran om David i detta gåtfulla sina egna på-
gar. Och jag tänker att det är endast i
den mån som Gud låter Eder få kän-
na och få visshet om att kärl ligger
en Guds bevarande nåd, som det kommer
att kunna kännas lättare för Eder. Give
Gud att det så får gå! I tanke och bön
delar jag med Eder. — — Säg, hur är
det att te dem tillsammans? Förefaller
David själf lycklig och lugn? Tror du
att det är ett kärlverk från hans sida?

dū mari för Fredrik. "Så roligt."
Ja, nu hafven I motiagit Edith —
hur mānde dū väl kāmman? Jag är
så glad åt att du nu har dlamm
hemma, i honom har du god hjälp
och kan riktigt meddela dig med.
Å en gång ett varmt tack för allt,
allt.

Din så innerligt tillgifna syster
Gertrud.

Tack för julbrefvet, det kära.

Kära syster Astrid!

Dina kära julgåfvor rörde mig djupt, särskildt då
jag tänkte på, att du aktadt det mycken du så-
kert haft att ordna med och tänka på det vaktade
gifvit dig tid och nedlagt så mkt arbete för min
skull! Tack så innerligt! Såväl berättelsen som
lappsängen voro så kära att få. — Som en hälsn. för
det kommande året vill j. sända dig Ps. 147: "Herren är
när alla dem, som åkalla honom." Din varmt tillgifne
Edvin

här i Grindlax om söndag. Så dessa
sätt får han dock lite själsvila, o
därför är jag så innerligt tacksam.
Och nu ha vi de gamla kära
vänner runt kors Eder – men nu åter
en ganska förändrad krets. Kära syster,
du får ej känna alla förändringar alls
för vemodigt, sådant måste ju löpa om,
och det är godt, om vi därigenom lära
oss driften lite att söka den enda fasta
punkten inte här nere utan däroppe
i himmelen. – – Sigrid har det i
år för lite gången deltagit i vår annan
dag. – Du må tro, att jag blef inte så
lite ledsen, när jag i onsdags åter-
fick den julhälsning jag skickat
till dem, på grund af att jag utc-
glömt adressaten. Säg dem, att jag
ofta tänker på dem, och att jag läng-
tar efter att få skrifva. Och nu lyser

Gränslad Annandagen
1902.

Innerligt älskade döttrar!

Innerligt tack älskade Far och döttrar för den stora gåfvan och för alla mindre gåfvor vi nu åter fått taga af Eder! Duffen är så treflig och så präktig, inte tycker jag alls att den är för liten. Hvilken var lilen Rol dotter har hittat redan på. Den var alldeles särskildt välkommen, och vi äro båda så förtjusta i den. Tack för den lilla bickan! Måtte nu tre våra

Nu ska vi ej påtaga oss flera fotografeuppdrag!

Nu tillag ett varmt tack äfven från mig för de många, ckära gåfvorna på julaftonen! Tack särskildt för julklappen till mig personligen: de präktiga stumparna. —— Måtte nu Gud upphålla och hjälpa under det kommande året. Det är godt att blicka tillbaka på egna och andras erfarenheter om att Gud hör bön äfven om Hans bönhörelse stundom särskildt till en början synes gå stick i stäf mot hvad vi, som dock allt i re "endels" menat skulle vara bönhörelse. "Han är trofast." Mor är mkt efterlängtad och välkommen hit!

Mors hängifne son
Ernst

Eftermiddagskaffe smakar ovanligt väl, när vi få det serverade på den lilla bricken med de små ovanligt fina och smakfulla koppar, vi fingo till julklapp af värmor. Vi fingo allt många julklappar, ovan den får mor se, när hon kommer. Tack för kudden och sängömgatten, hon själf syft, ja för allt alla puffen innehöll. Ett särskildt vanligt tack för det kära brefvet! Det var allt lite tomt att inte få någon hälsning från Far — nog därför att jag vet att han tänker på oss, det vet jag så väl, så väl, men hur det är, är det förfärligt roligt och känns ett så godt att få en egenhändig hälsning.

Jag har skrifvit så långt brev till Astrid, därför blir detta så kort. Jag kan inte säga hur tacksam jag är, Ifvan att mani få vänta hon här är bloft så rädda för att det skall bli värre för hon att under det nuvarande förhållanden lemna dem där hemma. — men nog behöfva vi hon. En innerlig hälsning till Far. Och hälsa så hjärtligt till David och Edith.

Mors tackamma tillegifna dotter Esther.

vänd!

Grimstad 11 Jan. 1903.

Älskade Lydia!

För ditt mycket kära långa å innehållsrika bref, som jag fick i går vill jag så varmt tacka dig för, så ock för "böjan" som kom förra posdagen.

Emil och jag vilja gärna få vara med om lampan. Vi hade annars tänkt oss en annan sak, som jag dock alltid regelbundet glömt att skrifva till dig om förr än brefven varit afskickade. Våra kort följa. – Det blir väl ett helt annorlunda bröllop. Här det blir få vi våra hörd af Ivar.

Här är allt åter lugnt och tillsa
här flyken har i. o. m. lämnat
oss på ett par dagar d. v. s.
hon reste i går och återkommer
i morgon afton. Hon gör ett mått
intryck, anspråkslös och tycks bra
kunna finna sig i förhållandena
här. Allt tyder på att hon blir
mycket noga och omsorgsfull. Hon
är vanligt fireligiös.
Några riktiga bref går det inte nu
att skrifva för mig — det blir bara
så här korta hälsningar. — Du för-
står nog huruvida särskild prä-
gel denna tid måste ha för mig.
Ja, kära Aubrie, jag vet att du
tänker på mig, och det är jag tack-
sam för. Hon är allt mycket ef-
terlängtad nu.
Måtte tala om att det lilla rum-
met blifvit så trefligt, afven sång-
kammaren har rymmit på om-
möbleringen — vi ha nu allt så
bra i ordning.
Vet du, att är ett par saker i mat-
väg, jag allt tycker skulle vara
mycket varit, om Mor ville för/mycket
bevåra kunde ta med sig. Det ena
är en bit mörkrosa och det andra
en bit kött till biff, ty det kan
jag aldrig få här.
Hälsa innerligt till Mor och Far
så och till David och Edith. Längtar
mycket att få Ediths porträtt.
Ernst hälsar Eder vanligt.
Din tillgifna syster Gerhard.

St. Blasien 12/5 03.
in Schwazwald Baden

Min älskade syster!

Ja, nu äro vi framme vid målet för vår resa. Kommo hit i går afton kl. 7. Ha nog kommit i tidigaste laget både på det ena å andra sättet. Naturen har knappast kommit längre här än den hade gjort där hemma å luften är ganska lik — här är allt så förunderligt. Nu beror det ju så mycket på huru det blir, ty blir det gott mående maj månad bli oberskrifligt härligt här. En timme i dag efter solen så skönt, och då var det så förfärligt att sitta uppe på en skogshöjd, och inandas den härliga barrluften. Vi ha annars haft en märkvärdig tur med vädret, det har regnat när det inte gjort oss något, å annars ha vi haft vackert. "Kurhaus" här öppnas 1 juni

x) mig med

x) 4 veckor, alltsedan.

gjorde ondt in i hjärtat. Vi gingo in i domen å tänka andra ditt in trängde tjudet af hvem de bjöde mit sista varv och att möta på lördag förmiddag!! På afton fingo vi vara med om något riktigt ärkekatolskt, som dock blir för långt att berätta om i bref. — Till Herr Ancré gingo vi upp och läsvo där mot tagna på det allra hjärtligaste, de bjöd oss på middag och visade oss all möjlig vänlighet. De komma g. hit för ån 15-de Juni. — Vi rejdo i full dag af järnvägsresan hit i går, men diligens-resan tråkig och törtexam. Det känns så godt att ha kommit till en plats där vi få stanna lite å ämna gripligare när vi fått komma i ordning vi skola bebo. Tror att vi ska komma att få det så riktigt gott här. — O, hvad det gör mig ondt om Ivar

x) mig

för ån om fredag. Nu bo vi tillsvidare på ett hotell, men komma förliden att redan flytta in i ett par sommerligen trefliga rum som tillhöra ap dår sommarligen vänliga svenska madam Herr André, och skall redan komma att åka på "Kurhaus". Vi tro att vi skola komma att få det så gott här bland vi kunna få det litet ordnadt för oss. Du må tro det var kärt att få hämta brev på posten. Det innerligaste tack för alla kärkomna brev! Det är dyrbart att få höra om Hjalmar — om det och ej är så lätt när breven komma. Om jag bland ej tänker för mycket på min lilla älskling, tycker jag att allt går så bra. Det är dock ej med oro jag tänker på honom vet att vi lämnat honom i så goda händer och allt hvad du skrifver låter ju så godt. Men nu måste jag berätta lite mer om vår resa. I Marburg trifdes vi så godt, den

× ja, det var det!!

E

bäst var så härligt belägen och vi hade så trifsamt hotell. Men Ernst var ganska klen där, fick ligga en halv dag. Tycker egentligen att han orkat förunderligt med resan. Det har att ofta varit mycket, mycket vackert under naturen har stått i sin härligaste vår skrud, syrénen, magnolian o gyllenregn hade blommat så härligt, ja i Freiburg voro de t.o.m. utblommade och där stod i stället Rododendron i full knopp. I Freiburg var det minst som var af intresse för oss. Det var den dagen stor marknad där, så att en mängd landsfolk voro inne med sina egendomliga dräkter. Just utanför stiftsmuseum var det som mest liflighet, där voro just marknadsståndet uppsatta och oaktadt det var söndag pågick den lifligaste handel. Du förstår nog att det

ja det är mycket, mycket godt att veta det!

×× Stackars liten G-d fick nog en liten vers.

ö Edor alla vem få hida så mkö.
Det sista inbrytet af Edith är myc-
ket omärkvärdt för mig. Hon är mig
så besynnerligt främmande. Det är
så svårt, ty jag tycker mig ej kunna
bedja för henne. Men för David kan
jag bedja. Gud hjälpe vår älskade bror
David ligger mycket på mig så jag
är så tacksam, när du skriver om honom
Hvor kära breven äro att få förnär du
nog. Tänk du fartän vi endast stannade
3/4 timme i Frankfurt och då skulle
äta middag, kunde Emma dock hinna
bepsorten.
När du får detta brev, är du väl i
full sysselsättning med att ordna för
bröllopet. Hälsa på dem varmaste från
en hvar af Claxons. Jag följer dem
med mina tankar.
Hälsa så innerligt till Far och

från Ernst i mig
Mor och Mamma. Kärt för Eder att
få hem honom fantän torr.
Se ej Hjalmar en kyss från sin
och en från sin pappa
mamma / Enid välkänne min älskling.
Undrade en liten mössa till honom
fr: Marburg, som jag hoppas kan an-
vändas. Tänkte egentligen skicka ho-
nom en lite trepligare kapotte,
men visste ej om jag vågade som
varuprov.
Har Anna hunnit ej något? Hälsa
från oss båda
henne hjärtligt. Har haft brev från
Eva o Pastor Engström.
Såg Mor att jag är lite orolig för
äggen på Addeboda.
Tack för den vara matsäcken o
tack för lånet af vanten, den är
skön att ha!
Tack för senast i Upsala! Tack
för all kärlek!
Din egen tillgifne syster
Gertrud.

Kära Astrid!

Innerligt och egenhändigt vill även jag tacka såväl dig som de kära föräldrarna för senast och för all oss bevisad outtröttlig kärlek!

Tack kära Astrid för de välkomna underrättelserna och särskilt för det utförliga brefvet vi i dag mottogo. Gertrud har skrifvit så långt och utförligt att jag ej tillsvidare mer denna gång. Med innerliga hälsningar från varmt tillgifne och tacksamme bror

Ernst

Jassnitz 21/6 1903.

Min älskade syster!

Ja, hit ha vi nu kommit, och vi känna oss så tacksamma för att vara kommen så mycket närmre och att ha lämnat det dåliga trötsamma rådrumma bakom oss. Här blir det skönt att få hvila ett par dagar; luften här är skön, och vi bo alldeles vid stranden.

Nu skall jag tala om, hur vi tänka oss afslutningen på vår resa. Här stanna vi tills om onsdag, resa då till Malmö, där vi ligga öfver natten. Fortsätta så på torsdagen till Hjelms, där vi stanna till lördagen. Då tänkte Ernst afbryta sin resa i Sparreholm för att få träf

så Jean. Men jag fortsätter upp till Sthlm dit jag sålunda skulle komma lördag (d. 27 Juni) afton kl. ½ 10 e. m. Jag tänker då, att ingen är i Sthlm och inte Hedda heller, men jag kan ju alltid bli insläppt af Fru Dahl och sedan reder jag mig ju bra. Till Addeboda tänkte jag så resa ut med första tåg d. v. 1. med det som kommer till Rö kl. 9.45 f. m. Nu vill jag ingalunda komma och förstöra söndag förmiddag, men tro du, jag längtar så mycket efter min lille älskling, så att kunna vänta på något senare tåg, men har i stället tänkt gå i kyrkan i Rö, då jag ju kommer så lämpligt till middagen hem. Skulle det ställa sig svårt med hemresa för Eder, är det för mig ingen svårighet att gå från station då jag ju lämnar saker na där. Så har jag tänkt det — ställ nu som Ni finnes det bäst. Jag bara önskar få komma hem med första lägenhet. Bi tycka allt det lilla tråkigt att inte få komma på en gång hem, men det är ganska angenägt för Emat att träffa Jean.

Jag kan ej säga hur deprimerad det skall bli att få återkomma till vår älskade Hjalmar. Tack för att du meddelade om honom — det har varit så kärt. Ännu har intet brev hit kommit. Hoppas det kommer. Brev som afgår fr. Sthlm onsdag afton få vi i Nykil på torsdagen.

Innerliga, tacksamma hälsningar till Far och Mor från Emma och mig. Och hälsa vår älskling!

Hälsa så och till David och Edith och till Anna.

Din innerligt tillgifna och tacksamma syster Gertrud.

Gränslad d. 20.9 – 03

Min älskade syster!

Ändteligen får jag nu sätta mig ned och skrifva till dig. Hur längtar jag ej nu att få säga dig ett tack för all din outtröttliga systerliga kärlek mot oss. Tack, tack älskade syster för allt hvad du oss gifvit af kärlek och omvårdnad för att hvad du har delat och burit med oss under denna långa tid. Vi ha mycket, mycket att tacka för. Och ingalunda är det så som du antydde att vi ha endast att tacka dig för sådant som nyss förgår — nej, vi ha mycket annat att gömma på och ta vara på för hvilket att vi vilja få

Anna kommer att sanna hos oss tillsvidare – det har varit lite krångligt för henne, ty Karl Oskar hade så säkert räknat på henne. Hoppas dock att vår redan dig och leda dig till en god utgång.

Nu hinner jag ej mer utan får säga dig ett hjärtligt farvål Tack för ditt förra brev som så värmde å vårda oss och Tack för det andra.

Hälsa innerligt Far å Mor. Emma hälsar så varmt och Kjellmar med.

I tron bevare dina tillgifna

Tacksamma syster

Gertrud.

säga dig ett så innerligt tack.

21. 9 — Tack för allt varit du skickat mest av: för tyllen och kompotter och småbitar det rörde av mycket av finnas af din egen kex där i lådan ochså, och så mycket sedan! Tyllklädan kom lyckligt hans d. v. s. nog hade de vädret upp och ned på den så lite hade rummet till men intet att tala om. Jag du hälsa och tacka Mor för den, det glömde jag.

— Ja, hära tjänar, ofta gå det tankarne till det gamla hemmet, med undran hur där är — det känns underligt att nu äter vara skilda åt, och doch så naturligt, så naturligt och klart att så vara i det ena hemmet. Igår vi tillsammans i går på Aftonbladet — det fick jag ej klart för mig af din brev. Vi hade det så trefligt och godt i går. Igår först i kyrkan på f. m. hörde pastor Hermann — mötte där af många vänliga blickar och hälsningar. Emmi förnämligt tantjänsten — du förstår det hänger högtidligt. — Det var ett annat härligt väder vi voro ute i vår trädgård nästan hela dagen, åto middag där och njöto så. Vår trädgård är så trefnig nu mest de gröna grönsakerna.

Hade koppats på skrifva längre men blifvit hindrad. Skall nu om en liten stund vara till Pastor Lundgrens — alla voro ta bort mycken tid när men ännu har mycket i hemmet som väntar. Hjalmar är så rar — ett litet oskuld. Lite förkyld har han varit rean, men inte så att han hinkig. — Träkigt med utlagd han/, som Emmi skrifvit till Far om.

Grinstad 30/9 03.

Älskade syster!

Så hjärtligt tack för ditt kära brev! Du skriver så troget att du är riktigt rörande.

Du hoppas jag att du har Far och Mor ute hos dig och att I haven det gott tillsammans på det lilla Gripliga Addeboda. Då skall du först framföra Lilla Far ett så hjärtligt tack för hans goda läkarråd både gräsdrycken och potatismjölet hade god verkan. (Brevet fick vi dock ej förr än på lördagen postgången ordräglig) Så skall du tacka Mor för att hon skickade det så vi i dag. Vi är så tacksamma för att

det tycks vara öfver för Hjalmar för denna gång – under de två sista dagarna har det just ej kommit några nya underrättelser. Det var också lite oroligt lördag och söndag, då han också hade feber. Måndagen var då och så dålig. Men nu är han ej lik igen, och han är verkligen så var. Det i det hela märkvärdigt lite besvär. Det går så mycket bättre för hans mamma att också kunna skola sitt hem, när hvad jag tycker det skulle kunna gå när jag var på Adelsvärdet.

I måndags hade vi Prästens o fr. Engström här. De kommo vid ½ tiden och reste vid 6 tiden. Det var så kärt – Prästen är så hjärtlig. Med två damer bad han mig så hjärtligt och ödmjukt att taga hos honom för hennes besök hos honom under hans sjukdom. Hjalmar var visst deras hjärtan. De tyckte han var inne var han så var satt i soffan och såg och hörde på och tänkte.

Brefvet måste afgå så jag måste nu sluta.

Ett par saker bleva glömda: en liten fyrkantig tvätt tapp – 1 tvagn hållare (hänger i din dubb) måste tvättlig blåranda förkläde med tvättlapp.

Skicka dig här betalning i frimärke. Skoper 50 öre hade den glömt att skrifva upp, så och hörde bud.

Emil hälsar innerligt Edert alla. Hjalmar med.

I stor hast (som vanligt)

Din varmt tillgifna syster

Gertrud.

Grinstad Prästgård d. 6:12-03

Min älskade syster!

Så hjärtligt tack för ditt sista kär-
komna brev, ja, du kan ej tro hur
välkomna Edra bref äro. Ni längtar jag
nog alldeles särskilda efter att få se hvad
ditt nästa bref kommer att innehålla!
Wilken obeskrifflig julgåfva om det får
bli en lättare tid för Far! — Det
later att så trefligt, när du nu talar
om att komma till oss i nästa må-
nad. Är det verkligen möjligt att du
tänker på att komma till oss i Januari?
Du är så välkommen, så välkom-
men! Hur mycket är det inte då, som
det skall bli så härligt att hvila om. Ser du
det, kära, jag egentligen vara mycket

som jag skulle velja fråga – men jag gör
det ej – ty då skulle jag alldeles drunkna
däri. Nu hoppas jag att du alltid talar
om för mig att veklingarne

– Så långt i går – Ernst klen på
eftermiddagen, på afton riktigt
dålig. Feber 39,2° stark värk i kropp-
pen. Troligen influensa. I dag för-
sämr feber o förkylningar. Hop-
pas innerligt att ej skall bli
något svårare. De vita dagarne
har han varit mycket ambrående.
– Jag har mycket om mig.
Därför inte mer. Hjalmar mycket
var.

Nu det försöka att få – vikta
försäkren i Venersborg – smala
mjuka sidenband i medföljande
färg. Behöfver ej vara mer än 1 cm.
bred, det skulle vara 1.30 m.

Kanske ha vi garn hemma af
medföljande – det fattas mig
så lite till att arbete åt svärmor.
Annars vill du skaffa åt mig
1 passmen.

Detta går med bud till Lilla
Mellerud om skall få något
pulver för Ernst feber.

De innerligaste hälsningar
I stor hast

Din egen egnar
Gerhard.

Älskade lilla syster!

Hur innerligt vill jag ej få lik-
önska dig en god jul! Måtte
Frälsaren, som nu är född kom-
ma med frid och glädje till
ditt hjärta!

— — Blif nu ej förskräckt för
att jag skrifvit och syft åt dig!
Om du vinde med hvilken glädje
jag gjort det skulle du ej komma
till lesan. — Du tar nu är all-
dels utan anspråk — ryder med
hvad jag hade. Frökenen du på
de röda rosorna) får en väl bytas ut.

Minner nu blott denna kärlmy-
Lilla Hjalmar ber mig önska
Fästa en god jul.

Din egen tacksamma syster
Gertrud.

Grimlaa Prästgård d. 17.12-03.

Prästgård d. 29/12 -03

Kära Hjalmar!

Ett varmt tack för Kära brev och hälsningar samt för Din kära julklapp. Du har åtminstone visat dig som en sann vän och kamrat i detta fall, ty det var ju just det jag behövde mest! Tänk att du kom ihåg det! Och det var ju så snällt av dig att du skickade det till mig. Jag har redan använt det åtskilliga gånger och det har alltid kommit väl till pass. Det är ju så bekvämt att ha det i fickan och kunna använda det när man behöver det. Och det är ju så vackert också. Det är ju så roligt att du har sådana fina saker. Jag tackar dig så mycket för det.

Kära Hjalmar, du har överhopat oss med gåvor och sådana fina gåvor som du använt själv. Jack, tack för hvar och en af dem. Jack för all din ytterliga kärlek och omtanke. Förklädet är så storartadt fint, så alldeles i min smak och sedan två kan det väckratta du vårt. Och brickduken också, som du köpt på försäljning, och som passar så väl till vår bricka!! Ja - ja dej, du är allt genomskådad. Men kära Hjalmar - det är så på tok att du så mycket

Måtte tala om att Hjalmar nu börjat använda sina små fötter så att om jag säger honom i ena ändan af soffan och själf sätter mig i andra soffhörnet dröjer det inte länge, innan jag har honom hos mig. Det är allt lite svårt för hans pappa o mamma. Så säger han också med tydlig mening pappa och mamma åt oss.

— Ja, det är väl detta års sista dag som detta brefvet når dig. Och vilja vi då Emil o jag, få säga dig ett af hjärtat gående tack för all din ytterliga kärlek, omvårdnad och deltagande med oss under det gångna året, och så få tillönska dig ett af Emil välsignadt nytt år!

Lilla Hjalmar har allt också så mycket mycket att tacka sin vara mostra för. Men det får han göra bättre när du kommer hit.

Din innerligt tillgifna o tacksamma
Gerhuda.

och syll åt os och du/borde inte ty sådana
arbeten. Den smakfull är den och
synnerligen välkommen, men nog
gör det mig lite ondt också. Och Hjal-
mars servietter, som du fällat och
märkt. Tack kära lilla Moder du
var så trefliga och "fylla ett långt
kärt behov."

Och lilla Mor har varit i sång öfver
under julen. Hur mår det vara
med henne nu? Det har varit kän-
bart för En alla - men kanske ha
Ni därigenom fått lite fälla lite ne
va in samling och ökone etiketter.
Någon Annan-dag (bjudning) kunde det natur-
ligen ju ej bli och öfver Fars födel-
sedag ha ni väl fått finna i ökon ein-
het. - Ja, det blir alltså så kärt att få
höra något från Eder. Hör du förresk
inte David på kemma? Det fann-
jack ej af det bref.

Öfvis för os har denna jul haft sin
säregna prägel. Sårskildt för ett ung
hem är det nog en gamla allvarsam
tak att få ett (och det just under julen) pännmanade element
in i sitt hem. Nu tror jag dock att
det värsta är öfver. — — —

Här har jag blifvit afbruten, det har
varit vigsel med kaffekalas. I efter-
middag åro vi bjudna till Pastor Lun-
degårdh. Nyårsafton har Herr Sven
Lizell Sanondnat Vespergudstjänst i Bol-
stad kyrka - hoppas därat det båda
En dag skola vi väl till Bolstad så
komma vi nog att ha pännman
de hos oss, så att hör vi äro sak-
tigt i "vifje" hos oss.

Det skall inte bli så lite roligt att höra
när du funderar på att komma hit
os. Du kan ej tro hvad jag gläder
mig därav.

Grinstad Rådegård 16/1 1904

Kära lilla syster!

Det är inte lite roligt att nu få
sitta ned och skrifva ett välkomstbref
till dig. Det är för oss så obeskrifligt kärt
att vänta dig hit och få behålla dig
hos oss så att du riktigt kan hinna
att komma till in i våra förhållan-
den. Måtte blott Far och Mor vara så
kryа så att du med lugn kan vara
och vi med lugn behålla dig hos oss.
I går firade vi lille Hjalmars födelse-
dag – det var en högtidsdag för hans
pappa och mamma. Han mycken tack-
samhet måste vi ej fyllas af när vi
se vår lilla duktiga pys som vi fått

kvällen så fint under hela året. Det skall bli så roligt att du nu får förnya kära bekantskaper. —

Tack för ditt erbjudande att hjälpa oss med vårstädningar. Får komma några: ✓

" P.s. Elmar tiit vår kamin Polaris. Tänker man kan få den där kamin är köpt — jämboden vid Elora torget. Det är ett par Elmar som brukar brännas sönder inuti kaminen. Detta är för oss en mycket nödvändig sak — vet ej hur vi få det här.

2/ En liten vamp åt Hjalmar.

3/ Barnvål, sådan du för har köpt åt ha.

4/ 1/2m. smala svarta kautschukband, bara de äro af hållbar kvalité

— Var inte rädd för att komma olägliget på middagen till oss — det blir bloss så förfärligt roligt när du kommer

hälsar att du beställer dag och tåg.

Hälsa så innerligt till Far i Mor!

Hjalmar hälsar morsan välkommen.

Din så tillgifna syster

Gerhard.

— Inte får morsan komma med födelsedags-gåfva åt Hjalmar — det är alldeles för mycket — att fyckla Hjalmar med:

Hjärtligt Välkommen!

Ernst

Kedda kunde hjälpa mig med att köpa och sticka med Emma.

1/ 2 paket Té (1/4 k° hvardera)

2/ Ett smörja till Kjolmans stor

3/ Broderi till 4 halskrås (det jag hade så för smalt) Det går åt 70 cm till hvarje. Det skall vara enfärgat

4/ Så om du kan hinna domstolsk tåle 1/2 dussin ömgold åt Hj. Ty jag har beställt mig för att ge honom min dre kusiner - detta andra är för obrf ligt. (Kan inte få i Hellerud.)

5/ 4 dussin stora linnekragar / inte allt för stora. 4/ china Crumpton

Du minns jag inte mer - och detta är det senaste för nuvarande. - Men så tack ska du och du med förtida vilja skicka mig beskrivning å apelsinsaft. Gläder mig åt det trasiga resandet du har. Tänker på dig och Hanne i går - kärt få höra från dig. Innerliga tackramma hälsningar till älskade Far och Mor.

Din dig hjärtligt tillgifna syster
Evelina.

Grinstad Rådegård 21.9.04

Min älskade syster!

Det kännes alltid helt underligt att inte ha dig hos oss längre — och in- te heller få vårda dig litet. Men in- nerligt tack för den tid Du fingo ha dig hos oss - samvaron känd- es så kär, och jag hann alltför bli gan- ska bortskämd! Tack för all kär- lek mot oss och för alla kärleks- gåfvor stora och små! Du fingo blott motlaga. Så

Emma har ej ännu sett dig i sömnen ännu. Tack för sista Hanne Tackar för sista brefvet. Hoppas få höra från dig i Stockholm.!!! Hanne hälsar till Far och Mor och är så Tacksam för att hon fått vara hos oss. — Evelina Upptunnan kort är i mycket kan vara

Tack, tack! – Det kändes blott tillfredsställande för mig att det blef en sådan bråska inför morgondagen. Förlåt mig min förtrumnelse häri! – Måtte nu allt nu gå väl utan några vidare missöden!

– Tycker det är så långsamt nu emellan, ty mycket har hänt sedan dess: det har blifvit beslutadt att Ernst skall resa upp. Far har rådt honom det, och det är nog det enda rätta. Men du vet att det kännes tungt att han måste resa och så blir det ju så förfärligt ensligt. Måtte nu allt gå väl! Jag är så tacksam att han har Far att råda sig med och tala med, och så hoppas jag och tro på att han är uppe i Stockholm. – – Gärna vill jag så gärna kunna krypa in i hans vrå här. – Men jag är tacksam att Ni tänker på honom. Han kommer att bo hos Wännen. Han tåg kommer kl. ½ 9 på Torsdags morgon. – Nu skickar jag dina gröna saker med Ernst. Tänk dig om det vore möjligt att hinna få Hjalmars rock till dess. Ser dig här en lista på några saker jag vore så tacksam om du ville uppta till att

Din

S-d.

Skulle du med förtå vilja skicka mig beskrifning å apelsinsaft.
Pastor Engström tillade ic kår i går afton. Han har varit klen hela denne tid - därför har han icke varit kar ov. Annars hade det varit kanske att bedö ov komma ic ej en aftonmedan du ännu var kvar kår - det hade ju varit bra roligt för dig.
Hälsa så gode ic kåra Far! Hur gärna bodde vi Eder icke lite närmare. Hjälmar skulle hälsa om att icke vore just nu.

Din tacksamma syster
Gerbrud.

Grinstad Prästgård d. 29. 2-04.

Älskade syster Astrid Maria!

Ja, i dag är det Maria-dagen och jag skulle allt så gärna vilja vara med bland dem som kunde komma upp till Mor och dig med någon liten blomhälsning. Kan du förstå hur det skulle kännas? - Ja, du ser att jag är hos Eder med mina tankar fastän inte ett bref kunnde, huarken Mor eller dig idag. Ditt du hälsa Mor så innerligt från mig och säga henne att Maria-dagen är mig så kär och att jag så gärna, så gärna skulle vilja få vara med.

Du är så vänlig tack för dina kära och kärleksfulla brev! – Det är alltid bra godt att du är hemma igen, och inte undrar jag på, att hon känner det svårt att vara åter lära dig vara. Men nog är det också bra ömt om Eder – stackars liten, hur kan hon reda sig utan hus nu också. Hon har det allt bra varit. — Inte var det så roligt att meddelande att inte Hanna kommer hit i Pask, jaslån jag jo finner det helt naturligt. Skall vi då inte få träffa någon för än vi själfva kanske få komma i kommar?

-Här är det sig ungefär likt: Ernst är klen och vag, och Hjalmar är i det hela ganska snäll. Första tiden of han så godt uppe på långkamonaren. Nu är par nätter har han åter varit rolig är par timmar – månaderna är det dock länder som nu ägna honom. Han Får nu om vi leda honom vi ena handen – känner igen pappa på porträtt o.s.v. Jag framlefver mina dagar ungefär som när du var här. Längre än 1/4 h af församlingsbon ha vi haft att par gånger – annars syr jag och stöter om Hjalmar – har börjat med hans mån skjortor. – Inte bara snöar det.

Prosit du skickade lite Hjalmar och tyckte jag i Ernst var utmärkt fullt. Den är både nyttigt trefligt men kanske är det mycket dumt för Helmins. Himmer ej att skrifva så långt jag tänkte önska, ty en half gris ligger i vänster på mig.

Ernst låter i dag mest valnötsknäcken. Han bad mig hälsa dig hjärteligen och tacksamt för kära brev.

Har Ni det lite kontrefiljt i Eklun
så att I och kunnen åka komma?
Skulle gärna vilja göra en liten tjänst
typ till Eder — och då fick Hjalmar
stå i Morfars fönster och titta på alla
"trotta" som han är så förtjust i.
Hälsar innerligt till Far och Davids
och till Edelth med.

Mors egen dotter

Gerbruck.

Ginsläde prästgård d. 19. 3. 04.

Min egen älskade Mor!

Det är visst jämt en vecka sedan
j. sist skref till Mor, och fick jag just
med samma post ett kärt välkommet
bref från Mor för hvilket jag hjärtligt
tackar. Om Aubrie har jag hört att det
varit mkt för Mor denna vecka bl.
a. middag hos Ärkebiskopen. Kocken
kun dit kom sig att Far o Mor blefvo
tillbjudna. Och nu är ju Mor i Eklun
där jag länkar att Mor äfninstone kom-
mer att stanna öfver Davids födelsedag.
Här har denna vecka varit ganska
tista äfninstone för mig. En afton hade
vi vår arrendators här på kaffe. av-

nars inre förmiddag — jo, pastorn Normann ö Engelbrons ha kommit in här hos oss en stund. Pastor Engelbrom ha ej inte annars sett till mycket på myckets länge, ty han har varit så riktigt mycket flera veckor. Emmi hade i onsdags passionsprecikan i Bot. Vad å klammade då där till middagen — problem kärleksliket mot oss gör oss mild så gode. Om lördag åmma vi oss dit, fastän endast på en liten stund för att uppvakta Pastorn på hans födelsedag.

Emmi har nu fått de sista förslagen med i fråga om det kommande skiftet, och det har mycket glädt oss att se huru samvetsgrannt i hänseende till de alla är. Detta kommer att innebära för oss en stor förändring, som och kommer att kännas som en stor lätt-nad.

Fanken be mor om en kjänt, som mor doch endast skall vänräcka i samband med något annat ärende. Jag hälsar på att ty nattkjolen åt Lillen och skulle så gärna vilja ha två gammeringsband att sätta på kragen och armuppslag det åtgår: 7/4 m. Brödskan härmed är inte så stor — det får inte göra. Mor något extra kvar. Ville mor samtidigt medsända mig mycket det kostar.

Posten måste nu afgå så att jag måste ordan afsluta detta knapphändiga bref, med sitt tarfliga innehåll.

Emmi hälsar innerligt Ville Far och Mor. Vi ha visst alltid glömt att tacka Far för Aftonbladet som Far skickade till Emmi och som så mycket intresserade honom.

Ginstad Prästgård d. 15.3-04.

Min älskade syster!

Ja, vanna systerliga brev tackar jag dig så hjärtligen. Du är så trägen med att skrifva att du riktigt är vrånde - men du måste ock känna att du har rättighet att låta bli, ty jag vet väl, att ens och hjärtats är vid- tigt är att ej annäa så lätt att kom- na nå med brefskrifning. För den ut- ja sändningen med att systerlig kär- lek har jag allt tackat så knapp- händigt för, men det får jag vind ya- da med till dess att vi träffas. Hjär- tans må kärlekstråd ärd så trefliga. Hur jag njuter af Carmahn Trojorna kan

Hjärtligt tack för ditt trefliga bref och för den lilla trefliga duken till Eivinds- dagen. Den kom just när vi voro till den rödas år på Wiik.
Ernst hälsar dig så innerligt. Och hälsa hjärtligen till Edit, axel o barnen fr. oss. Du. Edit har väl fått det där födrakt? Säg Edit att jag tänker på henne.
Din innerligt tillgifna syster
Gerhard.

Jag ej säga dig – likasä är damasker
na så skön. – – –

Och nu har du snart varit dina 14 da-
gar på Puna – undrar hur du har
känt dej i dej hela! Tycker att det
låter som om Ester vore ganska trey.
Har hon fått husa? Tycker att det är
nu att hon ännu ej vet, hvem hon
kan få till hjälp.

Bi ha i dag varit och gratulerat Proilen
på hans födelsedag – men blott på
en liten stund, emedan hade ej tid läng-
re. Proilen lika hjärtlig som vanligt.
Där träffade vi äfven denna gång
fru Lundquist, men hon känns så
lite vänlig – och inte går det så lätt
för mig heller. Kan omöjligt be dem hit
någon mera gång. Men Proilen få vi
vänta hit om onsdag. Det skall bli rik-
tigt roligt.

Ja, hvad kan j. väl annars berätta dig
från där Bärta, om inte om liten Hjal-
mar, som fortfar så liten Tar så klok
plats. Han har nog utvecklats mycket
sedan du såg honom. Säger alltid "tak"
tak" när han får något. "Svälta" är han
så förtjust att få se att det är riktigt
värt att alltid tillfredsställa honom bå-
ri. Leker "pip" med sin pappa. Och
har många små fyr för sig. Du skulle
se honom så var han ser ut i sina stora
nattskjorlon – hals dock ännu blott hun-
nit ty en + ty jag har kapt så mycket
annat också. – Blir mkt tacksam när
du skickar mönster till kolt. Du för-
står nog, att jag ~~ej vet~~ ännu ej vet
ha honom klädd i byxor och blus, som
Mor har sytt. Du kan inte tro hvad
jag får Mors skull tycker att det är
tråkigt att jag ej kan tycka om dig

nes hufvud efter den tråkiga och ovänliga
eftervintern vi haft. Både Lärkan och Staren
hojta nu med sina toner. — Ellom allt
detta främmande, som ju inte har så lätt
vid då det jo alltid därtill efterföljes af
djupa hål i kakelugnen har jag och haft
och har
så bådtorn med ly-arbeten, ty jag har
mycket sådant som ligger och väntar. Lilla
Hjalmar är dock vanligen så snäll och låter
bli mamma så mycket ifrån och ty bara
hon annars kan få det. Håller nu på med
Hjalmars nattskjortor. — —

En sak har jag att tala för mig och hon
som nog ganska mycket kommer att för-
våna Eder. Stina kommer att flytta,
Ja, så där går det. Som ni förstår blir
nu kommer jo vår ekonomiskapställning
bli annorlunda, och så fick jag just lite
reckan så riktigt erfara hur mycket or-
väntadt främmande och då är det ovis-

Grimslöf prästgård d. 25.3
04

Min älskade syster!

Det känns tomt att inte ha skrifvit
hem på så länge och säkert haft oro
I undrad på min tystlåtenhet. Men
denna tid har varit så ovanligt upptag
Nu ock först är så vanns tack för
det lilla paket med allt den rara
innehåll! Men kära syster det går
rakt inte an att så här förvänta med
att skänna bort oss — alltid hittar du
på att sända oss så mycket annat skönt
Ändrom fromma vore alltihop. Men det
gör mig alltid lite ondt när jag ser hur
mycket I jämt betala i skatt för allt
Emud tycker alltid att den är så "söt" när han finner
dina paket vind innehåll!

paket – det går inte till små kummor.
Tack och för dit kära välkomna
brev – både brev och paket fick jag med
onsdagsposten. Det känns mit så konstigt
att veta dig vara hemma igen.
Du skulle ha varit i vår prästgård
förra veckan så skulle du fått se, att
även hos oss kan det vara riktigt lif-
ligt. Vi hade då beskickade den ena da-
gen efter den andra – en dag var det
verkligen som hade vi haft full mön-
string fr. kl. ½ 11 f.m. – 8 e.m. – det är
ett så kärt, när de så komma från vårt
hem. – Även på Gertrud-dagen var det
flera här och kommer fick jag från det-
ka håll så att det så helt festligt att.
(fr. vår församlings, församlingen Kalix-bygd och Enviken)
Även Anna Engholm kom hit på c.m.
Det har varit så riktigt kärt att träffa hen-
ne från förr; finnas mer och mer, hur
mycket vårdar det finnas hos henne. I om-
dagar var hon också här tillsammans med
Pastorn. Det var ju överenskommet förut
men vi hade alldeles glömt bort att vän-
ta oss på grund af det tjocka vägla-
get. Du skulle se hur här
nu ser ut vid Kommun-bron. Minns
du den gången vi följdes åt från Kalix
kyrka och vägarna voro översvämmade
på ena ställen. Det var dock intet mot
hvad som nu är. Här vid Kommunbron
(så att bilen skall kunna få
fot på gården)
är det liksom en smal kanal grafvad, å
ömse sidor ligga höga snövallar. I kanalen är
det så mycket vatten att det når bilen
buken och vattnet skvalpar öfver stället.
Så att det ser verkligen rätt äfventyrligt ut.
Här ligger nämligen så djupt med snö på vä-
garne att det kan ej annat än bli att vara
beklagliga vägbag, nu när den bilen på
att börjas upp. Vi ha nu haft ett par
riktiga vårdagar och du må tro det kän-

En anbrängande tid nu för Emma.
En älsklingsvän har dock beredd honom
genom Farbrors så vänliga erbjudande
att hjälpa honom med aftonsångs pre-
dikan Långfredagen i Bolstad.
Längtar mycket att höra någon på
om David och Edith.
Från Maja A. har jag haft ett så kärt
brev. Hälsa henne.
Hur mycket du skall hälsa till min
älskade Far och Mor kan jag ej säga.
Är lik benägen på att packa in Hjalmar
och mig i Emmas kappsäck, när han reser
upp efter påsk.
Kära att höra om barnen på Tuna.
Din innerligt tillgifna syster
Gerhard.

Tänker gärna på Ekeby

Har skrifvit i hjärtlig Augusta Fr. hitt nå-
got under påsk, på se hur det går.
En innerlig tacksam hälsning med tack
för brev, pant och mkt godt från din mkt
tillgifne bror Ernst.
Du skämmen alldeles bort oss!
Hälsa snälla Emma vännerna!

ligt för mig att har i en kant få hjälp –
och vid sådana tillfällen förlår en varg
det kan bli lite värt och tungt för Eva
– men inte hade jag dock tagit detta steg
om inte jag fått förstå, hur svårt Stina
tyckte det vara att lämna oss, och att det
åtminstone kunde vara av betydelse för henne att
stanna hos oss. Ja, så gick det, jag berätta-
de mig för att erbjuda henne att stanna
och hon blef alltså så glad. Härigenom har
dock vår ställning till henne genast
mycket förändrats och kan jag nu tala
med henne på ett sätt jag inte kunnat
förut. En viss förändring spåras redan
hos henne – hon gör saker så mycket
villigare.

Nu sitter jag och skriver så länge att
Ernst tycker jag blir för svår. Hjalmars
sitter här midt emot i sin pappas knä
och har haft så roligt.

man gärna kunde önska sig. Det känns väl i hela hemmet nu att det var alla kvälle hem och den präktiga bar och hvar och en af syskonen. De äro förträffligt af gamla flammen och äro de pastor Engströms tysneliga vänner. Nu är yngsta brodern (56 år) illa sjuk i hjärnfel och det var förande att se systerns och broderns sorg häröfver. Det märktes väl hur innerlig kärlek som råcker dem emellan. — Hör du, i hvilket förhållande står unge Poppius till Honi. Han är väl kär i henne — men hon är det väl knappt till honom. — Till Honi tänker jag skrifva snart med anledning af din bref.

Så skall du tacka Far och Mor så mycket mycket för att vi kunna få potatis hemifrån. Här få vi betala 6 kr. tunnan att som det älgar 1 tunna i månaden (är det inte kolossalt!) i vårt hem är det inte

Grinstad d. 15. 4 - 04.

dina innerligt kära syster!

Nu medan Hjalmar sofver skall jag riktigt söka få en stund i ro att få prata med dig på. Han har varit en dan liten kinkare i natt, så att kanske pappa och mamma känna sig inte så litet dufna — själf tar han nog skadan igen. Antagligen är det väl mum som orsak honom. — Nu har jag äfter ett så välkommet bref att tacka dig för. Det är alltså så tråkigt att höra, att Mor är klen, men jag tycker det låter så rart ändå, när du skrifver att hon nu sitter och skär apelsiner. Kanske det inte dröjer så länge, innan äfven jag får min mamma till vårt hem.

Det är för mig så stort att tänka, att jag skall få ha henne tillsandes här i vinter. Du skall tala om för henne att Hjalmar för det mesta är så lite barnsam — han går mycket mindre besvär än när du var här. Så jag hoppas att hon verkligt ska få känna livsglädje här. Själv har jag alldeles klappat tanken på någon uppresa i Maj. Här tänker många ligen prästerna på att genom att hjälpa hvarandra kunna få en 4 veckors ledighet under sommaren. I sådant fall skulle Ernst troligen få sin ledighet under 15 Juni, när han slutat med naturvardsbarnen, och då är det ju naturligt, att jag kom d. bör resa upp i Maj. Kan förresten inte tänka mig något mer uppfriskande och kärare än få min mamma hit. Kommer man upp på ett par dagar efter så här lång skiljsmässa), hinner man ju ej få verkligt träffa hvarandra. — —

16/4 Längre fick jag ej vänta och skrifva i går. Först kom en flicka hit som jag skulle tala vid, och sedan voro vi borta på bröllop må du tro. Bjudningen var kl. 3 men vigseln blef ej för än kl. 6, när alle blef så sent klammade vi ej över vapen. Där var en hel skara gäster samlade, men allt gick då så verkligt enkelt och anordnadt till. Det är nog lite nyttigt att så där vara tillsammans med sina församlingsbor ibland, ty är det en god hjälp att lite komma underfund med deras olika förhållanden. - Ja, jag har varit så mycket ute denna veckan. I måndags fick jag följa Ernst till ett kyrkligt åtagningsvärdt bondhem i Eriksstad. Det består af 3 gamla ogifta syskon, som bodde hälleit i hop. Där var så fint och mysigt, som

x Det är väl då ej så säkert! E

en liten sak för oss. Naturligtvis
skola vi gärna hjälpa Vetala praktiken. Inte så
tacksamma om vi kunde få 4 tim-
mar. Godt om vi kunde få det
så fort som möjligt, typ vi kafor
potatis endast för månaden eld.
Bra åmé med Johanssons gjuteri.
Hvem har skött Aadelbodens under
tiden? Är han fullt återställd nu?
Så skall du tala om för Ivar att
Hjalmar återfått sin goda aptit. Mjölk
är han inte så förtjust i, men sedan
vi börjat med skolk mjölk går det bättre
så vill han inte att man skall blå-
da någon i mjölken utan åtar sord
till. — Så skulle du te hvilket
litet trefligt bord med stol till

kan fått af dig. Kära lilla mostèr
som är så rar mot där lille.
Han får väl tacka Mostèr, när ni
träffas – för se nu kan han tacka.
– Hur är det med Far? Är han emp-
tei i Athlun? Längtar att få höra
litte mer om Far.
Från Estèr har jag haft ett så kärt
bref. Om j: blott kunna att besvara det.
Detta bref är som en förklaring af
vadorna du fick här om dagen.
Emmi blef nyss hemtagen borta i socken
bud – det är inte roligt, när han
blir kallad på lördagen. Han bad
mig hälsa Eder alla så hjärtligt.
Hälsa innerligt Lille älskade Far
och Mor. Hälsa och kiss David å Edith
Din innerligt kärleksfulla syster
Gertrud.

tidliga tillfällen brukas här. Det var så vackert och uppbyggligt. – Nu i morgon åker vi och bjudas på begravning, men det är så vårt. Vi göra en sådan glädje om vi komma, men det tar så mycket tid och är så tröttande.

–Och den lilla på Tuna låter rikligt önska på sig – kanske är det också önskligaste nu. Förlåt väl att det måste bli kanske ganska tillfälligt för dig – och det en längre tid framåt. – Det blir kanske lite bättre nu när vi få hur lite – men då behöfver ju Far dig så mycket mer istället. – Det är inte troligt att hon att det är en liten klen stackare vi få, hälsa tiden hos oss verkligen blifva för henne en kvalitet!

Jack, du outbrottsliga lilla syster, för evigt damned med af dumsk tills Hj. kudde, men det ha vi inte riktigt kommit överens om ännu. Har inte bedt dig något om domedi-

Gimslaca prästgård d. 8.5.04

Min kära, lilla syster!

Jack för alla dina kärleksfulla väl komna bref! Jag har länge låtit dig vänta på någon svar, men det har varit så genomupptagna veckor för oss, och när jag skulat arbetet för dagen har jag rakt inte orkat mera. Denna veckan har utom allt extra som kommit till, vi haft en liten byk att sköta in och ut skrat har jag och lite skrat har Lillan varit och då förstår du väl, hur jag har haft det. Jag tycker att det är riktigt underligt, hur väl tiden för hvar bröt lämpar sig för oss, och det tillar något värt eget åtgörande. Klara inte med Trefnad

kunnat taga emot henne en eller dag tidigare. Hur innerligt glädja vi oss ej nu åt att få hon hit. Tänker själf resa å hämta henne vid Helsingfors om tisdag.

För emot hur det varit obeskrifligt upplagd allt vidan han kom hem - och de stunder han fått vara i fred hade han varit så allales förbi. Måndag e. m. fick han bud från Eis en sjuk. Det var ett mycket gripande fall. En ung flicka, vilka gamla föräldrars enda stöd, som nu låg för döden - Tydligen tuberkler som gått till hjärnan. Hon hade stor själsångest, men det blef dock stunder af mycket fröjd. Emot kände sig ej kunna lämna henne. Så att han stannade öfver natten. Framåt natten förlorade hon medvetandet å fick de käfliga, de convulsioner, så att emot fick använda all sin kraft för att kunna hålla kvar henne i längen - och det under timmar. Du förstår nog hur en sådan natt mäkta på emots krafter. I torsdags hade vi vår samling här. Tyckte att det var så ovanligt godt. Det var mycket folk. Dessa stunder kännas inte alltid så lätta att ha. Vi få ofta djupt längta att vi endast ha att se upp till Gud efter hjälpen och af Honom få visdom, kraft och nåd. — Så i fredags voro vi båda ombedda att komma till en begrafning i Eriksdal. Det var kyrkvärdens, som jag visst förut skrifvit om. Mycket godt både talas och sjöngs där, men det blef alltså så långt så långt. Det skulle vara kl. 4 e. m. i kyrkan, men blef ej för än kl. 6. Så att vi som voro hemifr. kl. ½ 11 f. m. kommo ej hem för än kl. 9 på aftonen. I kyrkan höll Prosten likpredikan, som vid hög-

ken. Ty jag hinner ej göra något därå
nu i vår.
Har många gång tänkt att jag vore glad
att tacka dig för den lilla duken på min
namnsdag, men du har så överflödat med
gåvor att jag haft svårt att hinna med
att tacka dig för dem alla. Nu fick jag
ju ock med Ernst motsatta en sådan liten
löi halsduk. Tack, tack därför och för alla
andra saker också.
Nu skall du så riktigt hjärtligt hälsa
våra kära systrar på Tuna och deras små
älskliga barn. Jag säger att jag tänker
på henne. — —
Din varmt tillgifna o tacksamma syster
Gerhard.

Kära aste syster!. Innerligt tack för
senast! Det var så kärt träffas.
Hälsa nu Abel, Ester o barnen hjärtligen
från din tacksamma och tillgifne broder
Ernst

Så skall Mor hälsa Far med ett hjärtligt tack för brev och medicin, och tala om för honom att att blifvit använat. Det är som skulle något gått i krogpen och vilat honom, ena dagen tog han på sitt ben och sa "ontt, ontt" och nyckte och tigt tyntes må klämmor, och kaus/blef nyckt förtyntt, när mamma "mörjde" det (strödde pulfret på det) och bad att ententiat om "mörja". En annan dag slog det ut på armen. Så kom hans mage åter en dag en i ordning. Dessutom har pulfret blifvit användt ute i Ernes praktik.

Jag är tacksam att det sista Anbud brev om Mor låt lite bättre – det har med varit så svårligt att höra, hur klen Mor varit. Ernst hälsar så innerligt till Far och Mor. Och hälsa David så hjärtligt från oss

Mors egen tacksamma dotter

Gertrud.

Grimstad d. 6.8.04.

Min dyra älskade Mor!

Det var längesedan jag nu skref, men medan vi hade främmande här, kunde jag ej få skrifva.

Så innerligt tack för Mors dyrbara bref! Jag har i blanda en så stark känsla af att Gud har Mors förbönner i sitt förvar, och att att när Hans stund är inne skall bönhörelse komma. – –

Vi ha haft och ha ett mycket kärbart lidande för Oras skull. Hon har så grundligt gråtkat vårt förbrutna lif hemma denna sommar, i det hon varit lösaktig i sitt lif och åfven delvis dragit Stina med sig. Det var svårligt som hade

vi fått ett slag i ansiktet när vi fingo höra hären. Vi hade ju börjat få så riktigt goda hopp om henne — — Nu är hon dock mjuk och ängslande, måtte ängeln blott få gå riktigt på djupet. Flickorna liksom — hon har inte riktigt nu om dagarne — Att betänka henne komma vi nu icke ihåg på under några omständigheter. — —

Besöket af Hjärnor och Elisabeth har varit så riktigt kärt — så vi haft en stor sorg till. Tack. Först när vi talade därom var allt Hjärnor mycket emot en eventuell flyttning till Stiftsmyn men hur då var kom hon visst på andra tankar, då nu hon riktigt gärna ser denna ändring. Ja, Herr Gud skickar nu in sin anhörige. Har just nu gjort i ordning sina handlingar. Han har fått ett intyg af Pastorn och ett sympatiskt vårdyttrande af Pastor Engström. Måtte nu Gud leda det efter Sin vilja! — Vi vilja allt så gärna söka vara tillsa vid hvar det än blir bestämdt, men — det är nog så att vi djupast tro att Gud skall få platsen.

Nu om en litten stund skola vi gå en liten vrå till Bolstad kyrkan, där ett mått brinderhem har väntat sedan vi kommo hit. Gjalmar får följa med — och då är gladjen stor. Han är nu så fint och söt och snäll. Leker och promenerar så mått för sig själf, om han och är sympatiskt förtjust när han får sin mamma med sig på en lång promenad. Men kan skall gå andades själfständigt — mamma ska bara följa.

Och redan ha vi ordnat att tilla, bida och bedja att Guds vilja må ske.

Du frågade om min klädning. Jag är mycket nöjd med tyget. Tänkte nog lite på att be fr. Ahlander om hjälp men som jag måste ha den här vore i Oktober, ty om det blir flyttning ha vi ju att taga afsked här, samt jag det inte önskar. Har nu gm. Augusta fått en ömmerska i Ö och hoppas jag på att det skall räcka med en provning. Jag tror du vara mån att taga vara på Hjalmars mörka vamp som bef glömd. Kan du finna vår stora vamp vore det ju godt. En af Hjalmars servietter märkt med H kom ej med.

Måtte du ha det godt i din ensamhet. Och måtte du få lite tid till insamling.

Ernst hälsar dig så varmt.

Din så tillgifna syster

Gerda.

Hör du nytt om Fridborg, så meddela mig det!

Grinstad d. 7. 8 -04.

Min älskade syster

Har nyss afslutat ett bref till Mor hvilket jag dock för säkerhetens skull adr. till Lidköping och som jag då tänker mig dig sitta tillsammans på Addeboda, vill jag ock sända dig en liten hälsning. – Först då ett hjärtligt tack för kära välkomna bref! Lilla Mor, som varit så klen! Nu är det ovanligt, men det är allt så svårt att hålla därom. – –

Nu ha vi haft Hjärnor och Elisabeth här de komma fredag f. m. och resa måndag f. m. Det var så ovanligt god tam-

vara. På söndag följdes vi alla åt till Eskilstuna kyrka där Emil predikade. Ingen af dem hade förr hört honom, sedan han blef präst. Jag tror att de både honom gärna. Lilen Hjalmar log nog dagas hjärtan - förstås. Han är ju en sådan liten hjärtefångare, och han är just inte mindre bekändig nu, än när han lämnade Adalsbruk. Hunde nog berätta många trevliga drag af honom. Brukar ibland få komma upp till pappa och mamma om morgnarne sedan han ätit sin välling. Någon morgon sedan han tillbörligt bultat på dörren och blifvit insläppt hälsade han en gång (innan han kommit fram) "lydig, enäll" - och så kom en liten klättrade fram. Adalsbruk har han i lifligt minne. Får honom att emellanåt tänka och säga för sig själf: "Adalsbruk, mormor, Arbrid, segelbåten,

Han
kyrkan, kyrkan, bruk." Har de vilka trälar-
na upplevt så godt - och då är hans
mamma så glad öfver att också få
åtnjuta. Kärnan mig så bry - men är
han inte berörande af Guden.
I går var vi alla tre bjudna i ett trälet
bondhem i Bolsta socken - dem som
Emil fick namnet af. Vi reste för kl 2
och kommo hem kl 11. Hjalmar uppför-
sig så väl. Vi gjorde då äfven en prome-
nad ner till Pastor Normanns trakter.
Han gjälp var icke hemma, men inte
förrn vi hans lägenhet å anordningar
Tillbaka.
I morgon ha vi vår samling här.
Får se om det blir mer än en gång till
sedan. Det mycket vi vilja vi då inför
komma att så underligt ibland - nog
blir det godt, när det blir bekändt
Måste tala om för dig att Emil med
dagens post afsänder sin ansökan.

Grinstad 17/8 04.

Min älskade lilla syster!

Det är du följer oss med tankar-
ne, vill därför skynda att sända
dig en liten hälsning.
Resan hit gick så ovanligt lätt.
* Ensammen kupé hade vi hela tiden
och Hjalmar var så söt och var, var
inte gnällig ett enda tag på natten
tog han så gott och tom har han
varit under hela resan fr. Eskilstuna.
Din mätsäck var så viktig. Hj. åt.
de ju av den hela dagen och vi åto
både lunch och kvälls och åfton en
förmiddagstrips dagen därpå. Hj. i
vrivet låg i lilla matsäcksbergen

Skrivet 7. m. åro vi bjudna på kaffe
in till Johannes.
Har nu fattat i stället kort än
gifva dig en liten beskrifning af
ett och annat sedan vi skiljdes.
Har nog mer att tillfoga, men kin-
ner ej nu. Emman jag skrifver vill
jag dock med en hjärtlig omfam-
ning säga dig ett innerligt tack
för din outtröttliga systerliga kärlek
och omsorg om oss. Tack för allt
hvad du gjort för vår lille älskling.
– Nu ej mer. Du är nu ensam-
mun på Addeboda. Måtte det ej vara
för tomt för dig. Till söndag kommer
vål Far och Mor ut.
Emil skrifver med många pratt till
dig. Hälsar dig nu så innerligt
och tacksamt. Hälsa flickorna
Din hjärtligt tillgifna tacksamma
Gertrud

Dina pärer voo delicioša. Och vi
ha fingo marmelad med. Tack
kära outtröttliga syster för allt, allt!
Det känder så trefligt vid vår hem-
komst. Hemmet låg så prydligt och
fint ut - vi blefvo nästan förvåna-
de öfver att finna ett så ovanligt
trefligt hem så långt, långt bort.
Tänkliga anstalten hälsade oss väl-
komna, flaggan var hissad vid sko-
lan och blommor strödde på vårt bord
från olika församlingsbor. - Gjalmar
kände gifvet ingen ung i rummen,
när han kom in i sitt rum och
upp i sängkammaren nästan ebrad
han af förtjusning och är tydligen
synnerligen hemmatladd. Flickorna
vilja han på helst ha på sitt afdelnd
först, men redan i går kväll fick
Stina go honom mat och i morse
fick hon äfven klä honom. Han
talar redd om Hemmet och Anstalt
och just nu fick han förtjusta
sig på sitt pottråtc. - Tack vare
din omsorgsfulla packning kom
sytillbehören synnerligen tycktigt
fram. Intet annat hellre hade gått
sönder. Tack för så god hjälp
med inpackningen! Saknas
vore ej komna när vi kommo
till Stalion, men medan vi gick
va höllo på att packa om in kom
godtlaget kom med förde dem.
Hann så väl packa upp och få
i ordning i går så att rummen
te nu helt bebodda ut. - Tack ock
våra församlingsbors vänliga hälsningar
vi ett så riktigt prydligt födelsedags-
bord dukad. Din tårta är mycket lite
sönder. Den skall afprofvas i middag.

Grimlund d. 29. 8 – 04.

Älskade syster!

Tack för två så välkomna bref! Det var förfärligt hvad Ni hafva mått pännande denna tid på Addeboda. Bra tråkigt att Hvarskapet V. började välja Ingers födelsedag till sin vigselday på sommaren. – Roligt att det blifvit godt uppgjordt med Johansson. Är han frisk nu? – Det bref i det förra bref att Ingen fått junge fru i Ekholm. Förstod ej hvad det var för jungfru. I Malms för barn?

Bref med förra posten lär Far då vi voro så oroliga för att vädret kom lika Hjalmar fått och kom var så

plågsamt för honom. Nu åxo vi så tack.
vamma att det har i det närmaste
gått tillbaks - annarne plåga honom
väl ännu lite om natterna, men inte
att tala om. Det har emellertid va-
rit en ganska besvärlig tid för hans
mamma, ty natterna ha varit det
svåraste för honom. I natt låg jag hos
honom, och nu må Ni, att det
smakade godt att få sofva. Detta var
nog en följa af vaccinationen. Innan
detta kom var han så öm och var, tyckte
han lan åtskilligare än någonsin förr.
I förra veckan var han borta både
hos Mor Kristine och Pastor Engström
så måste jag tala om för dig att Hjal-
mar är i det närmaste tvår så dag
som natt. Han behöfver inte alls hjäl-
pa honom mer än en gång i timmen
och det kan vara långsamt ochså emellan.
Han säger till två månt ochså.

Detta är en liten liten skillnad i be-
svär nu än tro.

Vid Eva har jag tagat, och det är då
så ha som möjligt för mig ty hon
ämnar icke taga ng ny plats i höst.

Först nu om fredag få vi vänta
Svärmor och Elisabeth hit. De ha
varit hos Biskop Keijsers så länge.
Det du jag har så svårt att få min
klädning sydd. Den jag här hoppades
på flyttar häriifrån nu i höst, i Juli
red fanns! Har nu skrifvit och frågt
om Augusta Fr. kan skaffa mig någr
i Upsala.

Nu inte längre i dag. Det gör mig så
ondt om Mor. Måtte hon få skicket på
Adelboda, så att hon får tid till att
bli klarkt i sitt inre! Hälsa mor
så innerligt med tack för hennes
kära rader. Hälsa flickorna.

Din så tillgifna syster
Gertrud.

West Central Hotel
Southampton Row 77
London d. 6 Maj-06
W. C.

Min innerligt kära syster!

Tack för ditt [utförliga] meddelande, som nådde mig i Paris i torsdags. Tycker mig nu ha varit så länge borta från de små, så att ett brev är nog mycket efterlängtadt – kanske får jag i morgon. Hoppas att du och alla kära därhemma på vår någorlunda bra. Hur är det att hjälpa Mor där i hus om sätterna? Och får du hjälp utöver för Ingegerd? Hon har väl för längesedan slutat upp att längta efter sin pappa o mamma, men bo vid vår Hjälmars

Ingen tycker att det var som om marken gungade under fötter. Södre Dame var på så klättrig att se – men inte var det någon andanöd där – nej, det var att se modigt på det säkert. Hon Paolos Renässans var vi inte långa stunder. Det var riktigt kärt att träffa honom och se hans hem. Och att döma af det sätt han log emot oss på var det åtminstone för honom en glädje. Men nu känns det mycket godt för mig att ha kommit in i en annan period af vår resa. I morgon Torsdag vi få flytta öfver till ett boarding house där ska jag få bra mat och jag får föra att mina linjer, som jag tycker skall bli goda.

Hej, nu farväl för denna gång och tack för allt du hjälper oss med. Hälsa lilla Hjälmar och lilla Ingegerd från deras pappa o mamma och säg dem att vi tänka så mycket på dem.

Kram och Puss från Karin

någon längtan någon gång. Tycker han att det är roligt när hon får bref. Skall han på boken som de skulle läsas upp i. Pakten var iordningslagd där kommer han gärna jag glömde att lägga det med mig. Hur står det till med Greta, och han du hört någonting, hur Hanna har det. Hör Komma Ni att flytta ut till Landet? Du hör att det är en lek att jag vill veta, Så skulle jag att och vilja höra om de ha det mkt trångt i bevär. ligt vid Rinsbo-banan.

- Nu skall jag då berätta lite om oss. Vi kommo hit i går aftons efter en ganska enåbenvärdig resa, men först gick det, fr. Paris kl. 12 midd. dagen och i London kl. 7 på aftonen. Här bo vi på ett för oss så trivsamt hotell, ty det här en tämn trivsligt präglat. Vi ämna dock med det första söka komma in på ett boarding house. Hon adresserna äfven några bref hit så få vi ju här lägga till om vår adress. I dag bara trivas jag mig och det är så skönt. På f. m. voro vi på en mycket vacker gudstjänst med enkel lång och musik och en kort predikan af hvilken jag dock ej förstod mkt. Emot kan nu gerna sig af för söka upp Pastor Lindeberg, som ännu ej kan med, men jag håller mig bara inne. Du kan ej tro hvad det är trivsamt och skönt att få lämna Paris och franosmännen. Dagarne där tycker vi ha varit synnerligen instrukti- va och lärorika, men tur du vi tycka inte om franosmännen och inte om Paris. Det trivas så mycket lättare att öfver att bila och så mycket opåträngligt - man kan lämna af att svar och en åkan att hedra en

Pastor Lindeberg kommer att stanna några dagar i London. Fröken Hedvig Lindeberg, som är gift med Pastor Hedqvist i Paris, är syster till Pastor Lindeberg.

Tack, för att du var nere med Hjalmar till Station, när Vännen reste!
Hälsa till Brita. Hoppas du har nytta af henne. Till Hjalmar har jag själf skrifvit som du ser.
Och nu blott ett innerligt tack för att hvad du gör för oss och för våra små.
Din tillgifna tacksamma syster
Gertrud.

Ernst ber dig vara snäll att taga tillvara frimärkena på de brev, vi sända.

Tack käre Astrid för alla käre bref och önskningar för det lilla nya personliga nyligen sända! Det är nog bäst att de voro i din goda vård. Jag är dock rädd de varit till bra mycket mer vexa och besvär än hvad du vill påskina. Hoppas Ingegerd öfver vinner den bedrövelse på Morfars skägg! Kanske Rosa jag är på uppmaning af en engelsk pastor att snart besöka en af Londons biskopar, men j. dear nej nog mycket därför. Hoppas de skola dö på Rembostämman. Innerl. hälsn. till barnen, Morfar o dej själf! Din broder Ernst

White Hall Woburn Place 13
London W. C. d. 18.5-06

Älskade lilla syster!

Ett hjärtligt tack för att du är så snäll med att skrifva till oss - men du vet nog och, huilken glädje brefven bereda en, när man är borta. Bra tycke att barnen få vara friska och på dina brev låter att ju och som vore de temligen snälla - men inte undrar jag på om Ni snart börja att tröttna på dem, dock nu på landet äro de nog lättare och mindre besvärliga att ha. O, hvad de skola synas därute! Jag tkunde just vilja se deras glädje. Hoppas att Ni ha lite varmare och trefligare väder än hvad vi ha. Jag

skref i ett brev till Mor, som visst dock al-
drig kommit fram att det allvarligt
kommit för mig att när Hjalmars gräns-
dagar kommit, det kanske är förnuftet
med någon kroppslighet. Och kanske kan
Ni upptäcka, som inte jag kommer,
att han verkligen har mark. – Mor har
en redig dig med barnens kläder. Har
Ingegerd haft för lite. Ja, krås det vet jag.
Jag har skickat två i brev ett till Mor och
ett till Far – men de kafva antagligen
ingendera kommit fram.

Emil har nu gått ut igen, men har
nu ej många arbetsdagar kvar i London
Om söndag skall han predika hos i
svenska kyrkan, sedan skulle vi ha ett
par dagar att se oss lite omkring på och
om onsdag länkte vi byta klipp. Då förefalla
oss att en gansha bevärlig resa – först till
Oxford sedan ser du ungefär hur vägen
går på de olika adresser jag skrifvit
upp. Tycka att det är bäst att ta det be-
kvämligaste så fort som möjligt.

Vi gästade häromdagen Göransgatans
Brunnins. Jag var där länge – Emil var
under tiden borta i ett ärende. Hemmet
gjorde på oss ett så förmenligt ordnat
intryck, och ändå fans det små barn där
så vi tyckte det var så viktigt kontrepligt
och godt att få återkomma till sitt eget
lilla rum. Där träffade jag fröken Hele-
na Ros, som vistas i London för någon
tid.

Tack för barnens porträtt, det var så syn-
ligt kärt att få det, fastän Ingegerd är
ju en helt annan liten människa nu. Åter-
det andra som David tog har beredt mig
mycken glädje.

Det är så roligt att ha Er på Adam bor-
na, fastän postgången därifrån ju är
så mycket bråkigare. Jag känner att väl
bra Ni. Dröjer det länge innan Mor kommer

Örebro d. 5 Aug. -06.

Älskade lilla syster!

Din födelsedag nalkas och som jag aldrig vet hur jag har det nästa dag, vill jag redan i dag få sända dig mina hälsning.

Det är så tomt att inte kunna få komma själv. Nu sluter jag dig dock i famn och säger dig att af hjärtat gående: Tack för hvad du varit för oss, för all din kärlek under att gångna året och Gud välsigne dig nya lefnadsår. - Kära syster, det är nog mycket, som vill tränga sig på en, när man tär vid

för Ernst att resa till Stockholm på din födelsedag, men ser du Klara nästa måste jag skicka in dagen för att och jag tror ej alls emellertid om uppbrottet med bara Fritz alla helst som jag tomliga dagar är ensamma ordlig kunde i. ex. i går knappt lagå mig öfver att golf. - - -

Ramen ha varit så kryg, men just i dag har det varit lite jämkligt med Ingegerd, som jag dock hoppas snart går öfver. Annu går hon inte riktigt, man måste hålla henne i en hand, men nu har hon ju ett jämt varit inte man där skulle nu se, hur skicklig hon är i att krypa och klättra i Bergen.

Det var så kärt att ha Maja här, fastän jag kände så tomt, att jag kunde vara så lite för henne, men tröppen tinder mig så emellertiden. - Carl, Linen Ernst och Andrea hade vi här en natt. Alla gladde för Hjalmar skall ni bre

Hälsa Emmerligt Farå Mor. Bed Mor inte vara i Ethlm för min skull, men kanske hon ej har skrifva en hälsning till mig. Din tillgifna syster Sigrid Forbus.

ett skifte i ens liv. Det är som du lämnas har nog på många sätt varit ett ganska prövande år för dig, men prövotider som man genomlever i gemenskap med sina Frälsare bukar och vara insamlingstider för evigheten, och jag är viss om att du redan fått smaka av nådens som döljer sig innan nöden. — Och för ditt kommande år kan jag ej heller önska dig något bättre än att det skall få bliva en fortsatt insamlingstid för dig. Det är godt att själv slippa att bestämma vägen utan få lämna det åt sin himmel. ske Fader. — Kära lilla syster, jag skulle och vilja tala om för dig, hur tacksamma mot Gud vi ofta känna oss, för vad vi kasva i dig, och fastän vi ofta ej säga mycket, så gömma vi allt på alla dina kärleks-

tjänster och kärlekstankar med oss både två och ära. — — —

Tack för ditt välkomna brev! Så väl förstår jag, hur svårt det är för dig att komma i fråga, men vänt är det tomt, mycket tomt att se ej vårt vänner komma. — För mig har våra tider ej alltid varit så lätt somliga dagar har jag varit så bedrövad af kroppen - däremellan har det varit bättre, och man är allt så tacksam, när man kan arbeta lite och orka lite bättre med barnen.

Den lilla tiden har jag alltid kärt emot hos mig om nätterna och det känns ju så longt. Bi flyttar in ett par dagar tidigare än vi först tänkt, så just din födelsedag blir vår inflyttningsdag. Du må tro vi ha allt fundersatt öfver, om det ej ändå skulle kunna vara möjligt

längtar att skrifva till men det är svårt att finna tid. Men hälsa dem så
vanligt särskildt till Tant Clarone, Maja och Sigrid, Johan och Maria
Ehlund. Till systonen skall du hälsa så mycket, mycket. Gläder mig öfver
att du och Mor nu äro i Stockholm några dagar. Det kommer nog att
göra Er godt.
Det är ett par saker jag måste be dig
skicka. Lilla mörjhammar till syma-
skinen (står på den gröna kakelugnen)
Ett illustrerat häfte underlif, som jag
brukar använda som mönster (ligger
bland mönstren i mors skåp) Så skall
det finnas fastän jag ej ser hvar, tyg
sytråar och silke, till sådana där små
små dukar som jag gjorde åt Mor en
gång - det ligger inlagt i silkespapper.
Emil hälsar Eder så hjärtligt!
Farväl mina älskade systrar! Din tillegifna
Gertrud.

te komma att stanna länge, länge här.
Än den ena och än den andra vän-
tjänsten få vi och taga emot. af - - -
Och i dag har jag firat min första
födelsedag i det egna hemmet! När
jag kom ner på morgonen fann jag
det så vackert klädt med grönt (myr-
ten och ewris) kring min huvud och
i förmaket hade Emil klädt ett så
vackert bord åt mig. Eva hade i går
fått gå längan väg för att skaffa en-
vis - det enda gröna som här nu kan
fås. Så sjöngo vi en psalm före fru-
kosten - och innan alla människor
började fingo vi verkligen så one
warandra en lilen stund. Då läsdes
brefven som kommit; det var flera
stycken. Bland andra hons som var
så särskildt dyrbart att få, just på

morgonen. Vill du säga henne ett innerligt Tack därför, så och Tills för ett mycket, mycket hjärtekommet brev, jag fick häromdagen. Emmi skickade bud till Eriksdala efter sändningen hemifrån - men hade den då ännu ej kommit. Därför tänker jag ligger brev från dig, som skall bli kärt att få. — Det har alltså känts som en högtidsdag och några små timmar hos vi fått så om hvarandra. — Ja, nu ha vi fått vinlig tog i Uppsala — det blir ett vändlicht stort tonnum efter Ekelund, som kommer att kännas i vida kretsar. Och skiljsmässan kommer att blir svår å önskärt. Maria lät så vemodig vid telefonen därpå i sitt brev i dag. — Jag är nu bättre från alla veckelingar i Uppsala — tills mig komma det endast som vattvågor, men du får riktigt kännas vid dem; älskade Astrid det är inte så lätt att så lämna från sig dem man fått sig vid — o, hvad jag är glad åt att du ännu har dessa - som riktigt är från den gamla tiden. - Ibland tycker jag/det nu le ha känts underligare för mig, att lämna det gamla och inträda i det nya, men det känns bara så naturligt för mig och vi ha det så godt tillsammans - bara godt. — Genom några rader från Sigrid hörde jag du varit ute hos dina gummor härom dagen. Hvad det glädjer mig att du har det arbetet! Gud välsigne det rikligen både för dig och dem!

Det är många af vännerna som jag

BY SPECIAL APPOINTMENT

TELEPHONE Nº 0495 VENTNOR.

ROYAL MARINE HOTEL,
VENTNOR, I. W.

D. 11.6 – 06.

Kära lilla Systrar!

Vi ha då fått tre brev på en gång att tacka dig för: vykort fick vi i London och i går både vykort och brev hit. Och tack för att vad du gör för våra barn! Är att så snällt för att du gjälp farit ifrån under denna tid. Låt Maja ha hälsan om nätterna i hand, eftersom det går så bra. Den minsta – snart – så kommer mamma gjälp och tar hand om sina små, och det känns så skönt för mig att det nu ej dröjer så länge.

Här ha vi det obeskrivligt skönt, och vi njuta i fulla drag av den

Kära Systrar! Det är väl Tomte till Ellen och Birger – Tack ska de ha för brevet! Hälsa inom-liggen de små från deras Pappa & mamma, som ännu så gladda öfver att snart få komma hem till dem igen. Och hälsa till vår älskade Far och Mor från dina innerligt tillgifna systrar Anna & Ester

ROYAL MARINE HOTEL
VENTNOR, I.W.
TELEPHONE No 0495 VENTNOR.

vena luften af hafvet och af den friska omgifningen. I går afton var Emil ensam hemma, men det var nog en följd af den friska luften - i dag är han så mycket bättre. Här bo vi så ombytt trefligt och prät-tigt, men dyrt förstås. Vi ha inrätt-tat oss så förståndigt, så att vi inte alls äro besvärade af hotellets många pretentioner och mer el. mindre förnäma gäster. Vi äta nämligen (på 3 rätter) en lite tunnare lunch (½ 3) och re-dan när Table d'hôte middagen är slut, intaga vi vår supé på rätten - så gjorde vi upp vår pen-sion - var det ej förståndigt? Nu kunde jag ju ha återkommit att beställa, men tyvärr nu med det tåg vi tjälpva komma hem. Och nu endast lite om vår hemkomst.

Vi räkna på att komma till Stockholm torsdagen d. 21 el. fredagen d. 22 alltså på morgonen. Ty vi taga naturligtvis nattåg genom Sverige. Nu kämns det ganska obehagligt för mig, att jag ej får höra ett ord från Hanna. Skref i ett bref till Nor och bad henne per telefon beställa sig i förbindelse med Hanna, men inte ett ord har jag fått till svar på det brefvet. Skrifver nu till Hanna på den adress, som jag vill minnas hon hade mig: Kåll-gatan 22, Eskilstuna. Hanske Gre-ta vet om det är hennes rätta adress. Skulle Greta ej kunna göra den, måste du vara snäll att göra det hvad du kan för att få reda på hennes adress-hon är ju nu alldeles som borta för mig. Är den adress jag nu skrifver till Hanna på rätt, måste jag be dig skrifva till Hanna och be henne resa till Stockholm onsdagen d. 20 de, be henne

Hej - nu börjar min hand ej allt
tycka om att skriva länge.
Din Lille du och Maja komma och
hälsa på oss, så att I äntligen
kanner hos oss en natt! Du kan
ej tro, hvad det skulle vara roligt -
jag är så mycket ensamman här,
och är trött och klumpig.
Hälsa Hanne så hjärtligt välkom-
men att komma ut efter tillfälle
arbete åt mellandag.
Hälsa Edra dyra, kära gäster!
Gläder mig öfver att I fån hafva
dem hos Eder.
Hjärtan har skrifvit själf som
du ser.

Din innerligt tillgifna
och tacksamma syster
Gertrud.

Bäst adressera brev till Örebro 7/7
Sthlm 6/7
Akeersberga - Juni
hälsa. Ernst

Örebro d. 13/7 - 06.

Älskade, rara syster!

Det har allt gjort mig så ledsen,
att du så länge fick vara utan
brev från oss och utan underrättel-
ser från de två, som du så länge
haft under din vård. Den redan
dagen efter sedan du lämnat oss
började mitt onda i armen, och har
jag ända tills nu fått pröfva på
att endast ha den venstra armen.
I dag går det dock ganska bra för mig
att använda min högre till lite arbete
och du må tro jag känner mig lätt
tam därför. Dock godt att blifva på-

mind om, hvilken tur gåfva man har i sina båda händer.

Ju måste riktigt mitt förtala gåva
blifva att egenhändigt få säga dig
våra djupa, goda tyckan att hjärtats
tack för hvad du har gjort för oss
och våra små under denna vår och
sommar. Tack för all kärlek och
all ömsvårdnad, och tack för
att du aldrig
(trötnar på att hjälpa oss.' Gud löne
dig för allt!

Tack nu och för vänliga hälsningar
som kommit till oss like då och då.
Detta sista fick jag med Hjalmar, som
fick följa Mamma å Morfar till stationen
— så där förut förstod, jag att de trod-
de jag väntade dem, under det att
jag hela tiden tog för afgjort, att de
visste att deras besök var en öfverrask-
ning för mig. Detta måste du riktigt
tala om för Far och Mor ty förstod
jag efteråt att det måste ha varit mycket
besvärligt att för dem att jag
inte hade gjort den minsta anord-
ning för visa dem min glädje
och tacksamhet öfver besöket. Det
var en sådan innerlig glädje för
mig att de kommo hit och känna
så godt att de nu hafva rätt värd
Ruuja här. Ehen ortet i hjärtat att
de lina Far så thröplig — tyckte han
nu var inte tämne än på Adelsboda
— Ingegerd har blifvit gladare och
ö-åtur mer gos apitit
lifligare, och tomliga dagar ha vi
åter det så riktigt happyfullt, men
så åter — och så var det just i går —
de vi sådana tecken hos henne, som
inge oss en dyrbar aning om att
sjukdom lurar på henne. — — — —
Hjalmar förefallen i tämet så genom
frisk och às i tändig verksamhet
fastän alltid i lik mammas närhet.

Villa 23 Mönsterås
d 11/6-09

Älskade syster!

Tack för ditt kärlekspulsande efterlängtade brev! Du må tro det var roligt att änteligen få det i går morse. Antagligen gick det lång-samman som "rek". Det var så kärt höra från mina små. Måtte du bara ej ge dig för mycket åt dem, så att du själv får någon vila.

Tack för

för att höra, hur jag verkade skall Ön/ Ej ditt hyckla plakatet har förkommit för mig.

Systrarna här undra mycket vad "ha" ö Maria tekan om dagarna. De hålna dem ö Motiv, kusinerna ö Tella. Regerande bor kvarje afton att Enck skall bevara "ha" så att han icke går vilse. Hälsa de små så innerligen fr. deras pappa ö mamma. Och var/ själf så hjärtligt hälsad från dina så tacksamma

systrar

Emmy ö Gertrud.

Hade i dag några kära ra-
dar från lilla mamma.
Gud hjälpe Eder väl igenom
dag för dag! - Ensäle jag ej,
att det var min plikt, att
jag ej hade något att välja
på, skulle det riktigt kän-
nas svårt för mig att ha
det så här bra, när ni an-
dra får ha att så bemärkligt
bi' ha det verkligen richtigt
godt här. I går, när vi ändt-
ligen fingo komma till vår
me, var det så skönt att
vistas uppe på berget -
Emot kvällen det så hvis-
sande. Barnen äro snälla
att ha - Emmi tycker nog det
är lite roligt att ha dem
med sig ochså.
Fröken Elsa Ribbing kom
från i måndags på mig här-
om dagen, richtigt roligt
att träffa henne. Hon tillör
nu vid ~~svårt~~ vårt bord i år,
och vi tycka bäst, det är
trefligt, hon reser på morg.
Hälsa Tekla, att det glad-
de mig mycket höra, att
det går bra för henne.
Du har ju tagit af pärlen
af Maria? Jag kommer se-
dan att be dig sätta dig
i förbindelse med fru Dahl

Adelaborna 13/7 -09

Älskade syster!

En hälsning måste jag och få i väg till dig, fastän den endast kan bli helt kortfattad, du vet ju, man är ju där temligen upptagen, när man har sju barn i kring sig. Allt har dock gått så väl, och det har varit riktigt kärt att ha hafft dem hit. David i Fricksborg var och så många. Vi hade trefligt och godt tillsammans.

Här är så ljuvligt i vi känna
oss så tacksamma över att ni
få vara här en tid. Det var
oss glädje att återse lilla Ina
så fiskna o krya – men därom
mer, när vi räkas.
Till Tekla ämna vi resa om
fredag. Hilma var där i går.
Hon lär vara ganska klen.
Tack för din (bref kort). Den får
du höra mer från oss, när jag
riktigt får överlaga huskalet
o blifvit hemmastadda. Vi
glädjas oss mycket däråt.
Emil och barnen förena sig
med mig i så hjärtligt Tack
för allt din omtanke om oss i
Stihlm. Tack för att du alltid
är så snäll mot oss!

Din undra vi så mkt hur du
fått har kapt det! Vi få
väl höra något mera!?
De Innerliga o tacksamma
hälsningar fr. oss alla
Din så tillgifna syster
Ger Truce.

Villa Hammonia 4/5 - 10
Bad. Nauheim Tyskland

Käraste lilla syster!

Tack, kära syster för al-
la dina välkomna brev! Du är då
så rörande mod dus omsorg
att skrifva till oss. Tänk,
att Far åter har vunnit så nära
döden! Hur är det med dig själf
efter dessa svåra dagar. Du
måste tänka på att riktigt
vila, nu när det är något
bättre! Bref resan till Aachen-

var att vänta baden mycket
på Ems i kraften, men hur
likt om denna lida får bli
klarkande för honom!
Jag har visst inte tackat dig
för dina dina vara pärar! Det
var så mångа, som så vänligt
tänkte på oss med önskan
– att jag tror dit räcker ända
till vår kommen.
Tack för att du så ofta skickar
upp till barnen! Det är att
så godt för Fröken, att hon inte
så känner sig slå ensamman.
Hälsa nu så innerligt till
Ivar. Far o syskonen.
Ems i hälsar vänligt. Eller alla så hjärtligt
Din tacksamma tillegifna
syster Gertrud.

till någon uppfriskelse för oss. Är rådet att den blef mycket tröttande. – Jag är så tacksam för de goda undervisningarna (lärkemisten. Blodtrycket med Hjalmars ögon, som så aflen blir angripna.

Här hafva vi det verkligen så godt å hvilsamt som möjligt är. Vi äro så nöjda med vår bostad, å maten är också så bra här. Du skall få se, att jag skall bli så tjock å fet här – jag är så lik på mig och jäser så mycket. Här skall du få höra lite hur dagen förflyter: kl. 8.15 äta vi frukost, och med frukostbrickan kommer och den kärkomna posten hemifrån, 9.30 går Emmi till lilla bad, när han kommer hem därifrån, får han krypa i säng å ligger till framemot kl. 12 sedan går vi ut å gå en timma å kl. 1 e. m. ha vi middag på vårt rum. Lite efter kl. 4 e. m. gå vi upp till Kurhaus å höra på den vänmärkt vackra musiken å dricka kaffe. Kl 7 e. m ha vi vår aftonmåltid och sedan så småningom krypa vi i säng. Nu tar förrätten, som

vindar. Ingen vänne ha vi ännu ej alls fått känna. Ännu ha vi ej gjort någon bekantskap här, och komma nog att förblifva att äta på värt/rum - så nog hör du, vi föra ett mycket tillbakadraget lif här. Nu skall du hälsa från/Far mor och systrarna så vanligt från oss båda. Tack, för att du tänker så mycket på oss och de våra!

Emmi hälsar så hjärtligt,

Din tacksamt tillgifna
syster Gertrud.

Villa Harmonia 9/5-10
Bad-Nauheim.

Kära lilla syster!

Så innerligt tack för alla dina meddelanden, både bref o kort - jag kan ej räkna dem alla! Men, kära Astrid, så ofta behöfver du ej skrifva, då blir verkligen för bekymrande för dig, o med mindre kunna vi verkligen nöja oss. Det sista bref vi i går afton. Tycker att

det är underbart att Far åter
kan vara något bättre. Lille,
kära Far – ser han mycket
lidande ut? Så är jag att
så orolig för dig. hur står det
till med så mycken vaka?

En sak, som jag <u>enträget</u> ber
dig om, är att du icke egnar
dig så mycket åt barnen under denna
tid, du själv kan det så an-
strängande. Ibland förstår jag, att
du gör dem glädje, när du kom-
mer – men de kunna reda
sig själva om mamma ju låta sig att göra det
dig ullen dig? Barnen få reda
sig med någon av flickorna, när
Fröken går i kyrkan eller så. Det är inte
annat än nyttigt för dem.
Det gör mig så <u>ondt</u>, när jag
tänker/du egnar dig åt barnen under
gudstjänsttid. Ibland att du/dagli-
gen telefonerar hem, det är
jag <u>mycket</u> tacksam för, och
tittar upp till dem, när det
kan vara godt för dig själv.
– Här gå dagarna så jämnt o
godt. Emmi är något bättre.
Nytt kommer vi hem från kyr-
kan, där vi åter fått fira hög-
tid; det är en stor gåva.
Ullen vädret är bedrövligt, i-
bland tittar ju solen fram-
men så kommer regn o kalla

Villa Hammonia 20/5-10

Bad - Nauheim.

Älskade lilla syster!

Du förstår nog att ens hjärta blef fullt när man läste Edra bref med dagens post. Tack, tack för att du skref så rand till oss!

Det känns tomt, att vi nu ej bestämdt kommit överens om, att Ni skulle stanna hemma undervägen oss om Fars

Det blir nog så lagom åtven för mina krafter att bryta upp härifrån, när Emmy slutar sin kur d. 30 el. 31 maj. Skulle du, i händelse af Fars framfälle - tänk på barnens kläder till sommaren, hörde du, hur jag tänkte. Skaffar Ester svart åt sina flickor så skaffa svart åt Ing. också - och Hj. skall ha svart mössa o. s. v.

Hälsa innerligt, innerligt till min älskade Mor. Hälsa systrarna så hjärtligt från oss båda. Tacka mina snälla vänner för deras bref, som gjorde mig hjärta så godt! - I tanken är vår är jag med Eder. Din tillgifne

Förlåt den dåliga stil, men det är knappt min egen Gertrud
att orka!

dåd. Vi ha allt tagit för gifvet, att Ni ämnade göra det. Efter undersökningarna i dag våga vi knappt tro, att älskade Far lefver — men det är kännbart att inte ha tryggheten att veta, att vi fått tele-gram om hans död. Ser du det är i dessa fall inte alls detsamma att tro å att veta.

Hur gärna ha ville inte vi vara med i Eder krets kring vår älskade, vördade Fader! Hur många älskliga minnen af honom ha icke väpnat kring mig kämpe manande till efterföljd och tacksamhet! — — —

Det är en stor sak för Ernst å mig att nu få vara till-sammans igen. Jag känner mig lite starkare för hvar dag — är E. o. m. i dag klädd i klädning å kan sitta ute på vår sköna balkong. Ernst hade häromdagen ett svårt an-fall af hjärtat. Han är bättre i dag. — Ja, du nu är det en gifven sak, att jag inte kan resa hem till Fars begrafning

Österskär 27/8 - 11.

Älskade lilla syster!

Först nu är jag så varmt tack för dagarna, du var hos barnen här och för välkomna brev och kort! Vi kommo lyckligt hem i fredags kväll, och allt stod gott till hemma. Barnen hade allt varit så förtjusta över att ha haft mormor här. På Marias födelsedag kom Andrea ut, och de hade haft så roligt.

detsamma och här är mycket i dispositionen. Ja, kära du, det är så mycket, man skulle vilja berätta, men du vet, långa brev ligger ej för mig. Måtte dock några ord om vår intrycksrika afton, du var så gripande — det var en sådan stund, då man vill tigit tycka sig förnimma, hur kärlekens band knötos mellan Biskopen o hans präster — de börja att förstå honom, och vilja lika att följa honom. Och när man vet, vad som ligger bakom, känner man sig djupt tacksam, att det spåras, att det ej varit förgäfves om Johan kämpat och

Det känns nästan tomt att
inte personligen få träffas och
meddela alla sina intryck,
medan de ännu äro färska,
ty det har varit en så trevnor-
ligen innehållsrik resa, och
vi ha fått inhemta så mycket
af värde. Så är det ju så för-
underligt för mig, att ha fått
göra en sådan här resa, och ha
haft Emil sällskap hela tiden.
Och hvem kan ha trott med!
Först var det i Filipstad, och
du förstår nog, att en sådan "ex-
tra" predikan har inte så lätt,
sedan hade vi flera besök att
göra där. Sedan kommo vi
till Karlstad. Där voro vi med
hela dagarna i 11 tim. i stort,
då inberäknad 3 timmars
uppehåll för middag, men
som den första dagen afslöts i
Biskops-gården tillsammans
med andra. 200 personer,
andra dagen gemensamt
hos Domprosten, och sista dagen
en gemensam stor högtids-
middag på Stadshotellet,
förstår du att någon vidare
vila var det inte då heller.
Sista dagen skildes vi vänd-
ligen vid resa. Tiden, men
sedan tillbringade Emil och
jag aftonen hos Biskopens. Emil

lidit dessa år. — Så mye
ken vänlighet få vi och
få röna af många, att det
riktigt känns värmande.
Emot år att så lecken
han ämne icke skrifvit till
hyshonen, men jag hoppas
de förstå, att resan hemmad hin-
na. I går var hon/prinsen i Stock-
holm, men har legat här i
natt kommer ud i kväll för
att i morgon resa med första tåget
— och sedan icke komma
hit mer. I morgon middag
åtven jag resa in för att del-
taga i en lunch, som Stadens
präsident har för de ud-

länderna gästerna på Ekeby
och redan resor. Emmy upp
till Uppsala. Vi komma
att flytta in på pedagogen,
fastän det är med svidande
hjärta, vi få snart lämna
vårt vackra Österåkär.
Hu längtar jag så mycket
få höra något från Eder o
från Hons födelsedag.
Maria hälsar så mycket till Mor-
mor o Morbror och Tachan för
kopp, "tomtemössa" och kors.
Och så hälsar hon till Elsa
så mycket. Alla barnen hälsa
Mormor, Morbror o kusinerna.
Hälsa så innerligt min
dyra Mor och till systrarna
kom ännu åra kvar!
Elin kom hit i går.
Din tacksamma tillgivna
syster Gertrud.

Österskär d. 25/6 - 12

Älskade syster!

Hej, nu får inte en dag till gå, utan att jag skriver till dig. Knappt en dag går, utan att jag i tankarna och i hjärtat tackar dig för din kärleksfulla hjälp mot mig denna vinter. Innerligt tack för alla kärleks-tjänster och all omvårdnad! Alltid har du varit redo att hjälpa, när det har behöfts. Tack för alla blommor och all annan

vår skara på femtusentalet. Och det är klart för mig att åter få taga del i deras forskran. - Tillvaron är så snäll och var, står nu ute hela dagarna och tycks må så godt. Nu kan jag inte ge henne mera själf.

Ja, längre bref får du ej af mig - jag är en sådan usel brefskrifvare.

Hälsa innerligt vår älskade Mor från oss båda! Ernst hälsar dig varmt. Och barnen hälsa dig mycket, mycket!

Din tacksamma, tillgifna syster Gerbrud.

kärleksbevisning! Det är en stor gåfva af Gud, att ha en tjänst som han och vill hjälpa, när man själf blir en lidande, det har jag på ett ymnerligt sätt i dessa dagar fått erfara. Och tack nu till sist får att besvär med barnen på Addeboda! Och sjuka blef de och ökade så dessa besvär och din oro. Kära Astrid, nu är jag blott så ordlig för dig själf. Barnen tycke att Mostra var klen. Måtte du nu själf få någon hvila i sommar! Nu har Hanne och Honi lämnat Eder, så att jag hoppas att Ni nu äro ensamma. När komma Heinemanns? Jag tror mig ha hört något om att du skulle resa till Lidköm något nu efter midsommar. Då bedja Ernst och jag dig så innerligt, kom till oss på ett par dagar åminstone!

Vi äro tacksamma att få vara ensilla hårdt. Ernst behöfver nog lite tid för att återfå lite krafter och jag med. Sista går det framåt med mig, fastän jag ännu inte orkar något arbete. Nu ha vi Hjalmar och Maria i valkopporna – men det tar man på lugnt. Förfärligt kärt är det att nu ha alla sina små hemma. Vi känna oss så rika öfver

och jag hafve det så varit tillsammans. Svåri år ju att så alldles kunna bestämma dagen för vår hemkomst, men efter hvad vi nu räknat vi skulle vi komma hem antingen måndag kväll d. 28 el. tisdag kväll d. 29 April. Nu undra vi som du i hvilket fall som helst kan planera till d. 30, och vi då be Fröken Elen komma? Men kanske behöfver du å Mor komma hem förut, då ju hon också får rycka in förut. Skulle du därför, eftersom det passar dig, vilja skrifva till Fröken Elen och bestämma dagen för hennes ankomst?

Innerligt tack, kära syster för allt hvad du i kärlek gör för oss och våra älskade små! Du har ju inte känt det förut? Gud välsigne dig för allt! – Hälsa så mycket, mycket våra dyra små å vår älskade Mor. Till Hilma å Hilda skall du också hälsa och till alla systrarna, som vi så ofta tänka på. Hvilken glädje att höra om Hanne. Gud skydde och bevare alla våra kära därhemma!

Dina tacksamma tillgifna syskon
Ernst å Gertrud.

PENSION HELIOS
CIGALE

CIGALE,
bei Lussinpiccolo
Oesterreich

d. 5/4 – 13.

Älskade systrar!

Ett innerligt tack för alla dina bref! De komma nu så ofta att det är svårt hålla reda på, hvilka man tackat för. Det långa som medföljde nyckeln var ju särskildt innehållsrikt. I dag kom ett bref till. Tack för allt! Nyckeln var just den vårta. Det var ändå Hanni som skulle finna den. Det är en stor glädje att det låter så goda därhemifrån och att allt tycks gå Eder så väl. Om barnen är allt så roligt, när du skrifver. Jag får väl riktigt svårt att känna igen min lilla Gunborg.

Underligt att höra om Pastor Pelander. Har du uppmanat Hilma o. Hilda att höra honom? Är han mest besökt för de bildade el. obildade? Vilket slutligt resultat af förvarsfesten! Men nog förlåter jag, att det måtte ha varit förenadt med mycket venod också.

Från vårt lif här har jag inte så mycket att meddela. Dagarna förflyta här som de bära jämn och lugnt. Jag hoilar ju mycket går ut och går och låser inte. Så nog kapprar/rätt kuren här skall göra mig verkligt mjuka. Du kan tala om för Mor att utom några smärre lagningar har j. inte tagit i något arbete för än i dag, men så ha vi just inte heller kunnat vara ute något i dag, ty här har varit fullt ösregn med regnväder.

Bi åro alldeles för att hjälpa tillrätta när vi sammanträffa med Löjs (som bo på ett Pensionat Bredvid) vanl Schultz med fru. Tålamodet här kunde man nog önska stode på en lite högre nivå — men det är nog så där med det österrikiska i mångrika folket. Man är i stället så ofantligt ogenerad, så vänt här det sin stora förtjänst, att inte vara på någon "konventionell" ort. Af naturen här mjuka människor ofantligt. Även i dag har det här varit ett grant skådespel att se vattnet kastas upp flera meter högt, när vågorna slagit mot klipporna.

Men nu måste jag och skrifva till om vår hemkomst - det låter alltså som musik i mina öron, fastän jag dock inte kan tala om någon direkt hemlängtan, därtill har nog behofvet af hvila varit för stort - och så har Emil

Österskär d. 8.7 1914

Älskade syster!

Kära syster, hvilken var förvåning jag i dag fått taga emot! De är alldeles på tok att skicka sådan kalasmat åt oss, men haf nu ett så innerligt tack. Och tack för dina kära bref och för rosorna – de komma fram alldeles friska. Den ena kycklingen lagas redan i dag till middagen/– de andra få vår ätit Ernst ligga till sig.

Det var roligt att Ina åter är till bättre, men värmen och torkan måste kämnas för henne. Ja, torkan den är

känbar — tycker, att det är, som en
skuggdom över oss. Förstår att det
inte är roligt att gå och se i sin träd-
gård, hur en lovande skörd bränns och
torkar bort. Vi få inte heller mycket af
vårt lilla jordgubbsland, fastän vi ha
försökt att vattna det.

Barnen ha nu fått Göran lite sig-
hvitkött är mycket roligt för dem. Vi haf-
va nu så trefligt af att ha vår båt i
ordning, barna få vara ensamma ute
i den — så att det är så roligt.

Nu badar du väl i vännen? Det skulle
du riktigt göra — jag har börjat där-
med och känner det så skönt.

Lilla Gunborg utvecklas märkbart både
till kropp och själ. Det är en mycket
liten själfständig varelse, som fordrar
mycken beständighet. En sak har hon
fått alldeles klart för sig: att inte är det
lyckonen som skola förtära henne på nä-
got sätt — dem skall hon då kasta på sin
plats som goda lek-kamrater.

Emmi kämmar värmen i dagarna nu
mycket tryckande — den minskar
hans arbetskraft. Ditt hem inte tro,
huilken stor höglick de hade på Sab-
batsberg i lördags, då Kamrern fyllde
50 år, men därom hinner jag nu ej
berätta — ty vill jag ha af brefvet med
tågen, så att du om möjligt får det
i morgon.

Du är så innerligt välkommen
till oss, när du passar dig för dig,
helst dock en onsdag el. Torsdag.

Nu skall du hälsa Mor så hjärtli-
vänn!

Gud vare med oss alla!

Barna hälsa. De skola nu gå ned
och möta Far — alltid en efterlängt
tad stund.

Din vänn tillgifna syster

Gertrud.

Ekshärad d. 22/7 1917.

Älskade lilla syster!

Nu har jag två kära, långa brev att
så hjärtligt tacka dig för. Man kan
jo önska att vägen till Adamsboda
vore lite mindre lång — — — Du må
tro, och tala om det för Mor också, att
jag mången gång med tacksamhet
har påmints om, hur vard o hvil-
samt jag förra sommaren hade det
på Adamsboda. Minns du den lilla
té — brickan du hvarje morgon bar
upp till mig med? Och hur kärt och

mycket bättre. Fruktan är ganska bofvandad.
Vi ha dock ofsak att tacka Gud, som alltid
hittintills gett oss så rikligt med mat.
Vi ha honung (af egna bin) — och dän använda vi
som socker till vårt kaffe vid borden.
Té kunna vi endast dricka om sön-
dagarna, men i stället dricka vi hafre-
vätning på vatten med honung o grädde
— och det smakar förträffligt. Ymnad
jag är tacksam för rågkliet. Tacka
Mor för det. Vårt kaffe består mest af
rågkli. Potatisen kände jag mig ett
tag lite orolig för, men nu har den
i trädgården tagit sig ofantligt,
så att jag tror ej det skall dröja så läng-
ge, innan vi få börja att skatta.
Du skall tro det är tyst i huset —
jag är ändtligen ensammen hemma för
en liten stund. De äro alla uppe i

hvilsamt var det ej att få sitta i gung-
stolen i biblioteket å småprata med
Ina och dig. Men allt har sin tid ——
Denna vecka ha alla folk här i trak-
ten arbete med höskörden, ty där de
sista dagarna måste bli ett litet uppe-
håll, ty ett mycket efterlängtadt och
välgörande regn har nu kommit.
De ha inte ens haft tid att komma å
~~hälsa~~ Emil i expeditionsgora — hvilket
har varit mycket skönt. I kommer ha vi
böjat med lite inläggningar för vintern
— hjortron har jag fått lite, fastän ha-
de förstört så mycket, och 19 kotteljer kry-
bär fingo vi båda ned i källaren härom
dagen. Jag skall gläda dig med att träd-
gården ser till min stora förvåning och
tacksamhet ganska lofvande ut. Ärtorna
— de äro nog bedrövliga, men bondbönor ö
kryphöner tror jag mig komma att få
riktigt mycket, såvida inte en natt för
tidig frost kommer. Potäter o rödbetor
äro då så vackra, fastän de ännu
inte kunnat så längt, utom ett och an-
nat stånd. Ja, vi hunde 2. o. m. i går
skörda våra första rödbetor, så att vi ha-
de till vår tylla — vi ha just slutat
en half. Kalen är en fröjd att se —
och tänk hur den skall må nu efter
regnet. En del plantor särskilt halvröten
gick doch nu i den starka värmen.
Men jag tror, att du skulle bli nästan
förvånad att se, hur intressant din
tystlåt blifvit af trädgården. I år 2
tim, hvarje morgon håller jag på att
pyssla därnere — och jag tycker mig
redan ha lärt mig åtskilligt, så
att ett annat år skola vi nog få ett

Emmi är vigsel förrätta-
ren
kyrkan, där de får vigsel. I dag
kunde jag inte förmå mig att gå upp
i kyrkan och höra Kommunionen
och så hade jag så många här kom-
ma, så att jag tyckte det var bättre
att jag lämnade predikan för dem. De
äro den familj nu. Astrid och Hanna
Ekmark äro hos oss redan i fre-
dags. Jag kan inte säga dig, hur bar-
nen gladde sig åt, att de skulle kom-
ma, och de le nu ochså nu att
skiljas så väl tillsammans.

I går hade jag riktigt en lofdag.
Då var jag med Emmi på skolexamen
och sedan gjorde vi besök hos Patron
Nordbäcks. Det känns att så godt och
behagligt att få komma i direkt be-
röring med sina församlingsbor.

I morgon äro vi bjudna till Kom-

ministerns på middag d. 6. os Emmi och jag, Fröken och lilla Lundborg. Tisdag middag ha vi några unga hos oss. Annars vet jag ej något särskilt som nu föreligger.

Läsningen med gossarna har varit tung för Emmi. Konfirmation blir i medio af Aug.

I afton är nattvards-gudstjänsten kl. 6. Måtte den bli till någon välsignelse!

Nu, farvål min kära lilla syster. Hälsa så innerligt till Mor.

Hälsa Klara! Har du nyttja af henne.

Din tacksamma o tillgifna bror

Gerhard.

Emmi och barnen sända många varma hälsningar till dig o/ Mor.

Ekshärad 16/10 1917.

Min älskade syster.

Innerligt tack för ditt kärkomna brev! Det var roligt att höra litet från Pers bröllop – det tär ju så gott.

Ja, nu skulle jag skrifva och önska Eder välkomna hit Eder vänsterhem. Måtte det inte kännas för svårt för Eder att åter klämmas in i en dagsvåning! Men Ni få ju gärna där – det är en Eder läämnad! Och måtte nu framför allt inte lilla Inons krafter allt för mycket tugas av alla besöhanden! – Själf är jag

det att gå den sista biten. I morgon en är besvärligare resa, då han måste gå 3 kvm. dålig skogsväg, då kommer han till ett skogvaktarebostäde, där han får ligga öfver natten. Dagen där på tillbaks samma besvärliga väg. Du förstår jag är mycket tacksam, när dessa dagar äro öfver.

Vår flygelbostad ter sig allt bli så rik lig trefnig – bara, bara det kommer någon målare – det är så otroligt svårt med handtverkare på Ekshärad.

I morgon är jag bjuden på stor begrafning till Folkskollärare Hilles – det är första gången, jag är med så.

Nu hinner jag ej mera utan stannar med många hjärtliga hälsningar till dig själf, Inon och Lyckonen som komma upp till Eder.

Din varmt tillgifna syster

Gertrud.

så innerligt tacksam, att jag skippes flytta in till någon stad.

Du skref ingenting om, hur Hanna ha det i sin nya villa – du var ju ändå ute hos dem? Nu kan väl inte Honorine förstärka med sitt "arbete"?

I söndags firade vi här en verklig tacksägelsedags högtid i kyrkan. Fröken Fredlund och Jon (vår kyrkvaktare) hade klätt så vackert med granar, blommor o hafrekärfvar. Mycket folk var i kyrkan. Emil predikade, fastän det egentligen inte var hans tur. Vad jag är tacksam, att vi så ofta få känna högtid uppe i vår kyrka – det är en sådan bärande hjälp för arbetsveckan. Ja, redan hade vi vår församlingsafton. Och vet du – I komma. Så hade vi en lärarinna med hennes syster, som bodde hos oss ett par nätter och så kvinnlig folk, flera voro vi ej. Man skulle ju kunna tro, att det hela kändes som en missräkning – men så kändes det ej. Tvärtom, jag kände mig bara tacksam när vi hade skiltsått. Vi hade haft en god, lärorik o uppfriskande afton tillsammans. Och jag tror, att det var början till ett församlingsliv, som kan utveckla sig och växa till. Och tänk hur mycket bättre att börja med så få en med en hel flock utan vi och fäste. Och kära du, så får man komma i håg, hur genom nytt dessa kyrkliga församlingstillkomster äro för folket här.

Emil har så dryga dagar framför sig, att det är med bäfvan, jag tänker därpå. I dag en lång besvärlig resa delvis på dålig skogsväg, och så är

upp för någon läxarinna, och det tyues ha va-
rit till mycken nytta. De kommo hem i fre-
dags så glada och nöjda med sin resa. På
samma gång kom då vår nye Kommunister
bi få ett förhoppningsfullt intryck af honom
och vi hoppas innerligt att han skall kunna
utvecklas till en djupare kristen. Mycket täck
som är han att ha i kommuni. I går var här
en gamska märklig dag. Då höll Hom. sin in-
trädespredikan, då inskrefvos nattvardsbarnen
och så hade vi församlingsaftonen. Omkr. 60 hade
kommit – inte lite när man betänker de bot-
tenlösa vägarna. Det blef en så rikligt god afton
– Emmi o mig till mycken uppmuntran.
Bi äro alle också så glada öfver att ha fått en snäll
läshamrat åt Nyhamn. Jag blef alls så öfverraskad
ty jag trodde Freyggve D. redan var konfirmerad
Godt när det ena efter det andra som legat på en lö-
ves. – Kunde du få lag i något tyg som jag kunde an-
vända till ärmar i min gamla svarta sidenklädning. Jag
skickar ett prof på det lumna tyget jag har i den för
att bröt för färgtonens skull.
Har Ni fått någon brilaf? Du skref intet därom – det
får du inte försumma. Hälsa nu mina älskade Mor
så innerligt från mig, fr. Emmi o fr. barnen.
Gode att få anbefalla alla sina kära i sin Him-
melske Faders omvårdnad. Gud vare med Eder.
Din varmt tillgifna syster
Gerbrud.

Ekshärad 8/4 1918

Älskade syster!

Jamm tack för dit kära bref i lör-
dags. Det var längesedan jag nu skref –
men du fick ju ett långt bref från Emmi
i förra veckan. Det var ju önt att höra om
Hjalmar, som varit sjuk. Tack för din omsorg
om honom! Nu hoppas jag han åter är rik-
tigt bra och i skolan igen. Jag har glömt att
tacka dig för att du gick med till honom,
när han skulle resa hit. Det rörde mig
mycket, särskildt med tanke på att du kväl-
len förut skickat af Melanders. Tack, också

för påskkorten till oss alla. Det var så rart af dig att så länka på hvar och en särskildt. Kära Astrid, skicka för all del inte till några mjöl från Stockholm! Nog synes det mig, som om Ni i stället behöfde få till Stockholm att Ni möjligen kunna få. Här i prästgården ha vi det bra. Vi få dela med oss åt många här också, och vi äro tacksamma så länge det går. De som icke ha själfhushåll hafva det även nu på landet försvårande varit. Hur tacksam är jag inte att ha mat att vänta fram för hela mitt stora hushåll – 12-14 personer ärad vi nästan jämt. Men hvad lefva Ni på i Stockholm, när Ni inte heller hafva höet. Tänk du, jag shall i nästa vecka slakta en gris och en liten kalf. Låter det ej förunderligt för Eder?

Jag har haft ganska mycket bekymmer den sista tiden på grund af svårigheten att få ny-

gna jungfrur, och i samband därmed har jag gjort en del mindre gladjande erfarenheter i fråga om våra församlingsbor – men de ha nog också varit nyttiga. Gång på gång blir man påmind om, att man här är här som på ett missionsfält. Men hvad har man också rätt att vänta af en församling, som kanske aldrig haft någon verklig herde. Den man kunde ha vänjat det af – hans bräfd var bruten, innan han kom hit. Nu har jag ändå hopp om att ha fått den (årets) kära. Jag har fått var på annons från två unga flickor från andra församlingar, som jag fått goda upplysningar om. Den ena har dock varit ½ år hos Pastorn i Forsmark. Ja, måtte det nu bli godt.

Som du nog hört af Hjalmar, har Fr. Fredlunds och Maria varit i Karlstad ett par dagar. Det låg så på mig att Maria skulle få veta

Ekshärad 3/5 1918.

Min innerligt kära syster!

Hjärtligt tack för ditt brev förra predagen! Det var ett en sådan stor glädje för oss att höra, att du och Ivor nu synas ha fått våning. Måtte nu intet ha kommit emellan utan det nu får bli verklighet af! Och nu skulden I flytta till närheten af vår gamla bostad! Det hämtes helt ungefärligt och saknades grund! Lilla Astrid, du förlorar din goda församling i Kyrkoherde. Nog tror jag, att du i Ivar

Elsa Ehlmarks bröllop, som du nog kan förstå. Det är ju så tycktigt, att jag kan att i ordning ordna något för mitt här. Skulle jag kunna ha något annat än "expris"? Jag tänkte kunna få något i Karlstad men kämnar mig ju lite orolig för att inte finna något lämpligt där. Kan du gifva mig något råd.

Söndags var Ernst o jag bjudna på en liten afskedsbjudning hos Kronofogde Lindes. Det blir tomt efter Fru Lind- henne har jag riktigt lärt mig hålla af, förstå också att se, hvar kunnes inre människa värkt under denna tid. I morgon skola vi ha en liten afskedsbjudning för dem. — När Ragnvald skref sista gången låg han på sjukstugan- hade haft halsfluss men lät dock att vara vid good mod. Ernst är icke så rätteligt krya, är nog lite öfveransträngd, och att är inte så underligt det. Skall i dag söka annars hålla sig undan, så hoppas jag det skall gå öfver.

Och nu slutar jag med så många innerliga hälsningar t. dig Gjalf och Ivor från oss alla.

Din tacksamma syster Gerhard.

tens kommer att få kännas, att du behöfs
hemma i Engelbrekt
på ett klarare sätt, men det blir nog ett
mer ensidigt ögnfrande där. En flyttfågel tycks du riktigt få vara — kära
lilla syster. — — —

D. 1 Maj lämnade oss våra målare —
i 14 dagar hade vi då haft dem. Det har
varit en dryg tid — det var ju så mycket, som
skulle rammas, utan ens eget åtgörande.
Men nu efteråt är vi ju tacksamma för
att ha fått allt obrefligt på en gång. Dessutom
är det en stor njutning att ha fått det
fint och snyggt. Rummen där nere samt
sängkammaren äro omtapetserade — hallarna äro delvis ommålade. Detta är den 3:dje
reparationsperson vi haft att gå igenom
sedan September månad. Men nu äro och
så reparationerna inomhus afslutade.

Så har jag fått mina två nya flickor också.
Du kan inte tro, hur lätt jag vinnat om dem
— hade inte ens velat deras portträtt. Ehuru kan
du tro, att jag har fått 2 så många, så söta flick-
or — båda ha psalmbok och bibel med sig
se, så rena och snygga ut och min inre
är inte alls bortkommen i sina göromål.
Jag känner mig verkligen så ofantligt tacksam
af den barnhärtighet och hjälp, Gud alltid
igen i detta fall visat mig.
I dag skola vi så att fröjda i vår trädgård — det blir allt annat än förra året.
Vår ladugårdskarl är oss en ovärderlig
hjälp om med trädgårdens skötande — han
har för arbetat i 8 år i trädgård. Det är
en sådan hvila att kunna reda sig med
gårdens folk och slippa främmande.
D. 21 Maj skola vi in till Karlstad på

Ekshärad 29/5 1918

Innerligt kära syster!

Verkligen har jag en hög med arbete, som ligger å vänta på mig (en våg, som jag skall taga), men jag längtar så mycket att en timma få tala med dig, så jag måtte att ta mig tid till att försk.

Då först vill vännd tack för dina brev i går — brefved till Emil å mig samt den assurerade försändelsen, som af någon oförgrundlig anledning icke kom mig tillhanda förr än i går. Den där lilla affären få vi ju lösa i godo gå upp med varandra, när vi träffas. Det var så vänskapsfullt, att du skaffade mig.

Tack för hjälpen förra året!

Klockorna ringa in lösning om lördag, då det är en liten examen. På fredagen ämna vi gå en liten utflykt för att täta efter murklor, då vi också ska ha lunch med oss. Om lördag kommer Ragnvald hem. Om måndag reser Dr. Fredund å Margit. Du vet kanske, att Margit kommer till oss åtven nästa vinter.

Resan till Lundsberg var synnerligen hoilsam och skön för mig. Dagarna i Karlstad blefvo i stället så mycket tröttsammare, att blir gånaa så kopartt med ärenden, så de blefvo ej till den hvila, jag hoppats, för Emil heller, doch tycker jag att Emil varit bättre de sista dagarna. Min vänn är mer ojämn än den varit på många år, dock är den i det stora hela bättre den sista tiden. Skulle vi få låna "De spanska trödelna" så skicka den med Hjalmar. — Hon vi måste dakta gaf Singalunda först klassigt hösti, så gjuta den varit ett par dagar. Blod å inälfvor kunde ej användas. Kötet har också på någon sman af medecin, men till nedsaltning blir det nog bra. Halsa Tog Maria E. Hon säger att det var tack vare

Emellertid, mäst Örjan, Lena, Lena Ekm.

Om denna vaken. Lufta ät honom är länge sedan jag varit i påga. Jag har idke den uppfattningen, att han är så ~~klarke~~ klokt-kär. Tror Ni, att förtroligen skulle vara det bästa, vilja vi ju vara med dårom. Annars tilltalar mig nog egentligen inte så mycket gemensamhetsgåfvorna — därtill känna vi oss allför skillda från hjärtat. — —

Jag har nog haft en dryg arbetstid nu under våren, men det är en sådan stor hvila att slippa tänka på någon uppfyllning. Och när jag tänker på, hur jag har det i år mot förra året denna tid, är det ju så mycket mindre arbete, som nu ligger efter. Jag tror t. o. m. att nästa vecka blir vår sista vecka, så att jag sedan skall få tid till åtskillig sömnad, som väntar på mig. Bönor skall jag sätta i dag el. i morgon, sedan ha vi endast kålplantorna kvar i trädgården. Mycket har sedan

Jag har svårt att tro, att det är det sista, att du inte kommer till oss någon i sommar. Bästa att du inte har tid oss någon i vardagslivet här. Hur mycket fullare skulle inte du och Mor sedan komma följa oss! I längden känns det tomt o ödsligt-kallande — beforn bli ju oftast inte så länga, som de borde, ty jag har svårt hinna med, som jag önskade. Om du nu skulle Addeboda i ordning och Mor har Dr. Olow och kanske äfven Aga hos sig, så res till oss på en vecka, innan skön. an i trädgården börjar o bärna. Du skulle verkligen göra oss mycken glädje därmed. Så inte dröja alldeles bort från dig utan tänk allvarligt härpå! Den tiden skulle också passa oss så väl. Tack för att vara Gumbog fick Lie sin födelsedag i går från både dig och Mor! Lilla klädningen är så rar på henne.

Jag har att äfven önska tänka på Abels 50-årsdag.

Det skall bli roligt att träffa Lie och Ellen igen. Hur det nu kommer att bli med Ellen vet jag ej. Hon har ju sagt upp sig på Stockholms Enskilda Bank. Det är ju synd om Lie, att hon skall bli ensam. Det är ju tråkigt för henne att vara ensam i sin lägenhet. Hon har ju sagt upp sig på Stockholms Enskilda Bank. Det är ju synd om Lie, att hon skall bli ensam. Det är ju tråkigt för henne att vara ensam i sin lägenhet.

D. 4/7 1918

Ber att få sända en egenhändigt med-
skriven hälsning med varmt tack för
Era hälsningar och kärleksfulla deltagan-
de i våra svårigheter o vårt arbete. Det
är mycket tomt att ej få sitta ned o
prata vid Mor en stund. Sitter nu i
tågen o skriver, ty tjänsten är hårt
krävande, så att jag måste hålla
mig stilla några timmar i dag. Dels
tog ett rätt otrefligt missöde med en
häst hämningen, dels det oerhörda
påfordrande kommunbesöket gansha mycket
på mina krafter nog så anstängda knapptes.
Skrev att det gick väl öfver. Hälsa Fräulein
Ottow, att jag skrivit till henne redan
för mer än 1 vecka sedan, men icke
fått möjlighet afsluta brefvet. Det är
icke lätt få förläggare till min nya bok.
Guds mysbalande, bärande Fadershand om-
sluta Eder Era unga minder. Mors vanns till gripe
Ernst

Dei var så trefligt att träffa dem - så gla-
da och vänliga. De stannade hos oss till
lunchen. Strax efteråt var det för oss alla
att ge sig upp till kyrkan. Jag tyckte att
flickorna kunde ganska snält, och framför
allt kändes det snällt. På söndagen var kyr-
kan fylld till sista plats många, många
fingo ej rum i kyrkan. Och ändå var
det där verkligt stilla och högtidligt. Jag
kände mig så tacksam, när jag tänkte på,
hur det hade varit förra året. Vi måste er-
känna och hålla fast vid, när modet
vill vika: mycket är vunnet. Efter tjän-
sten öfverlämnades en så trefflig kåpp med
silfverknycha åt Ernst.

konfirmanden,

Och nu hålles Ernst åter på med en klass

åfven den fordran mycket af honom, men
på helt annat sätt. De äro alla tre begåfvade
de, vackra barn – Emsi tycker att det är kärt
att läsa med dem. Ryggve och Ingrid äro
så snälla och anspråkslösa barn – vi kunde
inte få några, som voro lättare att ta emot
i vårt hem. Vi få ta dem alldeles som våra
egna barn, så att förhållandet blir så enkelt.
Barna synes också trifvas så väl tillsammans.
Ingrid, tycker jag, är så god sällskap åt In-
gegerd de hålla så mycket sammans. Ja, hon
hör att det låter godt på alla sätt.

Hon ska tro vi ha varit bröllop i dag, så-
vida tog gårdagen mycket på Emsis krafter.
Så har den efterlängtade värmen kommit,
och som man inte är van vid den, tar åfven
den på krafterna. – Just nu kom posten, med
den kom B. a. ett bref från Hanna, som
mycket gladde mig. Komma de några till
Eder i sommar? Vi äro så glada öfver
att Gösta reser upp till Inelanders installa-
tion. Det skall säkert blifva kunna till mycket
kär hugnad. Och måtte Ingen ha att göra
hemma med Fr. Ollow!

I morgon ha vi en liten middag för vårt
nygifta kommunistenpar – vi blifva ej så få
26 personer. Men sedan vet jag ej om någon
bjudning, som ligger på oss – det är så skönt.
Jag vill ju mycket ge mig åt ingenting, det
tycker jag är min förnämsta uppgift i sommar.

Och nu kommer till dig så många varma
hjärtliga hälsningar till våra kära på Acade-
boda, som vi ofta tänka å tala om.

Mors egen dotter

Gerlinde. Vänd!

Ekshärad 16/10 1916.

Min innerligt kära syster!

Barnis tack för ditt välkomna brev, samt brev kort häromdagen. Jag har länge önskat skrifva till dig, för men ditt har varit svårt att få någon tid därtill. Du förstår ett så hjärtevarmt tack för emot, för de kära timmen vi fingo träffas på och alla kärleksmål tidor du gjorde i ordning åt oss!

Vi ha en lite tråkig och besvärlig tid ty spanska sjukan gästar vårt hem.

no hem. Men det har inte kännts tungt för honom - tvärt om. Han har verkligen fått flera bevis på förbrodran, som varit uppmuntrande o varit en bärande hjälp i arbetet.

Hur går jag ej och gläder mig vid tanken på att få taga emot dig o Mor här! Tänk om Ni verkligen skulle komma, och så där riktigt få lefva tillsammans med oss här. Hur dyrbara skulle dar ej vara.

Vi hålla på att skörda våra rotsaker nu - vi få en riktigt vacker skörd, blott vi kunna bevara dem för rötter.

Emil och barnen hälsa så varmt till både dig o Mor o gif Mor en innerlig hälsning från mig. Din varmt tillgifna syster

Gertrud.

Kjäl mig tillsammans med Ruth och Ingegerd.

Maria började, och hon har varit svår
rätt sjuk. Ett par dagar höll sig hen-
nes feber till öfver 39° högst 39.9°
Då blef man ej så glad. Hon har verk-
ligen varit riktig dålig. I dag har dock
spårats en afgjord förbättring, så att
vi äro så tacksamma. Vidare har jag
Ingegerd, Valborg och Fr. Ixell i sång
men hittills hindrigt - dock besvär-
ligt nog. Hemförhållandena göra att
man också blir hindrad att göra sjuk-
besök utöfver i församlingen, som vore så
betydelsefullt att få göra. Förra veckan
voro vi på några besök, det var så
dystert. Många äro svårt sjuka, och
många dödsfall har det varit. Ja, att
hvilan i samling det djupaste allvar öf-
ver din tid, vi nu lefva i. Man känner
sig trängd på många sätt och sätt — icke minst
af huru de behandla Tyskland. Man
frågar sig: hur länge skall vår högmo-
dan och orättfärdighetens få sitta i
högsätet? Ja, nog behöfva vi vara ef-
ter Guds förbarmande inskränkande
i den rådande nöden och elände.
Kära, så svårt med att Ni ej få
något mor. Nu måste du skaffa licens,
så fort du kommer till Stockholm, så att
vi kunna få skicka mor till Eder.
Emil blef verkligen riktigt hyfsad
efter kastad in i sitt arbete - han
har haft så mycket, sedan vi kom-

uppe i kyrkan, som visst har slagit sym-
pathiskt an. Och dock, jadån vi se många
ljuspunkter, hvad det gäller på att i tång
den tid tår ensamma, som vi här stå.
Nu skall du få några korta meddelanden om
våra yttre händelser: Gust. Adolfs dagen
för att vårt folk
fredskning här kommas så få fest i kyrkan.
I lördags hade jag fru Lind här hela dagen
för behöfver få hvila.
med sin lilla, 6 veckorsgammal. På söndagen
hade vi en liten hjudning, diakonens, pastors
o fr. Norbäck. På måndagen reste jag kl.
8 f. m till med Ernst, och vi kommo hem
kl. 10 e. m. Det var en gifvande o intressant
färd. Mycket mer vore ju att meddela, men det
är så svårt att hinna med att beskrifning
– den är ganska dryg för mig. Och nu kommer
så många varma hälsningar till dig själf och
till Mor från oss alla.

Din så tillgifna syster

Gerda.

Ekshärad 13/11 1918

Älskade syster!

För ett mycket kärt bref i förra veckan
tackar jag dig hjärtligt. Kära lilla sys-
ter, du måtte ha haft en verkligt dryg
höst och inte blir det väl någon hvila för
dig förrän du kommer till oss i Febru-
ari. Hur glädja vi oss ej åt att få taga
emot dig och Mor. Måtte det så få gå!
Man behöfver ha lite extra att glädja sig
åt, ty hvilken bedröfvelse är man nu ej
på alla håll omgifven af. Typhsmaras ge-
nomvagiska öde känns i hela sin vidd

e, och man häfvar för, hvad man vidare
skall komma att få upplefva.
Jag fick genom bref från Moster Ebba i
går höra att och annat från Elkhus, som
var mycket hård att få. Jag längtar nu
också att få höra något fr. Thérèse begraf-
ning. Ja, det kommer nog så småningom.
Vi ha nu fått fisk här hemma igen.
Alice är nu så mycket bättre, och jag hop-
pas att det skall bli så med Fröken Frei
också. nu, sedan hon inte längre går och
har någon att för hungrad - lärare har nu
dessutom hemma och kommit till ett syn-
nerligen tillfredsställande resultat.
Det har nog sin lilla mörka sida ibland,
när all min hjälp var sjuk och klen och

misnöjdsige. Doch när jag ser tillbaks på
sjukdomstiden, synes jag framförallt ha
så mycket att tacka för. Gud har alt-
tid gifvit den hjälp jag behöft och upp-
hållit, och man har samlat en skatt av
förtroende, hur rik man är, när man har
sin Fader i himmelen att hålla sig till.
Under denna tid ha vi också kommit att
församling betydligt närmare. Så kännes det åt-
minstone för mig, ty personliga band ha
knutits genom flera besök emot och jag
gemensamt gjort. Ja, Ernst försöker på mer
alla de medel att få församlingen med sig.
Vad han gjort för att få församlingsdiako-
nissa har visst gjort mycket godt. Emot.
Adolfsdagen hade Ernst anordnat en fest

ger E. i uppdrag att säga dem på mitt
födelsedagsbord, ty ser du vår post väska
har gått sönder och nu har det uppstått,
att som sådan är denna förträfflig.
Vi hade så rart brev från Ria Hjalmar
i går. Han var så tacksam för den
lilla hans hade hos Mormor i morse
på sin födelsedag. Tack därför.'
Flickorna hälsa så mycket och Ernst
hälsar så hjärtligt och tacksamt.

Din tacksamma å tillgifna syster

Gertrud.

högtidsmiddag, tyknade Maria precis
på samma sätt som V. Det är det öfver
för henne ochså – fastän lite mat och
medtagen.
På vårt middagsbord i går stod bak-
tusen, som vi förra året fingo från Mor
och dig, vackert och blommade.
Tack för den!
Ernst hade, när han kom fr. Eskilstuna, med
sig en väska från dig, som jag visst
inte lätsat om för dig någon gång. Men
ser du, min förlåta tanke när jag såg den
var: den där skall Astrid ha igen – jag
har ingen användning för den. Men nu
har jag det lilla förslaget att göra – om
du ännu vill afstå ifrån den – att du

Ekshärad 28/12 1918

Ekshärad, 30/12 18.

Tack, kära Astrid, för ask och kära vänner!
Godsfrid och kärleken om-
sluta dig
önskar
Mamsell Ernst

Kära vänner!

En innerlig tack för alla dina kärlekshälsningar till julen! Det var bland så alldeles för mycket – både förkläden nålar och knif i våra dagar! Det är ju så uppskruvade priser på honanden lilla sak – så att jag tycker att man ha känts ganska lungt att ej så dani här år gå ut o köpa julklappar.

Nu äro vi väl som vanligt så upp-

lagna med julhjälsningar, och jag
hoppas att I kommen att hafva det så
godt som möjligt.
Har du hört att vi fått återbud från
Lektor Rudberg – han tyges vara myc-
ket klen. Det gjorde mig att så ondt
om Margit. Fröken Fredmund går nu
i ihring i rummen, men ser ofantligt blek
ut. Så det gör mig ondt om dem båda
två.
Tack, kära lilla syster, för alla dina gåfvor
till barnen också! Så vill jag få säga
dig ett varmt tack för all kärleksbevis-
ning man det gångna året och så af
hjärtat önska dig ett godt nytt år.

Din tillgifna, tacksamma
syster Gertrud.

Enshäradt 4/11
-19

Kära syster!

Tack för ditt brev i måndags med de vemodiga underrättelserna om Mor. Vi längta ditt nu att få höra mera, om hur det är med kunn. Kära lilla Astrid, hoad det gör mig ondt om dig, som får se Mor lida så mycket utan att mycket kunna hindra.

Stina Mastelicz söker Husmoderstjän. Den vid Stads missionens barnhem för

gst sor. Skulle du vilja gå upp till för-
ståndaren H. Carlson, I-dungatan 1
och språka vid honom om Elina. Af-
Efter
sin/min uppfattning skulle hon väl
fylla en sådan plats, så att jag tyc-
ker, att du vänd kan rekommen-
dera henne. — Vilhelm hälsar sig
"gömd" i Ekhult, så att stämningen
till skilsmässomålet ej kan nå
honom, så att nu måste det emman-
cipas i tidning efter honom. Vi
tycka, att han handlar som en skurk.
Så vill jag, att Ni skola veta, att
det är med mycken bäfvan. jag
tänker på framtiden. Jag tycker
att Ernst är betydligt sämre — hjär-
tat oroar honom så mycket. Jag
menar, att han är sämre nu under
sin "friska" tid mot förr under de
"friska" tiderna. Gång efter annan
undrar jag: skall det nu gå i
kras igen? Men vi veta, att vi
få taga den goda dagen och
den onda dagen från vår Fa-
ders hand, och att ger kraft till
finnodighet.
Hinner ej mer. De innerligaste hälsningar!
Din syster
Gerlind.

Ekshärad 31. 8 1920.

Lilla älskade syster.
Med anledning af ett bud
från Ester i dag, hvars innehåll
du nog kan ana, kommer jag
här med en bön till dig, som du
ej får afslå. Jag önskar du kun-
de känna hur hjärtebevekande
den kommer till dig: min kära
lilla alldeles öfveransträngda
syster, kom till mig just nu i
min ensamhet för att få vila
här. Du måste nödvändigt kom-

na i fån på en månad åtminstone. Kom, innan du behöver skickas till sjukhus. Så fort som inflyttningen är över, och låt dem bli så tidig som möjligt, så skaffar du en sjuksköterska åt Mor just nu, när hon är starkare än vanligt. Det finns så många snälla sjuksköterskor – och Gud ger henne nog en sådan. Det är omöjligt, utan Kom! Min fulkomliga, att du annars måste till sjukhus, och jag är bara rädd för, att jag kommer med mitt förslag för sent. Här badda jag med dig i gåsamannen – det ligger så väjt till för en sjuk på alla sätt. Det blir för mig inte någon besvär alls, utan bara vara, att få ha dig här i min ensamhet.

Tala vid Mor härom och skriv att du kommer. Säga lilla syster, kommer du ej, vilken glädje det skulle vara för mig, och säkert godt för dig.

Med de innerligaste hälsningar från flickorna med till dig själv och till Mor.

Din varmt tillgivna syster

Gertrud.

Ekshärad 21/11 1920

Lilla älskade syster.

Innerligt tack för två mycket
vara brev. Det är för oss den största
da glädje att höra, att du har fun-
nit dig väl hos oss och äfven, att ti-
den hår gjort dig lite godt, fastän jag
väl vet att mycket än fattas. Men
min kära lilla syster – i ditt förra
bref talade du alldeles för vackert
för att vara lilla oss. Du kan ej tro,
vad Emil o jag tycka, att vi ha
gjort för en enkel lilla tjänst
lite vår syster, och vi äro så tacksam-

ma för, att du ville komma, och vi
ville så gärna, att du inte hade dig
då i någon tacksamhets skuld till
oss härför, ty det var en glädje för oss.
Ja, du får af Mor höra hur glada vi
i dag voro, och vi ha också länkt
att du gärna velat vara med oss och
dela vår glädje. För mig är det som
ett under, om jag ock förstår, att vi
måste vara beredda på mycket "knag-
gel" ja, kanske äfven på bakslag. —
Det gjorde oss allvarligt bekymrade,
vad du skref om de nya förhållan-
dena hos Fröken H. för Hjalmar.
Vi anse oss härigenom vara kall-
na att söka efter en ny inackor-
dering för honom för nästa termin.
Vi funna, att han lätt skada härpå,
ty det var ju väl så bråddadt af-
sen förut. Vi säga naturligtvis
inte ett ord åt Hjalmar härom
(ej heller åt henne), men vi bedja
dig göra vad du kan för att fin-
na ett annat hem. Emmy skriver
med dagens post till ett klåk-
men vi ha ej så mycket hopp om,
att det skall lyckas.
Tack för att du skref om bröllopet,
och för brohan du skickade — den
kommer väl fram i morgon.
E. B:s bref återgår. Det gjer oss mycket
Ernst å flickorna kära innerligt.
Tack för din vegetarliga kärlek.
Din tillg. syster Gerhard

Ekshärad 4/11 1921

Min kära lilla syster!

Tack för ditt kärleksfulla brev i går! Det har vid detta årsskifte varit ovanligt tomt att inte ha Mor och dig inom "räckhåll". Nyårsafton var jag dock tillsammans med Edor. Det är alltid så mycket, som tränger sig på en vid ett årsskifte. — — Här hemma hade vi det så rart med våra barn — vi ha så många minnesrika högtidsstunder tillsammans. — Den största glädje är dock för oss, att Emil blir bättre för var dag. Han mediterade åtskilliga timmar i går och är alltid så munter och glad. Han har ju varit så sjuk, men tänger sig inte

I söndags hade vi en liten julfest på Ålderdomshemmet – arbetsföreningens första bjöd på kaffe. Och kan du tro, Emil kom med oss, och han hjälpte oss att få en sådan prägel af högtid öfver stunden därunppe, han talade så kraftigt och fick dem alla att lyssna. Hemfärden blef särskildt treflig då hela familjen plockades upp i en släde å Ragnvalds stod bakpå med fackla. Vi togo då vägen genom hemskogen och nöjde i fulla drag. I går voro vi alla bjudna till Nygård, men då kunde jo ej Emil vänta på att vara med, och Gumbong å jag stannade blott en liten stund.

Kära vän, hvad det har upprört mig med B. M. Det är för mig en riktig plåga. Han har jo dock sin barn först! Dem ger han inte ett öre – och förrän åtminstone skilsmässan redo kan ju mången gång från hustru å barn och var borta 14 dagar å mer utan att lämna dem ett öre. Folk ha brukar nog också säga: "han har alltid förstått sin fördel bra för sin egen person." Och när man då tänker (på) vilka summor han skall täcka henne in i det föregående life erfarenheter, är det minst sagdt ruskigt. Hur gammal månde hon vara? Omma kvinna! – Och tänk på hans påhittade historier om barnen, som nu även få gå igenom dem. Stina bor f. n. i en liten stuga i rum å kök med 3 barn. Lilla excellensen – Sven håller på med

Ekshärad 20/2 1921

Min lilla älskade syster

Varmt tack för brev i går å för telefon i morse. Kära syster, det är helt underligt att tänka, hur vi båda sitta bredvid hvar å en vid en kär sjukbädd. I natt drömde jag så lifligt (nå) mor å dig - så att jag nästa undrade om hi ej märkte mig. O, hur jag önskar att hon vore med lilla älskade hon. Gud vare Eder innerligt nära - förnimbare! Det ha vi ofta fått erfara i vårt sjukrum o det kan gjort det så tjockt. Men jag vet - Himlens höjder Kan sitt anskte för oss - det är ett stort trevprof

att gå igenom. Kanske vänta
oss åtven där — — Gud hjälpe oss
och Eder i alla! I dag ha vi
haft en sådan dån o storm
de sista hela dygnen. Hvarje
vard Fadern oss här efter
godstjänsten. Det har varit en
lilla dag — min hjärtat arbe
tar ansamt så oregelbundet
o ojämnt, som åtven i stor
re var här o gaf två Konfere
insprutningar, tyckte, att pulsen
var otroligt svag. Kanske slår
hjärtat så att hela tången skakar.
Åtven gulsoten plågar honom.
Doch måste vi vara Tacksam
ma för hvad som är.
Med stor Tacksamhet ha vi tagit
emot Hardis erbjudande att kom
ma till oss. Åtven från den syn-

punkten, att det för mig känns
så godt, att systern o vännen
få se Emil under denna kans
ligdom.
Det gör oss så ondt att barnen
Både om dem, som äro här hem
ma, och om dem, som äro borta.
Innerligt omfatta vi Dem
o dig i vår himmelske Fadern
kärleksvård
Hälsa vår Hjalmar så inner
ligt så innerligt! Konfirm
anten till honom.
Hälsa systrarna! Tacka dem för
att de tänka på oss.

Din egen syster.

En innerlig, tacksam ögonblicks
hälsning till min dyra medsjuka
moder och till kära systrar Astrid från
Eder i Kristi kärlek förbundne och
trogne Tacksamme Ernst

Eskilstuna 24/2 1921

Älskade syster!

Hur ska jag kunna få mig att i mors
fyllda af i kärlek uttänkta gåvor!
Jag kände mig bekläma vid tan-
ken på, huruvida alla dessa
varit till dina sedan försvunna så kära
anlitade krafter. Du säga Ernst
och jag äro innerligt tacka. Dessa
kokar jag ju på burkar, så har
jag för lång tid att Ernst. Ralph säger
håller sig, hur länge som helst, så att
af den kan jag avundas på dessa
två att Ernst. Ernst tackar för ba-
naner o vindruvor, för goda kara-
meller tacka vi alla.

Vi ha genom kommunal kapa

Åskade lilla syster natten har varit så allvarsam för oss. Kunde jag ha
suttit vid hans säng ett par timmar
natten var så svag och oregelbunden
andningen så stor, som att förnimma hela hans famn, nästan hvarje gång hans sjuk-
lägen. Efter kl 2 har han sofvit
återhämtat. När jag för en timme
sedan frågade hur det var, svara
Hannah, marcus han jag är så
dag. Barnen äro förnöjda i
våra famnar. Här ute talas vid
Hjalmar Lindh på att han och
måste stöta sitt arbete.
Du är innerligt hälsning från
Mor "Han är vår frid".
Din syster.

25/2.

en god natt. Emot är klockare än
han var i måndags å söndags, men
hjärtat är sådant, att jag ej tål
se han vara borta 6 min. från
honom. Ett svårt angrepp hade han
på f. m. Jag tror då att log hans
puls. Det var så långt emellan
slagen, att jag mer än en gång
trodde, en natta skulle ut-
bli. Herdis var och den stunden här
inne - så hon fick se, hur vi ha det.
Hvad som är mycket kännbart är
att han ej kan få någon hvila hvar-
ken natt el. dag utom någon hugn-
ande medel - detta är för honom
så plågsamt.
Käre syster, hvad vi undra, hur
det är med Ivor! Kommer omslag-
et om oss är gripande. Kan du
hälsa henne så innerligt, som vi
vilja. Guds heliga änglar omgif-
ve henne! - Gud uppehålle dig
käre lilla syster! Hon kom och
så i håg, att du ej har nått
att knäcka din nygg.
Det är så kärt för Emil och
mig att ha Herdis här.
Hälsa vår käre Hjalmar. Del-
gif honom brefvet! Nästa gång
skriver jag till honom.
Måtte tillägga att stundtals
är Emil outsägligt så lidlig,
att man glömmer, att han är sjuk.
Din varmt tillgifna syster
Gerhard.

han nu bör resa hem. Därtill kommer, att vi ytterst ogärna vilja anordna en kämning skärtorsdags afton. Skulle Emil bli sämre – då får han naturligtvis resa hem.
Säg honom, att vi ska skriva ofta. – Och nu om jungfrun. Jag tycker att det låter godt, vad du skriver om den dig föreslagna – typer egentligen, att det vore helt nödvändigt, om vi på så sätt skulle få det behynnat löst. Hennes göromål kan jag ordna, efter vad som bäst passar henne. Agnes vill jag naturligtvis förfarande skall skåla mälm, och jag tänker att för denna flicka skulle det vara bilyckelse fullast att skåla med en husas plats, ty jag tror, att det är det mest "bildande", men det

Ekshärad 15/3 1921.

(Man tänker ständigt på David denna dag.)

Älskade Lejsen!

Ett hjärteligt tack för din härtekosfulla brev med gårdagens post! Här är det ej ungefär likt. Någon kvämningsrumsfara har han icke haft, dock – ingen förbättring att bygga på – ena dagen förefallen han något klarkare, andra dagen, liksom i dag, åter svagare. Men vi förstå och, att så här kan det förstärka länge, men vi vela pi intet, utan söka att ställa taga en dag i sender. Det är pi mycken liten sjukvård, så att jag kan så väl skåla honom själf. Härtenna vill jag, som det nu varit

i alla fall icke kämma i strän mig. De äro i regel goda, fastän ni oftast få börja dem emellan, och, innan han ändteligen kommit till ro, haft ett par timmars besvärlighet. Det beror nog delvis på, att han icke kämma tillräckligt ofta. Ju ha vi kommit öfverens om, att han skall hvarannan natt taga sömnmedel - då blir det nog bättre. - Af hvad jag här nedskrifvit förstår nog du o Ingr, att jag ej längre är i behof af, att ha en sköterska vid min sida. Jag kännen inte alls vänta Lauren att komma att slå ensammen igen. Att skåla Emil är min uppgift, och skulle jag undandraga mig den, är jag viss om, att en välsignelse skulle bli mig påtagen. Jag är så tacksam för de ord, hon, som jag fått hos Eder. Hon har varit så snäll och så vidlig och ängslagen att hjälpa mig med sömnad också. Vi ha alla trifts godt med henne, så att jag hoppas, att du förstår, att det inte är på något sådant att beror. Innerligt tackar jag Ingr och dig för att Eder omsorg om mig - den har gjort mig mycket, mycket godt. Ingen du vet också, att hvar och en måste gå den väg, som Gud tillser. Jag kan inte tala om, att jag har det tungt - Emils själ är alltjämt så frisk, vi ha det så varit så rikt å godt tillsammans. —

Det gjorde ons mycket ondt, hvad du skref om Hjalmar. I bref till Hjalmar har jag sökt framlägga våra skäl, hvarför vi ej tro, att

kan ju få gå så månningom.
Agnes är ju van vid allehanda.
Värre blir det kanske med lönefrågan. Hon har väl nu i Eskilstuna blivit van vid en mycket hög lön. Vi tycka oss knappt kunna ge högre än 45 kr. Men, lilla Astrid, visst betala vi resan hit – det är ju alldeles naturligt.
I morgon är det min mening att resa till Karlstad – det är bäst så vårt att resa från Ernst.
Mycket grus det ser ut här hos oss. Mamma. Det gör ont så ofta, att han ej i sitt hem kan få/hvila, han behöfver. Märkte du verkligen ha det så hår med Daniels nu.? Hur har Honorine det med hjälp.?
Vi tänkte i går på Eder resa till Lidingö – här var det i går

ett underbart vackert väder. Här
håller nu snön på att försvinna,
men under sådana här tiden äro
vägarna till Edsbäck så besvärliga.
Emil och jag tacka än en gång för
att Ni i Mors omtanke om oss.
Innerliga och tacksamma hälsningar till Mor.

Din tillgifna syster
Gertrud.

Flickorna hälsa både Moster i Mor-
mor.

Ekshärad 18/8 1921

Min lilla älskade syster!

Jack, för dina kära bref, som alltid vittna om trofast systerkärlek. Det var att så mycket att höra om lilla Mor, som blifvit så dålig medan du var borta. Gode, att hon nu åter har dig!

Jag kan knappt fatta, att det var i förra veckan som du var här, mig synes att det är så länge sedan, dem det är nog ej så under - mycket har hänt sedan dess. I Söndags var Emi mycket dålig - den dagen var evigheten ss så nära - det hvilade en förmanande högtidsstämning öfver hela dagen. Det är ett dyrbart och lärorikt minne från sjuksängen. Johan kom på kvällen. Han var

vi också att bedöma honom efter vår "sjuk" måttstock.

Du skall hälsa lilla Moni, att hon är så välkommen hit med sina små flickor, om hon nu kan komma tillfälle. Det är nog lämpligt att passa på, när vi ha så härligt sällskap.

Lilla älskade Mor skall du hälsa så innerligt från både mig o Emi. Han har talat om att skrifva till henne, så att det kommer nog ett godt bref, mer både som det är.

Emi hälsar dig så varmt så och flickorna.

Din tillgifna syster
Gerhard.

så kärleksfull och ömt mot Emmi.
Emmi blef bättre redan på måndagen, så att Johan förvånade sig öfver hans stora lifvaktighet och ännu friskhet. Johan stannade hos oss till tisdag kväll - det var ett så kärt besök. Jag tycker det förefarande är lite bättre med Emmis hälsa. Efter att han betydligt bättre än han var förra veckan, redan Ni reste, ty då ansatte honom gripsotten så svårt. Och vet du näppeligen ha i regel varit mycket lättare o bättre - vi känna oss båda så tacksamma därför. Ett bevis på att han nu lite frimodigare med afseende på sin, är att han nu skrifver efter böcker fr. Bibliotheket i Lidköping för att lite småningom få börja med sitt vetenskapliga arbete.

Vi ha haft så mycken sol denna veckan — det har och om sjön så väl af. Dagen efter redan Ni reste fick jag ett bref från Elina Svanelius som djupt rörde mig och som dref mig att djärfves skrifva till Anders Olsson o för honom framlägga hennes nödläge — och jag fick här omdagen 500 kr., af hvilka jag nu sänder till henne 100 kr. i månaden. Du må tro att jag känner mig glad och tacksam. Dock önskar jag att Ni behålla detta för Eder själfva. Jag skref till Anders, att jag icke konfererat med någon af slägtingarna. Vad Wilhelm beträffar har det blifvit för mig så klart: han är sinnessjuk, och kan icke själf bedöma el. styra sina handlingar. Och således ha

Ekshärad 18/4 1924

Min älskade syster!

Hur kan du tro, att du ej vara att nämna där så riktigt kunnat få vara med och med dig och Ingor och få dela med Eder våra tunga dagars genomgångar? Söndags fick Emil åter ett svårt anfall av sin sjukdom – vi voro alla mycket (dock) vetande om att mot dag tillsammans, men att han (stannade) över mig, så att jag gick upp och såg på honom ett lag. Då låg han där blek som ett lik, när jag

var hos oss dessa dagar. Emil kan nu att bara godt att ha henne inne hos sig och för mig var det en sådan lättnad att inte vara ensam – han kommer också hädanefter bättre att förstå, hur vi ha det, å det är också godt.

Vill du meddela vår kära gosse Nja, mar detta brefs innehåll. Här det nu bef så här dåligt, var det en tårdrag lika för mig, att han hade sina skrif, ningar gjorda, som vi nu hoppas ära hemlig afsändare. Hälsa honom så in, nerligt. Och hälsa vår älskade (Han har skrivit hela natten) Mother. Emil skrifver annu, men hur, innerligt skulle han ej annars kära Maria E. hälsar å våra små flic, kor med. Fr. Ingegerd ha vi inlö, dat, redan hon kom till Uppsala, men vi hoppas att återinnan Pi kor, nagot.

Din egen syster G-d.

lade honom på hjärtat sköj att
på ett sådant sätt, så att man
fick det inbytet nu - ja[illegible] man or-
kar det ej längre. Jag knackade
därför upp både Maria E. å vår
lilla Maria - och alla trodde vi,
att nu var döden ännu kom-
men. Men sedan en timme eyrkes
lite lif återkomma i anletsdra-
gen. Han tafsade (på sina sängen) upp. Mycket
dålig var han dock ända till i
går kväll, då det blef en vändning
till det bättre, och man fick det
intryckt att nu var det värsta öfver
för denna gång. Sjuksyster var både
på lördagen å i går här så gaf flera
inspruttningar. Nu vakar jag gladja

dig med, att Ernst ej mer behöfver
nat åka något på en dygn kunde
i går till middagen åka af tungan
som du skickade med kollandaise
så till å du smakade honom så väl.
Innerligt tack för att du skaffa-
de i morgon, men jag tror så varmt
att denna gång få vänta innehållet
som lika pund var för mig så värde-
fullt att få.

Betty kom lyckligt till på lördags
kväll, men du förstår hon gör på
oss alla ett så nitiskt godt intryck,
men du förstår hon till lediga-
het jag hafde för hennes räkning.
Tycker att det var en vådan tror
Guds gåfva, att Maria E. just

Ekshärad 3/6 -21

Älskade syster!

Hjärtligt tack för ditt brev med gårdagens post. Det gör mig så ont, att du genom Emborgs långa sjukhusvistelse får det så svårsamt. Jag kan dock ej förstå annat, än att hon måste nöja sig med, att du kommer en gång om dagen. Det kan, att du ej kan komma mera, tror jag, då skall gå bra för henne, särskilt nu när hon känner sig lite mer "hemma" på sjukhuset. Det gör oss bekymra-

det onda finns kvar.

Att Visby emellertid ej kommer att lämna ett tillfredsställande svar, ty hvad vi i vår fall än mäkta på vara om en hjälp åfven för nästa vintern. Därför gör det ju ej så mycket om vi det kommer senare.

4/6 Din nu tillägga en tion hälsning. Det var ganska förhoppningsfullt nu med Emmy - nu åtminstone. Kan skall vilja vila ute i solongen i dag, ty vi skola ha klarläggning i tvåkammaren.

Kära så innerligt Mor från oss.

Och vår lilla Emborg skall du ge en lut famn med hälsningar,

Din tacksamma o tillgifna syster

Ebba.

de, att doktorerna ej kunnat finna orsaken till dess onda. Du kan ske bör tala om för mormor, att Emborg har mellan visiterna försvunnit ett med sin goda aptit, men att han dit ständigt blef bleknare och magrare, så att jag ofta undrat huru det skulle, att jag ej förlorade, hvar han gjorde af sin mat. Här jag nyss låg till sängs och hvilade mig här i biblioteket (Emil har Folkskollärare Andersson hos sig) slog mig den tanken: Tänk om han har begynt bemarka! Ty nog kan det för oss ha ett ill, som om en främmans ringnad att upp kunnas mat. Till Emborg skref jag i morse lite om, hur det stod med Emil. I dag förfaller han bräcklig. Men kan du bo, det händer en natt, att han kommer fr. kl. 11 e. m. t kl. ½ 10 f. m., men då hade han knappt sofvit nät gon natten förut. Rätterna äro ock ligen för oss ett stort problem, ty kanske det är så proffvancle för fallen att oss, som om han borde vis ha på kommandot användandet. Det förtjena oss att höra, hur fi dan nästa vecka tänker flytta ut till Adelsborg för Emborgs skull. För min del tror jag dock ej, att lufförändrad hjälpen så länge

Eskhärad 11/8 - 81.

Älskade syster!

Innerligt tack för ett mycket kärt brev och för två telefonsamtalen. Jag blef nämligen förvånad i går, då jag trodde, att Ni redan voro på Ed. Detta brev om Emmy rörde oss mycket. Jag har ej förstått hennes klumpighet, då jag alltid tyckt, hon varit så reg. Det är inte förvånande nu på värkdagen att framträda så skarp, så att jag flera veckor, innan hon klappades i säng, kunde ett par timmar hvarje dag ~~fått komma~~ ligga mellan lakan. Men sin Fars svåranden sjukdom har jag mer än en gång känt mig rädd för, att den skulle ta-

2. o. m. en liten gädda ha vi fått — det är alldeles owärderligt för Emmis mån.

Och nu ha Ni väl börjat Eder långa bilresa till Adelsborg. Måtte den gå väl för Eder o. särskilt för Mor. Det var så roligt att höra Mors röst i telefon i går. Låna henne och vår lilla Emmy så innerligt från både Emmi o. mig. Tack, för all hjälp med alla inköpningar! Blomfatet voro inga märkliga!

Bannan låna! Någon af dem tänker vi skrifva till Emmy.

Måtte Ni få god sommar på Eds-dalsbodarna. Var ej för oroliga för oss! Ni hafva ju ej annat än lämna oss i Guds hand. Ja, Han vare med oss alla!

Din tacksamma, tillgifna syster

Gertrud

ga för mycket på henne, liksom äfven
på Maria. Men den saken måste jag
lämna åt Gud — jag kan intet
göra däråt. Det vet, att Gud hand-
lar med oss i barmhärtighet, äfven
om man ibland kan tycka att
det blir för öfvermäktigt — att man
ej når med mera. Mellan kl. 11 å 1
i natt var Emil djupt lidande,
andnöden och ångesten voro så
stora — då står det genom en att
se honom. Jag var så glad, att
barnen hade kommit att lägga
sig, men fram emot kl. 1 hörde jag
tassande steg i hallen och in kom
no 2 små flickor, som hade kört
sin pappa, och inte kunde sofva ö
tills emot måste se efter, hur det
var. Lyckligtvis var då det värsta
åfver, men någon so sköt ej Emil
förrän efter kl. ½ 3, men äfven
sedan har hjärtat värkt honom upp-
repade gånger — det har varit
så förfärande ovegelbundet i natt.
Nu kl. 11 f. m. sofver han ännu, men
ser förfärande blek ut. Jag har
dock sofvit åtskilligt i natt.
Man känner sig allt ibland så svag,
så svag, men förunderligt får jag
och erfara, hur Gud ger ny kraft.
I går föll här ett storlåtande
välgörande regn. Det hade just kom-
mit så nu alla våra kålplantor, som
komplantorna pingo barnen hålla
på att vässa midt under regnväder.
Nu njuta vi dock så af, att ha det
gjort. — I dag skall Hjalmar dess-
med till Edsbäck å hämta hem
vår kära Ragnvald.
Hjalmar har nu legat ute nät i
tjärn, och vi få nästan hvar dag
någon liten fisk — aborre, id å

Ekshärad 27/6 1921

Älskade lilla syster!

Ett hjärteligt tack för ditt kära brev, som kom midsommardagen. Käre, hade vi dig att tacka för hela lådan, hvars innehåll vi nu få vederkvicka oss med hvarje dag! Vi få då återupplifva våra varma o innerliga tack till dig, kära syster, som i outtröttlig nyttiga-här leh tänker på oss.

Kunde jag nu skrifva, så att Du lite kunde förstå, hur vi dem na nått hafva haft det. Emmi har varit mycket, mycket sjuk, men

för kunde vi ej ge honom. Men i går kväll fick han en morfinsprutt samt sömnmedel. Men dit adlade han natten varit full af oro. Han ber emmot till mun vanmäkt af våldsamma sprängningar åt hufvudet och han blef alldeles vit af svett i ansikt-
i dråpet
tet. Efter kl 6 har han dock sofvit lugnare — har bara haft en så där sprängning. Han verkar så trag. så medtagen. — —

Med mig själf är det förunderligt bra. Tack för förrsten, som jag tröget tagit af.

Hälsa innerligt, innerligt ål-skade Mor o vår lilla kära Emborg. Tacka henne för brefvet till Far.

Vi hafva det tråkigt o gode. Ens öfverspringa oss ej.

Med de varmaste o tacksamma tre hälsningar. Din syster

Ebbon.

det han och varit så underbart rik på nådefullt. Det var, som vore han midt under kroppens flora kraft och skönhet dess öppna ögon för att taga emot af de himmelska nådegåfvorna, på samma gång som han äfven på lärlek åfven av och var så angelägen om att delgifva barnen lifsanskådningar. Han yttrade så mycket med dem i går kväll, när de voro inne och sade godnatt. - Men nu måste jag väl lite berätta, om hur sjukdomen varit. På lördag 8:de morgon efter en oroligt natt derhvidhand vänn, kände han sig lite starkare, han grep af längtan ut i den härliga naturen, och att lite få prägla hvad hans hjärta kunde tåla vid, (dock

han hade efteråt talat om, att han redan då kände som en dödsing i hela kroppen) Han gick därför ner på verandan, där hvilstolen stod, men där gjorde han alldeles i kap. Lite knäckte han till, så att han åtminstone kunde känna lite njutning af den underbart vackra sommardagen. Svagheten var dock så stor, att bara ångkammaren var öppnad, hade han upphunnen igen. Man märkte hela dagen att förändrat mycket tagit på hans hjärta. Natten till söndagen blef fullkomligt stark. Stundtals var då andnöden mycket stor. Sedan fick han sofva i går f. m. 1/2 10 - 1/2 2. Han var i går lämre än jag på länge lite honom. Hjärtat slog ojämt men vältränt, så att någon kamfer kunde

upp vår kärlek. Ni gav kommo inspelning, å kan få i dvala åter. Den minnet ning försvårlig nu, och vi trodde mitt vår förhanden. Jag kände lite rädd vid tanken på, att det skulle vara det sista minnet. Då kör jag komm efter några timmar beder: "Herre, Tag vänd om min själ." - På tisdagen kväll var han mycket ofta orolig. De sista dagarna kände man sig aftagande, om hur mycket man skulle skäta kan kraft. När vi frågade honom vad rädd han allting: "jag vet ej" eller inspelning allt.

Eksharad 29/7-22

I

Dyra Ingeborg,
Älskade syster,

(Det kan ej gått för mig att sova så länge i natt. Jag vill därför använda den lediga morgonstunden att några förrätta det oafslutade brev, som afsändes samma dag. Emot förr kan nu det himmelska hemmet)

Det var mättiga dagar de sista lidandesdagarna. Mera låg han i dvala, men då å då kom ett ögonblicksord mer välvighet å ansträngning uttalade, men med ansens kraft. Det var mig omöjligt

Apropå sista brevet jag fick från Eder. Det var mycket tarfva upplysning.

att träse skriftra med dem, som jag borde ha gjort – nu få de komma så gott jag kan minnas dem. Varje dag (alltid) då jag ytterligare kan jag försöka precisera, en gång sade han med stor ångest: "Du måste hjälpa mig, att verkligheten blir en verklighet i livet, för där du en verklighet. Den måste komma in i drömmarna". Ofta talade han ej dessa till mig – men alltid, när han började tala, visste jag upp, hvad han sade. "Jag måste mig gå igenom att för att gå igenom, det finns profvet, annars är som en fattig syndare." Jag frågade honom: "kan det vara värre?" Han svarade: "mycket värre". Den sista afton jag kan på mig med en hjärtskärtande lidandets blick och frågade: "Förstår du, att jag lider? Förstår du, att jag vaka i Getsemane?" – Natten till tisdagen fick han ett sällsamt kvalfrihets anfall. Jag förstår, att han då trodde att alla skulle komma. Midt under sin djupa ångest bönade jag upprepade gånger: "Herre Jesus, tack, att du hjälper mig igenom". ~~Och mig han~~ Och till mig: Tack min djupa älskade för din kärlek, din omvändning". Efter kvalfrihetsanfallet, vaknade han värre å ville

så vår. Vid tio-tiden kom Pastor Krook – återn honom händer han igen. Med tår- dan möder hade han: "Gud löne dig! Gud välsigne dig!" Vid 1/2 12 tiden hörde jag honom sjunga något, som upptogs blott ordet "mörkt" Jag frågade honom då: "är det mörkt för dig?" Han svarade "ja" – Jag sade honom så: "Du skall få se att det ljusnar snart." Då knäppte han (med stor svårighet för att vatten skulle) sina händer och sade med kraft: "Ja, amen, amen det Guzman" – Dessa ord äro de sista hon yttrat –

På en gång, när jag frågade honom, om han önskade bli ta skjorta, svarade han: "Mig är det fullkomligt likgiltigt, men är det önskvärdt för familjens åtriga medlemmars skull, gör jag det gärna" Detta berättar jag som ett älskligt vittnes för, hur angelägen han var att alltid lägga hänsyn till oss. Bårt kom det var på tisdagen, frågar han sorgs ter oss: "Hur är det med Ingegerd?" Jag svarade: "Gott, hoppas jag förstår man nu de vara angelägen om henne." Med ifver: "Ja, ja var rädd om Ingegerd". "Hur är det med Ragn-

vald." Svar: "nyckeln ligger
Om en liten stund kom sköterskan
och sade: "Hjalmar, Engegård
- hur är det redan?" Jag hjälpte
honom, då och jag såg honom
räkna på fingrarna.
- Tisdag afton kände en kall,
som djupt grep mig. Jag
satte mig barnen i bibliotekets
kö, då hör jag "lyster" ringa
på mig. "Nej, mamma klarade
sade barnen
na, hon ringde ej." Men
jag måste gå in. Innanför
dörren sade jag: "Lyster, ringde på
mig." - "Nej, mamma, hon jag
har inte ringt." Men han
var vaken, så att jag gick
fram till sängen. Han började
jag
tala, så får jag höra hon-
nom säga dessa ord:

"Bringa vetenskapen detta budskap: Det största av allt är Guds kärlek. Vi tillbedja både vad vi förstå och vad vi icke förstå" Ordet som/tillades långsamt med stor ansträngning, gjorde på mig det mäktigaste intryck. Jag undvarade var det ej, att jag kom in precis den stunden.

"Lyster" är jag säker att det arbetet började på natten mellan predagen och lördagen men det enbliga dödsarbetet började vid 2-tiden på natten till onsdagen. Det var vår tanke. Han kände igen oss det märk-

framförde en friarhälsning från Ester både hastkarn: "Säg den en friarhälsning från mig, när jag kan gått bort."

— Och nu är man kvinna redo upp i den gröngrönaste morgonen. Allt kan bli mitt gått så förunderligt väl. — Jag är så tacksam för kvar i en af de klara dagar, som Gården kommer. Jag får bra med hjälp. I dag kommer Agnes Lundbäck. Vi ha skuttat på hjortronsmultron till 100 personer. Imorse Tack för hälsningen — den var så vänande. Tack, Astrid för alla telefoneringar å bref!

Mors dotter Gertrud, som nu står ensammen med sina lemnade barn.

de i hjärtat. Vi märkte nu att skutet närmade sig med flera steg. Vi voro samlade därinne (utom Emborg) Han låg mitt med halfslutna ögon, så man tyckte att blicken låg nästan burtom oss. Så började andedräkten att aftaga, då slår han än en gång upp sina ögon, men denna gång med ett förklarande uttryck riktat utanför dem. Jag hör barnen i kring mig ropa: "mamma, kvar kära mamma!" Och då skiftes själen från kroppen. — Efter en kort stund går jag för hu-

sett folk upp. Jo: samt
gingo vid de fyra första ver
serna på 486. —
Nun nu, Mor, kommer dä
underbarnatte af allt.
De sista dygnen hade jag
ofta känt mig opium af
ätt så mäktigt utbryta
i hans anletsdrag — det vita
nade om ett i två gnom
kämpats tillsamman. När
jag ett par timmar af
ter åtom kommer in till
honom, är hans anletsdrag
detsamma förklarade ett
lyckligt leende hvilade
därpå. Jag tyckte mig
höra honom säga: "Det
lönade sig att kämpa
ö att lida. Allt är
nyckel bättre, nyckel hän
ligare än jag kunde anta.
Det är att kraftigaste vitt
nesbörd, jag någonsin sett
om att ansen lifvets na
ligheter, han mäste bli
ohållande glad, när man
kom in i sig kamer.
Jag kunde knappt kom
ma på bekräfta att ett
sendelt, men dessa ord
ringen kom för mitt
ej hann ej få dem gjor
färdiga i går. Sina ut tom
ämne lyckelig ö fridfull
ut, men det mesta kan
var redan borta, när
jag återkom från Kar
tåns torsdag nätt.
— När jag trädde gängen

Ekshärad 16/7 - 21

Kära Alice Nyblom!

Innerligt tack för dina bref. Hur tacksamma äro vi ej för att du låter så verkligt bättre med vår lilla Emmy. Åter å åter tacka vi dig i våra hjär-tan för allt, hvad du gör för henne. Visst är det för oss en ganska stor försakelse att ämne nie så hon henne. I går tyckte vi att det såg lite förhoppnings-fullt ut med Emmi. Hjärtat är för det mesta betydligt lugnare men dominogen åfvor vänder åna, och som han tilmedom känner

Hoste Costa.

åfvon hela hufvudet plågar ho-
nom mycket. Jag gick upp i går
för att tala vid Doktorn härom
— han bor förtjenande att
det kommer direkt från hjär-
tat. Men på hvad jag anmärk
hade att tala om, trodde han
att hjärtat doch håller på att kom-
pensera sig/att det lät sympto-
ligen förhappningsfullt. Detta
gjorde oss mycket, mycket glada
å man fick lite mer mod
igen. Det gjorde, att jag T. o. m.
började lite tänka på 50-års
dagen. Jag kastade då fram för
Ernst, om vi skulle försöka Gun
borg till d. 11 Aug. — om den då
kunde komma med henne och

1) Gillar förslaget, om det är det bästa för Gunborg och det går för Dig att de komma. Ernst

flanna tåg åfvon den 17de. Men
efter en mycket orolig natt, han
jag inget mod mer i dag. Han
har haft mycken vånda från
sitt hjärta, men framför allt mye-
ken oro af den underliga känslan
åt hufvudet. Han hör dåligt och
det susar i hans öra. Ofta kämmer
han om för att han skall förlora med-
vetandet. Du förstår nog, att det
är lite skrämande. Jag vågar inte
tänka något framför mig. Det
är svårt, när saker behöfver ordnas
å afgöras.
Ernst hälsar och tackar innerligt
för brefvet i går, hvars innehåll gjor-
de oss tacksamma å glada.
De hjärtligaste hälsningar från
oss alla. Din tillgifna syster

Tack för kärt brev nu i går, trots att vi vad hänt. Hoppas
kunna skriva ett ordentl. brev. Hälsa Mor, vår dyre moder, valmt.
Din tacksamme broder Ernst

förberedelserna. Hur gärna ville jag ej
åt någon godt skulle nå förvaringen
från den dagen i framförallt att Ernst
skall få sitt kärlekstecknung
kvall vänta vi hit 3 Drömmar Ring-
ström, som skola stanna hos oss över
söndagen, till mycket stora glädje.
Tack för ditt kortbrev i dag. Stor
glädje, att Mor är lite bättre — hur
väl skall det ej bli för dig, när du
åter har henne uppe.
Hälsa henne innerligt! Tala om för
henne, att jag oftla längtar efter henne.
Jag har glömt att tacka för morötterna.
Ja, innerligt tack för alla kärleksgåvorna
ar och kärleksgåvor!
Din tillgivna tacksamma syster
Gerbina.

Kära Astrid! En hjärtlig, egenhändig lyck-
önskan måste också jag få sända dig på
födelsedagen. Må du även i det nya le-
vnadsåret rikligen få ny nåd för ny dag
till välsignelse för dig själv och många!
Tack för allt under det gångna. Din tillgivne
Broder Ernst

Ekshärad 5/8 1921

Min hjärtligt kära syster!

Mottag på din födelsedagsmorgon
en hjärtevarm lyckönskan. Man ville
så gärna få klappa om dig, men av-
ständet är för stort. Gud välsigne dig
kära syster! Han stärke dig till kropp
och själ." Når jag ropade, svarade
du mig; du gav mig frimodighet, och
min själ fick kraft." — Det blifve
din erfarenhet djupare o djupare.
— Så vidt jag förstår, firar du din
födelsedag helt ensamman med Mor,
och dock är det helt visst många kär-
der, som vilja hjälpa att fira dig. Det är
så tomt att inte denna gång komma
komma med något bakverk, och den
gåfva, som vi här ha i beredskap

åt dig, göra vi dig helt vind ömöka
tjänsten med att sända direkt till Ida
Emil. Jag vill få ge dig den låda
med posten, som vi här ha från våre
Österskärs hem - så vidt jag kan min-
nas är det endast en tallrik söndersagd
annars i dussin af hvarje sort. Det ro-
ligt om du kunde komma att trifvas
därmed.

Jul ändtligen äro alla samlade. Det
är en stor glädje, fastän fallan äro alla
uppe samtidigt. Emborg, som ofta
sin hemkomst haft att glädja sig åt
temperaturen (en afton ända till 38°)
har mått på ligga. Ändtligen i dag
var den endast 37.3. ‡ Maria kom hem
i onsdags - ganska trög. Hur tackarna är
man ej, för att man nu lyckligt kom-
mit igenom/dem våra.

Jag hoppas, att vi kunna länga att det
går framåt med Emils hälsa — men
förvisso är äfven konvalescens-tiden ju
lika bedrövlig med nedrående erfa-
renheter. Förskräckt hämtar det
med de sömnlösa nätterna. Jag har
dock nu flyttat in i biblioteket för att
samla krafter.

Mycket ligger nu på mig för vår höj-
tidsdags skull. Vi äro då tacksam-
ma för att Abel o Ester komma — de
enda af våra egna, som kunna kom-
ma. Jag hoppas att våre kära Biskops
par komma, men som Johan nyss
kommit hem från tillsammans har jag
ännu ej hunnit få svar. På förmid-
dagen d. 19de komma vi att ha hög-
tidsbjudning för alla som vilja komma
o hälsa på Emil - till middagen utom
våra gäster Kyrka- och skolrådet
samt en 4 à 5 till från församlingen.
Jag vet, att Ni den dagen komma att
tänka på oss — men tänk äfven på

går kväll: först rapphöns med kastanjer, äppelmos, sallad och ostkäl (!), så att man ö bröd o till sist ölon klaw vindruvor. Tala om för Mor att jag tänkte på henne, när jag åt mitt rapphöns och önskade att hennes ha fått lika med af det goda.

Nu måste jag sluta skall gå med Gumbog till bacen. Han får "coolbad" det är vatten från nå-gon vall strömande källa.

En innerlig hjärtehälsning till Mor. Gumbog hälsar så mycket både Mormor o Morfar.

Din egen tillgifna syster

Gerhard.

Käre Astrid!

Ett varmt tack för senast! Har mkt roligt på Söndagen i Stkhm o på besök hos Fru Ro B., som så hört efter fick skuta åt jordelv. Lyckliy hon! Hon hade mkt ondangjort och nyttes mig sällskapet berätt, fick säkert en rik, härlig ingång i det eviga livet. Hoppas gårdagen o denna dag fått vara hennes mönnaste till välbefinnelse. En stor tillgift för dig. Herren ersätte den! Med innerl. hälsn. Till Mor o dig Eder Ernst

Wina Bad Tiefenmann
Bad-Nauheim 28/9-21

Älskade lilla syster!

Ett synligt bevis på att våra tankar hafva följt dig dessa dagar måste du få. Vi ha ofta tänkt på Rut Beckman och dig. Vi kunna ju ej annat än glädjas öfver att hon vill emot bref för-sorga från vår vidande och fick komma till det himmelska hemmet dit hennes längtan stod. Men vi tänka mer ännu på dig som gjort en för dig så ojämn kämpar förlust. Vi hoppas att du nu fått upplefva härande högtidsdagar. I dag skulle vi ju ha en minnes högtid hemma. Gud välsigne dem för alla, som då

äro samlade! — —
Vänner kära för dina kära brev
– ett från Adelboda o ett från
Lidköping! Besöket i Lidköping var för
oss mycket uppbart att få göra.
Jag var tacksam att få se Anna
just i hennes ekonomiska svårigheter – att göra
mig nyttig o vi hinna därigenom
som bättre följa Caesar.
– Här kapsa vi att vi skötte oss
hvitsamt. Vi bo så ovanligt trivsamt och många vänliga människor
omkring oss. Vinet är Erwins
kälen på dalsving så man får
på allvarligt gå igenom mången
ovarstund, men vi äro dock tacksamma öfver att det varit så här
pass dräglig. Hans kära har be-
tydligt förbättrats sedan förra året
så att det kan ej annat än mycket
bevärra komma. I dag tager han
sitt 5:e bad. Emborg trifs här
så bra. Med afseende på hennes
kära hälsa känner jag mig så hoppfull. Hon verkar redan så mycket
kraftigare. För min egen del
är jag så tacksam öfver hvilken
här i denna omgifte. Gud bevare
oss i kunnig dörr tålamod och
stor kärlek. — —
Du kan ej tro hur hvitsamma
man här vill med mat – det
kan knappt märkas att jag här
kommer att vi tjäck i fet-
nälen som en ålder ilsk fen.
Vi äta vår frukost kl. 9½ middag
kl. 1 e. m. supé kl. 7 e. m. och
då har man inte vi dagg be-
hof af mellanmål – att är så
nihligt o så mycket omsorgfe.
Tror jag måste oss mig med att
tala om hvad vi fingo 2. ex. i

Nykil lördags morgon.

Kära syster!

Medan jag sitter och väntar på frukosten skall jag passa på att skrifva några rader till dig. Min resa gick så bra annars efter omständigheterna, det var kolossalt med folk och jag såg skymtar af flera bekanta bl. andra kand. Bring. Jag hade sällskap af fröken Bikström från Upsala och en annan ålänning till namnet obekant fröken, vi språkade väl mycket tillsammans, det var inte så tråkigt. Vi voro många som kommo till på en gång, Janûs mors och syster samt majorskan Örtendahl. Det är så roligt att se dem alla här igen, de äro så rara och hjärtliga mot mig, att det är nästan för mycket. Nu bor jag ö Vivie tillsammans i den f. d. matsalen. Om måndagarna alla de andra så då minnas hur

hämä mea fyra personer. Det är så skönt
väder i dag för hvilket vi äro så tacksamma.
Något mer har jag just ej att berätta för dig
nu, men ville dock sända dig en helsning.
Det kans nog vara lomt för dig nu när
både far och Mamma reser, visserligen kom-
mer de nya samma dag, men det är icke
detsamma. Undrar just om ni ha
pasion Holm här hos Er dessa dagar.
Du kan ej tro hur tacksam jag var
öfver att jag fick stanna på Adelsboda
åfven tordagen, det kändes så mycket
lättare att resa sedan.
Helsa mycket från Clara och Signe,
samt alla andra där ute! Far och
Mamma ha anlagligen rest när detta nader
nå dig. Troppas mea tisdagsposten få höra
något från dig.
Din tillgifna syster
Gerhma